

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1987

CROIX-ROUGE HELLENIQUE DE LA JEUNESSE HELLENIC RED CROSS YOUTH

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ,,

ΟΔΟΣ 3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ άρ. 21
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 5222469 ή 150 έσωτ. 34, 35, 41

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**

Γραφεία Συντάξεως: Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 8832351
Α' Περίοδος 1924-1941 Β' Περίοδος - Έτος 44ο

Αρ. Τεύχους 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1987

Τιμή φύλλου Δρχ. 60

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
- Και πάλι παρόντες, στον έρανο του ΕΕΣ	4
- Εγκαινιάσθηκε το Κέντρο Ιατρικών Οδηγιών	6
- Δραστηριότητες του ΕΕΣ	8
- Ναρκωτικά, μια θανάσιμη απειλή	18
- Εκδρομές για τις γιορτές	20
- Η προστασία του περιβάλλοντος	23
- Η σημασία των δώρων	24
- Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές στην εκπαίδευση	26
- Αλ. Παπαδιαμάντη: «Ο Αμερικάνος»	32
- Παράρτημα στην αγγλική	38
- Βυζαντινά μοναστήρια της Σαντορίνης	40
- Αθλητισμός: Μια δίκαιη αναγνώριση	45
- Οι νέοι του σήμερα, ηγέτες του 21ου αιώνα	46
- Ένας φαρμακοποιός συμβουλεύει	48
- Πνευματικά παιχνίδια	49
- Το παραμύθι μας	50

Το εξώφυλλό μας

Λεπτομέρεια από μια έξοχη εικόνα της Ιταλο-κρητικής σχολής, έργο του 15ου αιώνα, που με τίτλο «Η Παναγία η γαλακτοτροφούσα μεταξύ δύο αγγέλων», φυλάσσεται στο Μουσείο Μπενάκη. Ένα από τα έργα των μεγάλων αγιογράφων που ανέδειξε η λεγόμενη «Κρητική σχολή», που όμως επηρεάσθηκαν από την ιταλική ζωγραφική της εποχής τους. Ακόμη και ο μεγάλος Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, ο γνωστός σαν «Ελ Γκρέκο» (ο Έλληνας), πριν εγκατασταθεί στο Τολέδο της Ισπανίας, εργάσθηκε στην Ιταλία. Η εικόνα της «Παναγίας της Γαλακτοτροφούσας», είναι από τις καλύτερες της εποχής της, όσο κι αν μια διαφοροποίηση από την συνήθη για μας βυζαντινή «γραμμή» είναι εμφανής.

CONTENTS

	Page
- The Hellenic Red Cross fund raising campaign	4
- Red Cross activities	8
- Computers in education	26
- Al. Papadiamantis: "The American"	32
- Supplement in English	38
- Supplement in French	39
- The Byzantine monasteries on Santorini island	40
- Sports in Greece	45

Το έντυπο εκδίδεται με την ευθύνη Συντακτικής Επιτροπής, υπό την εποπτεία του Προέδρου του ΕΕΣ κ. Α. ΜΑΡΙΝΗ με την συνεργασία του Γραφείου Τύπου του ΕΕΣ, Σύμβουλος Εκδόσεως Γ. ΒΕΛΑΧΟΥ-ΤΑΚΟΣ. Στοιχειοθεσία-εκτύπωση-βιβλιοδεσία ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ ΑΒΕΕ, Αρδητού 12-14 Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή δρχ. 360. Εμβάσματα, συνδρομές, αλληλογραφία: Περιοδικό ΕΕΣ Νεότηας, Αλκιβιάδου 4 Αθήνα 104 39.

Και πάλι παρόντες

Η εξόρμηση αρχίζει. Προηγείται ο Γιώργος Παπαζήσης και η σύζυγός του Τίτκα Στασινοπούλου.

Τέλης Ζώτος, Τίτκα Στασινοπούλου, Κώστας Βενετσάνος, Θάλεια Παπάζογλου, και Άκης Μαραβελάκης και στελέχη του ΕΕΣ.

Γιά μία ακόμη φορά, οι Έλληνες καλλιτέχνες της σκηνής, της οθόνης και του τραγουδιού, έσπευσαν να συμπαρασταθούν στον Πανελλήνιο έρανο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού και να βοηθήσουν στην πραγματοποίησή του. Είναι μία παρουσία, που τείνει να γίνει μόνιμη.

Οι καλλιτέχνες, όπως άλλωστε και όλος ο Ελληνικός λαός, τιμούν το έργο του ΕΕΣ και την ανθρωπιστική και κοινωνική προσφορά του. Και με τη συμμετοχή τους στον έρανο, θέλουν ακριβώς να καταδείξουν την αναγκαιότητα της ενίσχυσης των πόρων του ΕΕΣ, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις πολυποίκιλες υποχρεώσεις που δημιουργεί η μεγάλη προσφορά του προς το κοινωνικό σύνολο.

Φυσικά τα έσοδα, του εράνου, δεν επαρκούν για τη χρηματοδότηση του

Η Άννα Καλουτά και η Θάλεια Παπάζογλου, στα γραφεία του ΕΕΣ, λίγο πριν από την εξόρμησή τους για τον έρανο.

έργου του ΕΕΣ. Είναι όμως μία ευκαιρία αυτός ο ετήσιος έρανος, ώστε να δίνεται σε όλους μας η ευκαιρία να προσφέρουμε, να δείχνουμε τη συμπαράστασή μας στο Ερυθροσταυρικό έργο.

Ένα έργο στο οποίο «πιάνει τόπο» και η παραμικρή συνδρομή.

Τα συνεργεία, από Ερυθροσταυρίτες νέους και μεγαλύτερους, από στελέχη του ΕΕΣ και με την φιλότιμη και πρόθυμη συνδρομή της αστυνομίας και της Εκκλησίας, χτύπησαν κάθε πόρτα και ευαισθητοποίησαν κάθε ελληνική καρδιά, ώστε όλοι μαζί να δώσουμε στον ΕΕΣ τη δυνατότητα να είναι παρών, όταν κάποιοι συνάνθρωποί μας τον έχουν ανάγκη.

Το περιοδικό μας, δημοσιεύει μερικές φωτογραφίες από την προσπάθεια που έκαναν σαν μέλη των συνεργείων οι καλλιτέχνες, σαν μικρή αναγνώριση της προσφοράς τους. Είθε, του χρόνου, να τους μιμηθούν και άλλοι.

Ο Στάθης Ψάλτης και ο Κώστας Βενετσάνος, «πρωταγωνιστές», στην ερανική προσπάθεια για λογαριασμό του Ε.Ε.Σ.

Ο Πρόεδρος
και το Διοικητικό Συμβούλιο
του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού
εύχονται σε όλους
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟ
το νέο έτος 1988

ΚΕΝΤΡΟ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΜΑΣ

Επί πενήντα πέντε χρόνια τώρα, από το 1932, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός παρέχει ιατρικές οδηγίες στα ελληνικά πλοία που τυχόν απευθύνονται σ' αυτόν, για την αντιμετώπιση αιφνίδιων ασθενειών των ναυτικών μας, ατυχημάτων εν πλώ κ.λπ. Αλλά σήμερα, χάρη στην προηγμένη τεχνο-

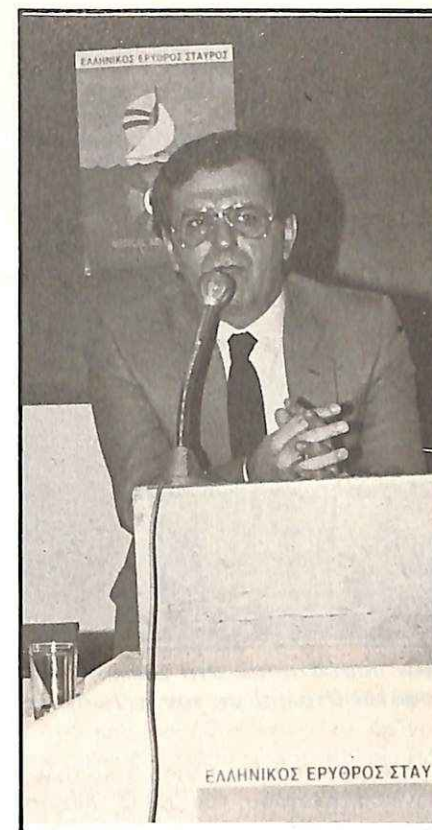
Συγκεκριμένα, τον περασμένο Νοέμβριο, εγκαινιάσθηκε το Κέντρο Ιατρικών Οδηγιών του ΕΕΣ (ΚΙΟ/ΕΕΣ) προς τους ναυτικούς ή όπως είναι ο διεθνής όρος, το MEDICAL ADVICE

CENTER (Μ.Α.Σ.) ένα προηγμένο μηχανογραφικό σύστημα, όπως έχουν κάνει ή προγραμματίζουν καί άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Η απόκτηση αυτής

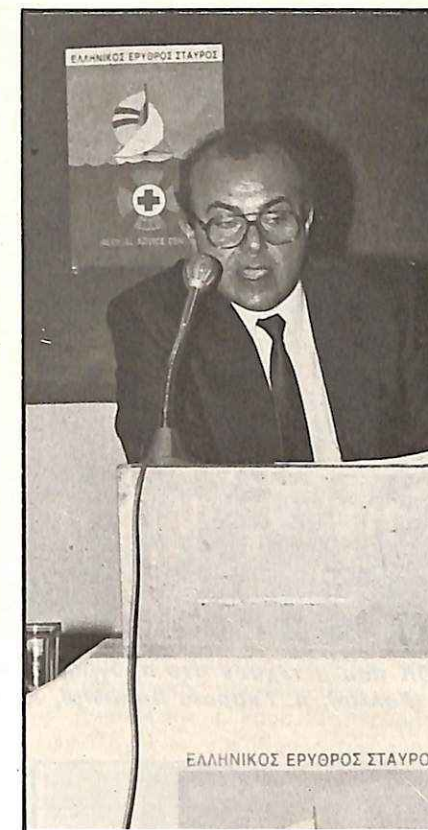
της καινούργιας δυνατότητας για την βελτίωση των τηλεϊατρικών οδηγιών, έγινε δυνατή από τον ΕΕΣ χάρη στην υποστήριξη της ΕΟΚ και της Γενικής Διεύθυνσής της Απασχόλησης και

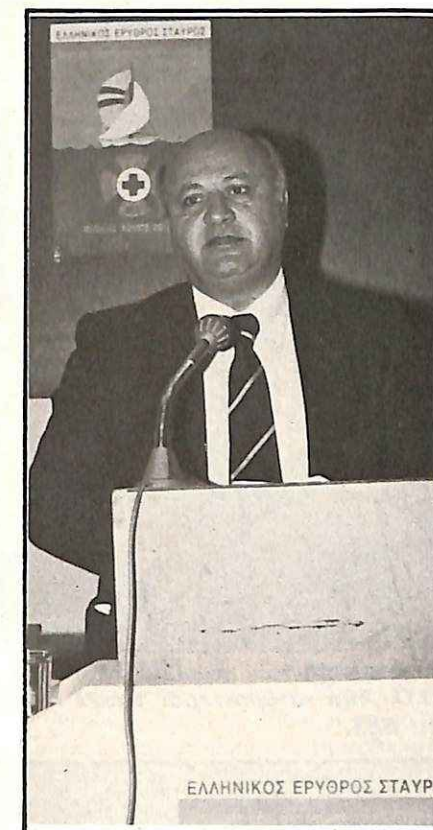
Ο αρμόδιος διευθυντής της ΕΟΚ κ. Ντυ Ταγί (κέντρον) παρακολουθεί τις ομιλίες κατά τα εγκαίνια του Κ.Ι.Ο.

Ο Γεν. Γραμματέας του υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης, χαιρετίζει την έναρξη λειτουργίας του Κ.Ι.Ο.

Ο σύμβουλος του προγράμματος MAC για όλες τις χώρες της Κοινής Αγοράς κ. Μάριο Κάρβι, ενώ ομιλεί για την προσπάθεια αυτή.

Ο ευρωβουλευτής κ. Γ. Ρωμαίος τονίζει το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τα Κ.Ι.Ο. (MAC)

στην οικονομική βοήθεια του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Η συνδρομή αυτή παρασχέθηκε στα πλαίσια της καταβαλλόμενης προσπάθειας ανάπτυξης των Κέντρων Ιατρικών Οδηγιών, σε χώρες της Ευρώπης, από την οποία πρώτες επωφελήθηκαν η Γαλλία και η Ισπανία, για να ακολουθήσουν η Ιταλία και η Ελλάδα.

Ο ΕΕΣ αντιμετώπισε πολλά προβλήματα και χρειάσθηκε το προσωπικό του να αποδυθεί σε μεγάλες προσπάθειες, για να φτάσει το ελληνικό Κέντρο Ιατρικών Οδηγιών να καταστεί πραγματικότητα. Τώρα, έχει αρχίσει μία καινούργια προσπάθεια: Να εξασφαλισθεί και να αναπτυχθεί το ταχύτερο η απαιτούμενη συνεργασία με άλλους εμπλεκόμενους εθνικούς φορείς όπως είναι το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, το υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, το υπουργείο Βιομηχανίας, και Τεχνολογίας, αλλά και κάθε άλλο φορέα που μπορεί να έχει κάποια θετική συμμετοχή στην ολοκλήρωση του όλου έργου.

● Το Κ.Ι.Ο. βασίζεται στην εισαγωγή, εκπαίδευση και εκταταμένη χρήση νέων πληροφοριακών μεθόδων και τεχνολογιών επικοινωνίας και λειτουργίας για την προοδευτική ανά-

Εκπρόσωπος του υπουργείου Εργασίας η κ. Κολιοτούρου, ομιλεί κατά τα εγκαίνια.

Ο Ισπανός εκπρόσωπος κ. Ραφαέλ Ρομπέρτο Λόμπο απευθύνει χαιρετισμό κατά τα εγκαίνια του Κ.Ι.Ο.

Εκπρόσωποι των χωρών-μελών της ΕΟΚ που μετέχουν στο πρόγραμμα MAC, παρέστησαν στα εγκαίνια του Κ.Ι.Ο. Από τα αριστερά: Μισέλ Πουζώ (Γαλλία), Α. Γκαρσία (Ισπανία), Καμερούτσι (Ιταλία) με τον κ. Ιωάννου του ΕΕΣ.

Ερυθροσταυρίτες νέοι που χειρίζονται τον ηλεκτρονικό υπολογιστή του προγράμματος.

- πτυξη ανωτέρων κοινοτικών τηλεϊατρικών υπηρεσιών.
- Κατά την πρώτη φάση (έτη 1986-87-88) επιδιώκεται η εξέταση των προβλημάτων των Κ.Ι.Ο., κοινό πρόγραμμα εκπαίδευσης και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των.
 - Κατά την δεύτερη φάση (1989-1991) επιδιώκεται η εκταταμένη χρήση του συστήματος εκπαίδευσης εις βάθος, συντονισμένες ενέργειες για προληπτική ιατρική.
 - Παράλληλα, αναπτύσσεται και το σχέδιο PHARMAC (PHARMACY-φαρμακευτική) για αντιμετώπιση των προβλημάτων της πολυφαρμακίας και διαφορετικής ονομασίας

των ιδίων φαρμάκων σε κάθε Χώρα.

Πως γίνεται η επικοινωνία

Η επικοινωνία του Κ.Ι.Ο. με το πλοίο, άνθρωποι του οποίου έχουν ανάγκη από ιατρικές οδηγίες, γίνεται με τρεις τρόπους:

1. Με ραδιοτηλεφωνική επαφή του πλοίου με τον παράκτιο σταθμό.
2. Με τηλετυπική επαφή του πλοίου με τον παράκτιο και διαβίβαση του TELEX εις το Κ.Ι.Ο.
3. Με επαφή του πλοίου με V.H.F. με τον θάλαμο επιχειρήσεων, έρευνας και διάσωσης του YEN.

4. Με απ' ευθείας κλήση του τηλεφωνικού Κέντρου του Κ.Ι.Ο. δια τα πλοία τα εφοδιασμένα με IMARSAT. Οι ιατρικές οδηγίες παρέχονται εντελώς δωρεάν από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, αδιάφορα σε ποιά εθνικότητα ανήκει το πλοίο ή ποιά σημαία φέρει.

Τι καλύπτουν οι οδηγίες

Ατυχήματα που συμβαίνουν εν πλω, αιφνίδια ασθένεια ή υποτροπή της, δηλητηριάσεις, συμβουλές για AIDS ή Наркωτικά και γενικά κάθε επείγον περιστατικό που συμβαίνει στην θάλασσα.

Εάν υφίσταται ανάγκη απομάκρυνσης του πάσχοντα ή τραυματία ναυτικού από το πλοίο του και μόνο εφ' όσον το πλοίο βρίσκεται στην περιοχή ευθύνης του Κέντρου Ερεύνης και Διάσωσης του YEN οπότε το Κ.Ι.Ο. ειδοποιεί τον θάλαμο για την ανάγκη σωστικής επέμβασης στο Τ/Φ 4112500 και ο θάλαμος στη συνέχεια αναλαμβάνει τον συντονισμό των περαιτέρω.

Εάν ο ναυτικός προέρχεται από ξένη χώρα, μέλος της Ε.Ο.Κ. το Κ.Ι.Ο. θα ειδοποιήσει το αντίστοιχο MAC (-Medical Advice Center), της χώρας για το συμβάν καθώς και την πρεσβεία της χώρας. Το ίδιο θα συμβεί εάν Έλληνας ναυτικός μεταφερθεί σε χώρα της ΕΟΚ μερίμνη του MAC της χώρας αυτής οπότε θα ειδοποιηθεί το Ελληνικό MAC.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΕΣ Δραστηριότητες

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΗΚΑΝ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΕΕΣΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Με την παρουσία της διοίκησης του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, εκπροσώπων της δημοτ. Αρχής και άλλων φορέων εγκαινιάσθηκαν, το απόγευμα της 21.10.87, τα Γραφεία του ΕΕΣ Νεότητας Περιστερίου, στην οδό Σοφ. Βενιζέλου 43.

Η αίθουσα — και εδώ είναι η σπανιότητα της περίπτωσης — είναι ιδιόκτητη και δωρήθηκε από το ζεύγος Ευαγγελίας και Αποστόλου Κολοκυθά, στη μνήμη του γιού τους Γρηγορίου. Έτσι το ΔΣ του ΕΕΣ Νεότητας Περιστερίου ξεκίνησε με τις καλύτερες των προϋποθέσεων για να επιτελέσει το έργο του.

Μετά την τελετή του Αγιασμού, που έγινε προεξάρχοντας του εκπροσώπου του Μητροπολίτου Περιστερίου π. Πολύεγκτου Σελιάχα, επακολούθησαν ομιλίες πάνω στη δράση του ΕΕΣ και δεξίωση των προσκεκλημένων.

Από την πλευρά του ΕΕΣ ο π. πρόεδρος του κ. Πετμεζάς ανέπειμε χρυσά μετάλλια στους δωρητές της αίθουσας, το δήμαρχο Περιστερίου κ. Φωλόπουλο και το Μητροπολίτη Περιστερίου (το παρέλαβε ο εκπρόσωπός του) για τη συμπαράστασή τους στο έργο του ΕΕΣ.

Η αίθουσα ονομάστηκε «Γρηγορίου Κολοκυθά» στη μνήμη του αποθανόντος γιου των δωρητών.

Στα εγκαίνια, παραβρέθηκαν ακόμη ο δήμαρχος κ. Φωλόπουλος, ο π. δήμαρχος κ. Δημητρακόπουλος, ο δημοτ. σύμβουλος κ. Βουρλιωτάκης, ο π. πρόεδρος του δημοτ. Συμβουλίου κ. Τζιβίσκος, το Δ.Σ. του Συλλόγου Ποντίων «Εύξεινος Πόντος» με επί κεφαλής τον πρόεδρό του κ. Πασβαντίδη, εκπρόσωποι του Σ.Ε. Προσκόπων και Σ.Ε. Οδηγών, εκπρόσωποι φορέων κ.α.

Το Δ.Σ. του ΕΕΣ Νεότητας Περιστερίου αποτελείται από τους κ. κ. Ι. Χειμάρη — πρόεδρο, Ν. Πουλακίδη — αντιπρόεδρο, Μαίρη Παπασπύρου — γεν. γραμματέα, Νικ. Τριαντόπουλο —

ταμία και συμβούλους τις δ.κ. Άννα-Μαρία Κρομμυδάκη, Ευφρ. Ανδρεαδάκη και Στέλλα Βασιλάκου.

ΟΙ ΣΑΜΑΡΕΙΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ιδιαίτερα συγκινητική είναι η πρωτοβουλία του Σώματος Εθελοντών Σαμαρειτών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Πατρών που αποφάσισε συμπάρασταση στα παιδιά του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων, της πελοποννησιακής πρωτεύουσας.

Ο Σαμαρείτης κ. Σπυρ. Κατηφόρης — φιλόλογος — υπεύθυνος της ομάδας σε συνεργασία με την κ. Ζαφειρία Παρασκευοπούλου, Διευθύντρια του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας αποφάσισαν συνεργασία όσον αφορά την ψυχαγωγία και ηθική υποστήριξη των παιδιών. Αποτέλεσμα ήταν ότι Ομάδα με αυτοκίνητα του Σώματος Σαμαρειτών, παρέλαβεν 15 παιδιά και για πολλές ώρες μέσα σε μια θερμή οικο-

γενειακή ατμόσφαιρα έγινε η πρώτη γνωριμία.

Πιστεύοντας ότι το Σώμα Σαμαρειτών συντελεί αποτελεσματικά στον τομέα αυτό, θα συνεχίσει τις προσπάθειές του και τον αγώνα του.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΥΠ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Μια Τράπεζα αλλιώτικη από τις άλλες λειτουργεί εδώ και δέκα χρόνια στο Υπουργείο Γεωργίας. Ιδρυτής της ο Αντώνης Σιμάτος. Είναι η τράπεζα αίματος, που σήμερα, με την εθελοντική αιμοδοσία 66 υπαλλήλων του υπουργείου, αύξησε το... αποθεματικό της κεφάλαιο σε 2.600 κυβικά εκατοστόμετρα αίματος το χρόνο.

Ο φόβος του AIDS περιόρισε φέτος τους «καταθέτες» και ο κ. Σιμάτος με το επιτελείο του κάνουν αγώνα να πείσουν τους υποψήφιους αιμοδότες ότι δεν διατρέχουν τέτοιο κίνδυνο.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ Α' ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ

Εξήντα μαθητές του 1ου Εσπερινού Γυμνασίου και Λυκείου, έγιναν εθελοντές αιμοδότες, ιδρύοντας έτσι μια δική τους Τράπεζα Αίματος, με σκοπό να βοηθήσουν τους συμμαθητές τους που έχουν προβλήματα υγείας. Την αξιόπαινη αυτή πρωτοβουλία πήραν τα 15μελή μαθητικά συμβούλια των σχολείων, με αφορμή την περίπτωση συμμαθήτριάς τους η οποία πάσχει από μεσογειακή αναιμία και χρειάζεται αίμα.

Μαθητές και μαθήτριες, ηλικίας 19-25 ετών, συγκεντρώθηκαν έξω από το χώρο των σχολείων τους, στην οδό Νικοπόλεως στα Πατήσια, περιμένοντας το κινητό συνεργείο αιμοδοσίας, για να προσφέρουν με το λίγο αυτό αίμα ζωή και σ' αυτά τα παιδιά που έχουν έντονο πρόβλημα υγείας. Περίπου 60 παιδιά έχουν ήδη προσφέρει αίμα.

«Πρόσφατα — λέει ο γραμματέας του 15μελούς του λυκείου Διονύσης

Αγγελής — μάθαμε ότι μια συμμαθήτριά μας πάσχει από μεσογειακή αναιμία. Το γεγονός ότι βρισκόταν σε ανάγκη και ζητούσε κάποιους αιμοδότες μας συγκίνησε και έτσι τα δύο 15μελή, του γυμνασίου και του λυκείου, αποφασίσαμε να γίνει αιμοδοσία. Με το αίμα που θα συγκεντρώσουμε θα βοηθήσουμε τη συμμαθήτριά μας και όποιο άλλο παιδί έχει ανάγκη. Η απόφασή μας αυτή βρήκε σύμφωνα όλα τα παιδιά του σχολείου. Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί όλοι μας είμαστε εργαζόμενοι και δώσαμε αίμα τα απογεύματα μετά τη δουλειά».

«Θα ήθελα το δικό μου αίμα να πάει σε κάποιον που το έχει ανάγκη. Μακάρι όλα τα σχολεία να έκαναν το ίδιο πράγμα» λέει η Άντζελα Τσαγκάρη μαθήτριά της Α' Λυκείου, ενώ ο Γιώργος Σακελλάριος της Β' Λυκείου συμπληρώνει: «Είναι ότι καλύτερο μπορείς να κάνεις για το συνάνθρωπό σου...»

ΒΑΦΤΙΣΑΝ ΑΠΟΡΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΙΣ ΣΕΡΡΕΣ

Οι εθελόντριες αδελφές του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Σερρών, συνεχίζοντας το πρόγραμμα δραστηριότητάς τους, πραγματοποίησαν το μυστήριο της βάπτισης στον ιερό ναό των Ταξιάρχων Σερρών. Βάπτισαν το πέμπτο παιδάκι μιας άπορης οικογένειας των Σερρών και του χάρισαν το όνομα Στυλιανός.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βίνιανης Ευρυτανίας κ. Βασ. Θεοχάρης, έστειλε μέσω των εφημερίδων την ακόλουθη επιστολή προς τον υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Κ. Μπαντουβά:

Κύριε υπουργέ.

Παίρνω αφορμή για να σας γράψω από το έγγραφο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (Ε.Ε.Σ.) με αρ. πρωτ. 1448 και ημερομηνία 1-10-87 για τη διενέργεια του εράνου έτους 1987. Όπως είδα, στον φάκελο υπάρχει η ένδειξη Β που σημαίνει ότι έχει μειωμένο τιμολόγιο για τη διακίνηση της αλληλογραφίας του.

Πίστευα κ. υπουργέ, ότι ο Ε.Ε.Σ. δεν πληρώνει ταχυδρομικά τέλη, αλλά διαπίστωσα με λύπη μου ότι πληρώνει, έστω και με μειωμένο τιμολόγιο.

Κύριε υπουργέ.

Αν θέλετε, συνδέστε το όνομά σας με την απαλλαγή από την πληρωμή ταχ. τελών του Ε.Ε.Σ., γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι οι υπηρεσίες που προσφέρει ο Ε.Ε.Σ. είναι τεράστιες για το έθνος μας και την κοινωνία ολόκληρη.

Κύριε υπουργέ.

Όπως ξέρετε, τις ημέρες που διενεργείται ο έρανος του Ε.Ε.Σ., εργάζονται με κούραση αλλά και ευχαρίστηση, αφιλοκερδώς, γύρω στα 25.000 με 30.000 άτομα, για την καλύτερη και αποδοτικότερη διενέργεια του ιερού αυτού σκοπού. Ας εργαστούν λοιπόν και τα ΕΛ.ΤΑ. γιατί ο Ε.Ε.Σ. αγωνίζεται ακούραστα για την ανθρωπότητα 110 συναπτά έτη.

Ελπίζοντας ότι θα πάρετε την γενναία αυτή απόφαση, ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Με άπειρη εκτίμηση
Ο πρόεδρος της Κοινότητας
Βινιάνης Ευρυτανίας
ΒΑΣΙΛΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΝΑΔΑΣΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΕΣ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

«Η αναδάσωση αποτελεί μια επιταγή. Κάθε δένδρο που φυτεύεται συμβάλλει στη βελτίωση του φυσικού μας περιβάλλοντος στην ποιότητα της ζωής μας. Μια προσφορά στο περιβάλλον είναι και η αναδάσωση στην οποία το τμήμα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού με συναίσθημα ευθύνης πρωτοστατεί με την ελπίδα ότι θα βρεθούν και πολλοί άλλοι μιμητές».

Αυτά υποστήριξε ο πρόεδρος του Τμήματος ΕΕΣ Χανίων Κρήτης κ. Οδ. Καλιγιάννης με την ευκαιρία μιας προσπάθειας αναδάσωσης στα Αφράτα Κολυμβαρίου, μιας έκτασης που είχε υποδείξει το Δασαρχείο Χανίων, στις 29 Νοεμβρίου.

Ο κ. Καλιγιάννης, απευθυνόμενος προς όλους τους Χανιώτες για να πάρουν μέρος στην προσπάθεια αναδάσωσης που ανέλαβε ο ΕΕΣ, είπε μεταξύ άλλων, εξηγώντας το νόημα και τη σκοπιμότητα αυτής της πρωτοβουλίας, που τόση επιτυχία σημείωσε:

«Δεν μπορούμε να τα περιμένουμε όλα από το κράτος, από την πολιτεία — ισχυρίζεται ο πρόεδρος του ΕΕΣ — θα πρέπει και η ιδιωτική πρωτοβουλία να συμβάλλει ώστε να μπορέσουμε να προωθήσουμε σκοπούς που θα έχουν σαν αποτέλεσμα την βελτίωση των συνθηκών ζωής στον τόπο μας».

Για την πρώτη προσπάθεια εθελοντικής αναδάσωσης στο νομό Χανίων που όπως ήδη αναφέραμε πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 29 Νοεμβρίου, εξέφρασε τις ευχαριστίες, του ο Δασάρχης Χανίων Βασίλης Κασσιώτης, τονίζοντας με τη σειρά του.

«Έχει μεγάλη ανάγκη από πράσινο η Κρήτη.

Οι Χανιώτες — σε επίπεδο ιδιωτικής πρωτοβουλίας τουλάχιστον — προμηθεύονται από το φυτώριο της Δασικής Υπηρεσίας και δενδρύλια και καλλωπιστικά φυτά».

Αξίζει να σημειωθεί πάντως ότι φέτος έχουμε 114 περιστατικά πυρκαγιών ενώ κάηκαν συνολικά 26.500 στρέμματα περίπου.

Οι αναδασώσεις που θα γίνουν — στην καλύτερη περίπτωση ίσως καλύψουν μόλις 500 στρέμματα.

Κι αυτό συμβαίνει όπως εξήγησε ο Δασάρχης επειδή η αναδάσωση στην Κρήτη στοιχίζει τριπλάσια απ' ότι στην υπόλοιπη Ελλάδα. Υπάρχει το πρόβλημα της βοσκής, πρόβλημα που αντιμετωπίζεται μονάχα με την σωστή περίφραξη και φυσικά ανεβάζει το κόστος της αναδάσωσης.

Απονομή πτυχίων σε νέες εθελόντριες του ΕΕΣ Τρικάλων

και του βραβείου Π. Καστρακίδου σε μαθήτριά

Σε μια σεμνή και απέρριπτη τελετή που έγινε στην αίθουσα του Επιμελητηρίου Τρικάλων αποδόθηκαν τα πτυχία στις νέες εθελόντριες αδελφές νοσοκόμες του Τμήματος του ΕΕΣ Τρικάλων.

Στην τελετή παραβρέθηκαν ο Σεβασμιώτατος κ. Αλέξιος, ο πρωτοσύγγελος κ. Γ. Στέφας, ο Δήμαρχος κ. Αθαν. Τριγώνης, ο Δήμαρχος Πύλης κ. Τσιούτσας, ο διοικητής της 7ης ΤΑΧΥΠ κ. Δεμέστιχας, ο πρόεδρος του ΕΕΣ κ. Ανδρ. Μαρτίνης, ο πρόεδρος Πρωτοδικών κ. Κοντούρης, ο διοικητής χωροφυλακής κ. Αργυρίου, ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Παπαεθυμίου, ο πρόεδρος του τοπικού τμήματος ΕΕΣ καθηγητής κ. Σπ. Μπονώτης, ο πρόεδρος του Επιμελητηρίου κ. Σίμος, πρόεδροι διαφόρων σωματείων και οργανώσεων και πλήθος συμπολιτών που είχαν κατακλύσει ασφυκτικά την αίθουσα. Δεν μπόρεσαν να παραστούν αλλά έστειλαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα οι βουλευτές κ.κ. Χρ. Οικονόμου, Γιάννης Ζιάγκας.

Η τελετή άρχισε με εμπνευσμένη ομιλία του κ. Σπύρου Μπονώτη, ο οποίος αφού είπε ότι η σχολή συμπληρώνει φέτος 40 χρόνια από την ίδρυσή της (ιδρύθηκε το 1947) και από τις 20 μέχρι σήμερα τάξεις της αποφοίτησαν από αυτή 672 εθελόντριες αδελφές αναφέρθηκε στη συνέχεια στην προσφορά στον Ερυθρό Σταυρό και γενικώτερα στην πόλη μας της Πόπης Καστρακίδου, της οποίας είπε ο Δ.Σ. του τοπικού τμήματος του ΕΕΣ αποφάσισε να χορηγήει κατ' έτος υποτροφίες σε μαθήτρες που θα διακρίνονται για το ήθος και την επίδοσή των στα γράμματα.

Καταλήγοντας ο κ. Μπονώτης αναφέρθηκε στο έργο του ΕΕΣ και στα καθήκοντα των νέων εθελοντριών αδελφών, τις οποίες καλωσόρισε στην οικογένεια του ΕΕΣ.

Εξίσου εμπνευσμένη ήταν και η ομιλία του προέδρου του ΕΕΣ κ. Ανδρέα Μαρτίνη, που πήρε στη συνέχεια το λόγο και ο οποίος αναφερόμενος στο τμήμα Τρικάλων, το χαρακτήρισε ως ένα από τα πιο ζωντανά τμήματα του ΕΕΣ διοικούμενο από ένα επιτυχημένο πρόεδρο. Το τμήμα αυτό είπε ο κ. Μαρτίνης θα το ενισχύουμε ιδιαίτερα για να μπορέσει να υλοποιήσει στο ακέραιο όλους τους στόχους του.

Στη συνέχεια, ο κ. Μαρτίνης αναφέρθηκε στους στόχους του νέου διοικητικού συμβουλίου του ΕΕΣ, ένας από τους οποίους είναι να δώσουν στον ΕΕΣ την παλαιά του αίγλη της εποχής του Κ. Γεωργακόπουλου.

Καταλήγοντας απευθύνθηκε στις νέες εθελόντριες αδελφές νοσοκόμες τις οποίες κάλεσε να παραδειγματισθούν από το έργο της Πόπης Καστρακίδου που απόψε είναι ηθικά παρούσα εδώ.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

Στη συνέχεια απενεμήθη από τον κ. Σπ. Μπονώτη το βραβείο Πόπης Καστρακίδου εξ 100 χιλ. δρχ. στην Νίκη Αχιλ. Μήτσιου που αποφοίτησε από το 4ο Λύκειο Τρι-

κάλων με 19,9/10 και εισήχθη στην Φιλοσοφική Σχολή Θεσσαλονίκης. Το βραβείο απενεμήθη στη δ. Μήτσιου για το υψηλό ήθος της και για την επίδοση στα γράμματα.

Ευχαριστούσα η δ. Μήτσιου για την απονομή του βραβείου και αναφερόμενη στην Πόπη Καστρακίδου είπε ότι ήταν η ελπίδα των πονεμένων και ότι θα προσπαθήσει να φανεί αντάξιά της.

Τιμητική διάκριση, με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του ΕΕΣ απενεμήθη στο Επιμελητήριο για την αξιόλογη προσφορά του στον ΕΕΣ. Παραλαμβάνοντας τη διάκριση ο κ. Σίμος είπε ότι η προσφορά αυτή του Επιμελητηρίου θα συνεχισθεί.

Τιμητική εξ άλλου διάκριση απενεμήθη και στο γιατρό κ. Κώστα Χολέβα, για τις ανιδιοτελείς και πολύτιμες υπηρεσίες του στο κοινωνικό σύνολο.

Στο σημείο αυτό ο πρόεδρος του ΕΕΣ κ. Μαρτίνης είπε ότι την τιμητική διάκριση μπορεί να την παίρνει το Επιμελητήριο αλλά στην ουσία αντανακλά στο πρόσωπο του κ. Σίμου.

Για τον κ. Σπύρο Μπονώτη είπε ότι στο κεντρικό συμβούλιο αποφασίζουμε για τις διακρίσεις ενώ όλο το συμβούλιο δέχθηκε να του απονείμει διάκριση αντέδρασα προσωπικά εγώ. Και τούτο γιατί το 1988 θα γιορτασθεί η χρονιά του ΕΕΣ και τότε θα παρασημοφορηθούν αυτοί που αποτέλεσαν το θεμέλιο λίθο του ΕΕΣ. Και ένας από αυτούς είναι και ο Σπύρος Μπονώτης.

Στη συνέχεια έγινε η απονομή των πτυχίων στις νέες εθελόντριες αδελφές και η ορκωμοσία αυτών.

Ο Πρόεδρος του ΕΕΣ κ. Μαρτίνης, κατά την απονομή των πτυχίων σε νέες αδελφές.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΛΟΥΣΙΑ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ

Το Τμήμα ΕΕΣ Νεότητας Περιστερίου, συνεχίζει την πλούσια δράση του. Στα πλαίσια της έκθεσης Βιοτεχνικών προϊόντων του δήμου Περιστερίου, είχε δικό του περίπτερο και οργάνωσε εθελοντική αιμοδοσία, στην οποία πρόσφεραν αίμα οι: Νικήτας Μπόνης, Ευαγγελία Μεριτζάκη, Γ. Πούντζας, Β. Αγγελής, Λ. Γεράρδος (αντιδήμαρχος Περιστερίου), Ερασμία Θεοδωρακοπούλου, Μελπομένη Λώλου, Γερ. Λώλος, Αντ. Νιφόρας, Βασ. Κοντομάρκος, Ευτέρπη Αντωνιάδου, Χρ. Θώδης, Σαβ. Μενεξιάδης, Δέσποινα Γεωργίου, Ι. Χειμάρης. Στη φωτογραφία διακρίνονται από αριστερά ο Περιφερειάρχης Αττικής κ. Θαν. Τσιμπούκης που συγχάιρει τον κ. Ι. Χειμάρη, ο γιατρός κ. Γεώργιος Αδραχάς, ο κ. Χρ. Παπακίτσος και η κ. Φρ. Ανδρεαδάκη μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Νεότητας Περιστερίου.

Ακολούθησε ομιλία από τη νέα αδελφή Σταματία Νταρρά και χαιρετισμός από τη παλαιά αδελφή Σωτηρία Χατζηδάκη για να κλείσει η τελετή με τον Εθνικό Ύμνο.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΑΔΕΛΦΕΣ

Οι νέες εθελόντριες αδελφές του ΕΕΣ που πήραν πτυχία και ορκίσθηκαν είναι οι παρακάτω:

Ακριτίδου Ξανθίππη, Αναγνώστου Ευαγγελία, Απόχα Μαρία, Αρδανιώτη Αθανασία, Αρσενίου Ευθυμία, Βαγγελού Ειρήνη, Βαλκανιώτη Φωτεινή, Γεωργίου Βασιλική, Γκάζα Ελένη, Γκέκα Αθανασία, Γκοτσαμένη Θωμά, Γκούμα Ευδοκία, Εμμανουήλ Κων/νιά, Χάρμα Αικατερίνη, Ζολώτα Βασιλική, Κακαβά Στέλλα, Καλαπανίδα Μαρία, Καραθανάση Αγγέλα, Καραθανάση Στεργιανή, Καρανάνα-Κυπρίδου Κων/νιά, Κατσιάνου Γεωργία, Κατσινέλη Μαρία, Κράβαρη-Χατζηδάκη Σωτηρία, Καφαντάρη-Γκόρτσα Αγορή, Κοντού Ελένη, Κορδέα Βιργινία, Κουγιούρη Λαμπρινή, Κουκουσούλη Φρειδερίκη, Κούρεντα Ευαγγελία, Μαντά Ευαγγελία, Μπαλά Ιωάννα, Μπάλτου Παναγιώτα, Μπαμπατσιά Φανή, Νταούλα Μαρίνα, Οσβασιλειάδη Σοφία, Παύλου Καλλιόπη, Παλιούρα Βασιλική, Παπαδάμ Σταυρούλα, Παπαδημητρίου Αικατερίνη, Παπασίμου-Μπέφα Αποστολία, Πί-

Εκπρόσωπος του Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης απο νέμει πτυχίο σε νέα εθελόντρια αδελφή.

πη Δέσποινα, Πριτσιούλη Γεωργία, Πιτυρίγκα Ευθυμία, Σκαμπαρίνα Βασιλική, Στάθη Άρτεμις, Τζιόντζολα Ελένη, Τρίγκα Ευριδίκη, Τσιακάλου Ευθαλία, Τσιακάλου Ελένη, Τσιανάκη Ελέν, Τσιγκμάκη Έλλη, Τσιτσαρη Γεωργία.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ

Τις ημέρες των εορτών ο κόσμος είναι απασχολημένος με τις αγορές του, τα δώρα, τις εκδρομές. Έτσι, μειώνεται ουσιαστικά ο αριθμός των εθελοντών αιμοδοτών, παρ' ότι μάλιστα τα τροχαία δυστυχήματα, λόγω της αυξημένης κίνησης, μεγαλώνουν τις ανάγκες σε αίμα.

Ο Φινλανδικός Ερυθρός Σταυρός, λοιπόν, είχε μια ωραία ιδέα. Γέμισε τους δρόμους του εμπορικού κέντρου του Ελσίνκι με εκκλήσεις προς το καταναλωτικό κοινό που πήγαινε εκεί για τα χριστουγεννιάτικα ψώνια του, να προσφέρει αίμα «πριν από τις γιορτές, για τις γιορτές». Και για να γίνει αυτό ευκολότερο, είχε στείλει στους εμπορικούς δρόμους κινητά συνεργεία αιμοληψίας.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Στις 29.11.1987 συγκεντρώθηκαν στα Γραφεία του Ε.Ε.Σ. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ, 30 άτομα τα οποία προσέφεραν αίμα για τους συνανθρώπους τους.

Το γεγονός ότι τα άτομα αυτά ήταν

νέα παιδιά, φοιτητές και πρόσκοποι, δημιούργησε μια πιο ανθρώπινη ατμόσφαιρα και το παράδειγμά τους έσπευσαν να το ακολουθήσουν και πολλοί ενήλικοι.

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΤΟΥ ΕΕΣΝ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητας στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, με σκοπό τη γνωριμία των μελών του, τη σύσφιξη των δεσμών φιλίας και την ανταλλαγή απόψεων σε θέματα που απασχολούν τη νεολαία, πραγματοποίησε κρουαζιέρα στα νησιά του Αιγαίου (Μύκονο-Ρόδο-Κρήτη-Σαντορίνη) από 9-12/10/87, την οποία προσέφερε εντελώς δωρεάν ο εφοπλιστής κ. Αντ. Κυρτάτας.

Έλαβαν μέρος 28 Μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος που κατά τη διάρκεια του ταξιδιού συζήτησαν τα καυτά προβλήματα τους, όπως AIDS, ναρκωτικά, οργάνωση νέων προγραμμάτων κλπ. Συντονιστής της συζήτησης, ήταν ο Άρης Πασχαλίδης, μέλος του ΕΕΣΝ, 3τής φοιτητής της Φαρμακευτικής και γνωστός αθλητής της υδατοσφαίρισης.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο Κ. Α. ΚΥΡΤΑΤΑΣ

Ο Ε.Ε.Σ. για να εκφράσει τις ευχαριστίες του στον εφοπλιστή κ. Αντ. Κυρτάτα για την σημαντικότερη προσφορά του στα Ερυθροσταυρικά νειάτα, απένειμε το αργυρούν μετάλλιο σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για την πολύτιμη συνεργασία του και τη θερμή συμπαράστασή του στο επιτελούμενο έργο του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΕΕΣ ΣΕΡΡΩΝ ΣΤΟ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟ

Οι Εθελόντριες Αδελφές του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Σερρών επισκέφθηκαν το Γηροκομείο και το Άσυλο Ανιάτων Σιδηροκάστρου, αφού προηγουμένως παρακολούθησαν Αρχιερατική Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία στην Ιερά Μονή Αγίας Ιουλίτης και Κηρύκου Σιδηροκάστρου, για την υγεία και πρόοδο των Εθελοντριών και των οικογενειών του.

Ο ακούρατος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ.κ. Ιωάννης, στο κήρυγμά του εξήρε γενικά το

βαρύ έργο της Αδελφής Νοσοκόμου και ευχήθηκε στις Εθελόντριες Αδελφές να μη παραστεί ανάγκη να βοηθήσουν τον συνάνθρωπό τους σε καιρό πολέμου, αλλά μόνο σε καιρό ειρήνης.

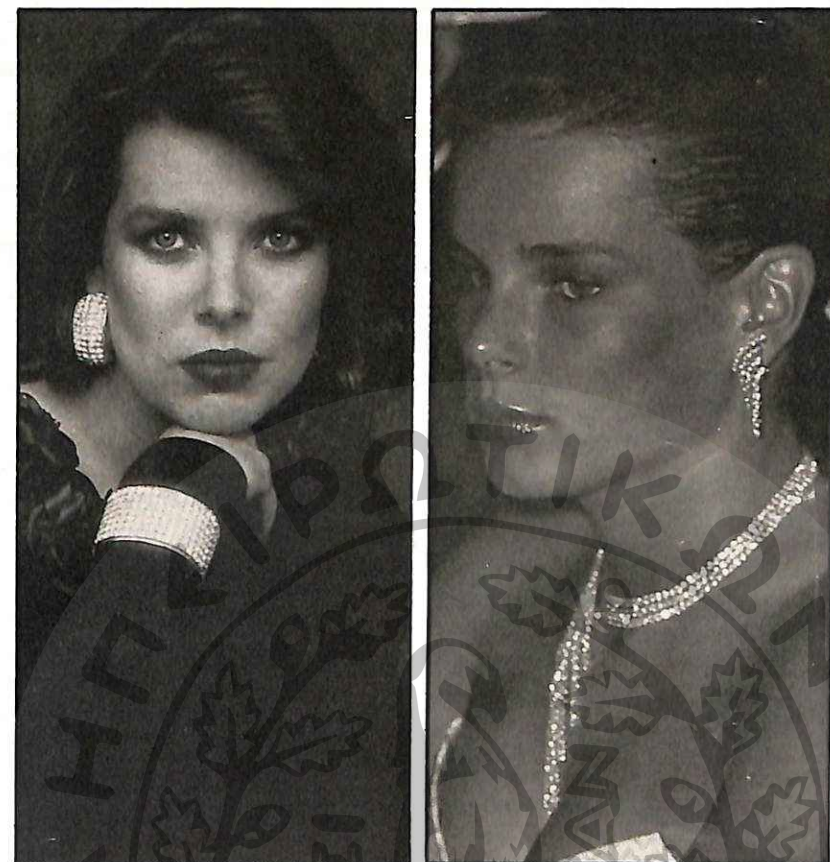
Παρόμοιες ευχές έδωσε στις Εθελόντριες, στην αίθουσα δεξιώσεων της Μονής, και η Γερόντισσα Ηγουμένη της Μονής, η οποία μάλιστα αναφέρθηκε στη ζωή της Αγίας Ολυμπιάδας, άγνωστη μέχρι εκείνης της στιγμής στις Εθελόντριες, πρώτης Χριστιανικής Αδελφής Νοσοκόμου, όπως και η Αγία Φοίβη που ήταν γεμάτες από αγάπη και καλωσύνη προς τον συνάνθρωπό τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι την ώρα της Θείας Λειτουργίας οι Εθελόντριες με την τόσο αρμονική χορωδία των Μοναχών της Μονής και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ.κ. Ιωάννου με τους δύο ιερείς, ένωσαν την σκέψη τους με τον Υψιστο Θεό και με δάκρυα στα μάτια επισκέφθηκαν τους γέροντες και τα ανίατα παιδιά των Ιδρυμάτων του Σιδηροκάστρου.

Η ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΗ

Ο σπουδαστής της Μ.Τ.Ε.Ν.Σ. του Ε.Ε.Σ. κ. Καραμπατάκης Νικόλαος, την

ΩΡΑΙΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Στο Πρίγκηπάτο του Μονακό, ο γιορτασμός της Εθνικής γιορτής του κρατιδίου κάθε Νοέμβριο, έχει συνδυασθεί με καλές πράξεις, προς κάθε αναξιοπαθούντα. Οι Μονεγάσκοι δεν έχουν στρατό και δεν οργανώνουν παρελάσεις. Η εθνική γιορτή τιμάται στα σχολεία και τις δημόσιες υπηρεσίες και έχει πλέον γίνει παράδοση, ότι αυτή την ημέρα, όσοι μπορούν βοηθούν την τοπική οργάνωση του Ερυθρού Σταυρού στη διανομή τροφίμων προς τους φτωχούς. Την παράδοση αυτή τηρούσε σχολαστικά και η αμερικανίδα ηθοποιός Γκρέις Κέλλυ, όταν παντρεύτηκε τον πρίγκηπα Ραινιέ, τώρα δε που η Γκρέις δεν υπάρχει πιά, συνεχίζουν την παράδοση οι κόρες της Καρολίνα και Στεφανί.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Θα τα συναντήσετε, σε κάθε μεγάλη πόλη, σ' οποιαδήποτε Ήπειρο. Κοιμούνται στους δρόμους, κάτω από γέφυρες, μέσα σε βαρέλια, ή εγκαταλελειμμένα βαγόνια, ξαπλωμένα πάνω σε κουρέλια, ή ένα βρεγμένο φύλλο εφημερίδας, σε παγκάκια, ή στο χόρτο, στα πάρκα και τους δημόσιους κήπους.

Είναι τα «ξεχασμένα παιδιά» του κόσμου, προϊόντα μιας κοινωνικής αδικίας, αποτέλεσμα της ξέφρενης τεχνολογικής ανάπτυξης των σύγχρονων πόλεων.

Πολλά από αυτά δεν υπάρχουν επίσημα, τουλάχιστον αρχίζουν την ζωή τους χωρίς πιστοποιητικό γεννήσεως στο χέρι και την τελειώνουν πολύ πρόωρα, μέσα σ' ένα ανώνυμο τάφο.

Κανένας δεν ξέρει πόσα είναι ακριβώς. Ίσως ξεπερνούν τα 100.000.000 και συναντώνται σε πόλεις σαν την Μπογκοτά, την Καλκούτα, το Ναϊρόμπι, τη Μανίλα, την πόλη του Μεξικού, την Νέα Υόρκη, το Σίδνεϊ.

Πολλά από αυτά τα παιδιά δεν έχουν οικογένειες ή διώχνονται από τα σπίτια τους με τη βία ή εξ αιτίας της μιζέριας.

Η UNICEF βοηθάει τα παιδιά του δρόμου, σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες, υποστηρίζοντας τα τοπικά προγράμματα ενίσχυσής τους.

14.10.87 βρήκε ένα πορτοφόλι στο ύψος της οδού Σεβαστουπόλεως 77 στους Αμπελοκήπους. Το πορτοφόλι αυτό περιείχε 54.105 δρχ. και την αστυνομική ταυτότητα της κ. Μηραλιώτη Ελένης στην οποία και ανήκε το πορτοφόλι.

Ο κ. Καραμπατάκης παρέδωσε την ίδια στιγμή το πορτοφόλι στο πλησιέστερο αστυνομικό Τμήμα από όπου η κ. Μηραλιώτη το παρέλαβε.

ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΤΟΥ ΕΕΣ ΣΤΟΝ Κ. Κ. ΜΠΑΝΤΟΥΒΑ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού απονεμήθηκε στον υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών Κώστα Μπαντουβά, το ανώτατο παράσημο (Χρυσό Μετάλλιο) του Ιδρύματος για τη συμπαράστασή του και την προσφορά του στη λειτουργία του ΕΕΣ και στην επιτυχία του ετήσιου εράνου του.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΠΑΛΙ Ο Δ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης τίμησε για δεύτερη φορά τον επίτιμο πρόεδρο του συλλόγου εθελοντών αιμοδοτών του νομού Ξάνθης κ. Δ. Σταθόπουλο για τη δραστηριότητά του ως αιμοδότη. Σαράντα χρόνια ο κ. Σταθόπουλος δίνει συστηματικά το αίμα του στη Θεσσαλονίκη, τις Σέρρες, τη Κο-

σεις και δώρησε 212 κιλά. Για αυτή ακριβώς τη δραστηριότητα ο τέως δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Μαναβής του είχε απονείμει δίπλωμα σε ένδειξη αναγνώρισης και ευγνωμοσύνης για τη συμβολή του στην εθελοντική αιμοδοσία. Ο σημερινός δήμαρχος της συμπρωτεύουσας κ. Κούβελας αναγνωρίζοντας την προσπάθεια του κ. Σταθόπουλου δήλωσε τα εξής: «Τέτοιες ενέργειες αγάπης και ανθρωπισμού δίνουν ξεχωριστό νόημα στη ζωή και καταξιώνουν τον άνθρωπο ως ξεχωριστή μονάδα στο βιολογικό κόσμο».

ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Ένα ενδιαφέρον σεμινάριο για την επιμόρφωση εθελοντών στον αγώνα κατά της τοξικομανίας, ξεκίνησε πριν από λίγο καιρό, με πρωτοβουλία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Την επιμέλεια του σεμιναρίου έχει ο καθηγητής τοξικολογίας κ. **Αντώνης Κουσελίνης** και συμμετέχουν σ' αυτό

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Η φοιτητική ομάδα εθελοντικής αιμοδοσίας, του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συνεχίζοντας τις προσπάθειές της, για την προώθηση της εθελοντικής αιμοδοσίας, στο χώρο του πανεπιστημίου και τη διάδοση της ιδέας της «υιοθεσίας» παιδιών με μεσογειακή αναιμία, οργάνωσε ειδική γιορτή σε αίθουσα του κτιρίου της νομικής σχολής.

Στην εκδήλωση αυτή που κράτησε αρκετές ώρες συμμετείχαν πολλοί φοιτητές, προβλήθηκε δε με διάφορους τρόπους η σημασία της εθελοντικής αιμοδοσίας γενικά και ιδιαίτερα για την ανακούφιση των πασχόντων από μεσογειακή αναιμία.

Επίσης, κατά τη διάρκεια συζήτησης με τον καθηγητή κ. Ζαχ. Σινάκο, αναλύθηκε το ειδικό αυτό πρόβλημα, που αφορά 3.000 άτομα στη χώρα μας, από τα οποία τα 300 βρίσκονται στην πόλη της Θεσσαλονίκης και τονίστηκε η σημασία της δημιουργίας ομάδων «υιοθεσίας». Σε κάθε ομάδα υπάρχουν δέκα αιμοδότες, οι οποίοι αναλαμβάνουν να καλύπτουν τις ανάγκες σε αίμα ενός ατόμου με μεσογειακή αναιμία δίνοντας αίμα, κάθε δέκα μήνες, περίπου, σε προκαθορισμένη ημερομηνία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το πρόγραμμα αυτό υποστηρίζεται σήμερα από ειδικό γραφείο (βρίσκεται στην οδό Παύλου Μελά 34, τηλ. 284 - 000) όπου κάθε εθελοντής αιμοδότης μπορεί να δηλώσει συμμετοχή ενώ ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής καθορίζει, με βάση την ομάδα αίματος, ποιός θα είναι ο λήπτης και ποιά θα είναι τα μέλη της ομάδας. Μέχρι τώρα έχουν εγγραφεί στο πρόγραμμα αυτό 1300 αιμοδότες.

Οι πρώτες ομάδες αιμοδοτών συγκροτήθηκαν από φοιτητές μέλη της φοιτητικής ομάδας εθελοντικής αιμοδοσίας πριν έξι περίπου χρόνια. Για την ενέργειά τους αυτή, εξάλλου και τη γενικότερη δραστηριότητά τους, πάνω στο αντικείμενο της εθελοντικής αιμοδοσίας, βραβεύθηκαν, πριν δύο χρόνια, από την Ακαδημία Αθηνών.

Στην εκδήλωση τα μέλη της φοιτητικής ομάδας εθελοντικής αιμοδοσίας έκαναν, τέλος, έκκληση προς όλους τους κοινωνικούς φορείς της πόλης να στηρίζουν ανάλογες προσπάθειες, ώστε όπως τόνισαν να έχει κάθε πάσχων από μεσογειακή αναιμία το αίμα που χρειάζεται, την ώρα που πρέπει, και στην απαιτούμενη ποσότητα και ποιότητα.

Ο ΕΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΣΙΓΓΑΝΟΙ

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, στα πλαίσια του βασικού σκοπού του να προσφέρει βοήθεια σε όσους την έχουν ανάγκη και της προσπάθειάς του να προσφέρει κοινωνικό έργο οπουδήποτε αυτό είναι εφικτό, οργάνωσε μια «επίσκεψη επαφής» με τη σημαντική αριθμητικά ομάδα των τσιγγάνων που ζουν στα Εξαμίλια της Κορινθίας. Με τη συνδρομή του Τμήματος Κορίνθου του ΕΕΣ και τη βοήθεια της Κορινθίας δημοσιογράφου κας Χ. Μπούρα, οργανώθηκε επίσκεψη στα Εξαμίλια και συζήτηση με τους τσιγγάνους, για τους οποίους τόσο δημοσιογραφικός θόρυβος έγινε στον τύπο, εξ αιτίας της αρνήσεως των κατοίκων της Κοινότητας να δεχθούν συμφοίτηση των παιδιών τους με τα τσιγανόπουλα, στο δημοτικό σχολείο του χωριού.

Οι κάτοικοι, έχουν βέβαια προβάλλει τα επιχειρήματά τους, τονίζοντας ότι δεν κινούνται από κανενός είδους ρατσιστικά κίνητρα, αλλά απλώς θέλουν να προστατεύσουν τα παιδιά τους από κινδύνους για την υγεία τους, επειδή τα τσιγγανόπουλα είναι ρυπαρά και χωρίς καμιά προσωπική υγιεινή φροντίδα, οι δε γονείς συνήθως παρουσιάζουν αντικοινωνική συμπεριφορά.

Στη πρώτη αυτή συνάντηση μέσα σε φιλικό κλίμα μίλησαν ο κ. Σωτ. Αθανασέλης, Λέκτορας Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, η κ. Χαρά Σπηλιοπούλου Επίσημη συνεντάτιδα του Παν/μίου Αθηνών, η κ. Καίτη Κουμανίδου Προισταμένη Υπηρεσίας κατά της Τοξικομανίας του ΕΕΣ, για τα ναρκωτικά και την πρόληψη της τοξικομανίας, και ο κ. Χ. Χρυσανθάκης για τις δραστηριότητες του ΕΕΣ.

Η επαφή αυτή υπήρξε για τα στελέχη του ΕΕΣ μια σημαντική εμπειρία. Και οι τσιγγάνοι, καθώς για πρώτη φορά έβλεπαν και άκουγαν για την διάθεση του Ερυθρού Σταυρού να βοηθήσει στην επίλυση βασικών προβλημάτων τους, έδειξαν μια διάθεση συνεργασίας, που πρώτους αυτούς φυσικά θα ωφεληθεί.

Χαρακτηριστικό είναι, ότι μια οικογένεια που είχε δύο αβάπτιστα παιδιά, παρακάλεσε τους εκπροσώπους του ΕΕΣ να τα βαφτίσουν, γιατί στα Εξαμίλια δεν έβρισκαν νομούς!

Άκουσαν τέλος με ενδιαφέρον και μια ομιλία, σχετικά με τη δωρεά σώματος.

Η ομιλία για την δωρεά σώματος κρίθηκε σκόπιμη όχι μόνο για διαφώτισή τους πάνω στο θέμα αυτό, αλλά και επειδή η προσφορά αυτή, φέρνει πιο κοντά τους ανθρώπους ανεξάρτητα σε ποιά κοινωνική ή φυλετική ομάδα ανήκουν, δίνει ευγενή ιδανικά και είναι κάποιο βήμα στην κοινωνική ένταξη των ατόμων που βρίσκονται στο περιθώριο κατά κάποιο τρόπο. Επίσης διαπιστώθηκε, ότι οι συνθήκες καθαριότητας οι ατομικές και του οικισμού είναι άθλιες. Παρακλήθηκε ο Πρόεδρος ΕΕΣ Κορινθίας κ. Ράπτης να τους δώσει οδηγίες για αυτό το θέμα στις προσεχείς συναντήσεις.

Σε επόμενη συνάντηση μαζί τους, οι εκπρόσωποι του ΕΕΣ μοίρασαν ρούχα, δώρα στα παιδιά κ.λπ.

πολλοί πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και άλλοι ειδικοί ομιλητές.

Το σεμινάριο είναι ανοιχτό και μπορεί να το παρακολουθήσει κάθε ενδιαφερόμενος για το καυτό σημερινό πρόβλημα και έχει σωστή και υπεύθυνη διαφώτιση. Οι διαλέξεις γίνονται στην αίθουσα ομιλιών του Σταθμού Πρώτων Βοηθειών (3ης Σεπτεμβρίου), κάθε Πέμπτη στις 6 μ.μ. ως τις 8 Μαρτίου 1988.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Στις 20 Δεκεμβρίου, στην αίθουσα διδασκαλίας του Σταθμού Α' Βοηθειών Πατρών, το Σώμα Εθελοντών Σαμαρειτών του ΕΕΣ οργάνωσε Χριστουγεννιάτικη γιορτή για τα παιδιά του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων της Πελοποννησιακής πρωτεύουσας.

ΠΕΘΑΝΑΝ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ

Ο άλλοτε διευθυντής της Νομικής Υπηρεσίας του ΕΕΣ Αθ. Σταθακόπουλος, δεν υπάρχει πια. Πέθανε ξαφνικά, τον Νοέμβριο, γεμίζοντας λύπη τις καρδιές όσων τον γνώριζαν και τον αγαπούσαν. Σχετικά, η κεντρική διοίκηση του ΕΕΣ εξέδωσε το ακόλουθο ψήφισμα:

«Το Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού κατεχόμενο από βαθύτατη θλίψη για τον αιφνίδιο θάνατο του εκλεκτού Συνεργάτου του

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ διατελέσαντος επί μακράν σειράν ετών Διευθυντού της Νομικής Υπηρεσίας και Ειδικού Συμβούλου του Προέδρου Ε.Ε.Σ., πολυτίμους προσφέροντος υπηρεσίας εις τον Ε.Ε.Σ.

Ψηφίζει

1) Να τηρηθή ενός λεπτού σιγή κατά την ώρα της συνεδριάσεως.

2) Να παρακολουθήση την κηδείαν αντιπροσωπεία του Ε.Ε.Σ. και Αντιπροσωπεία του Σώματος Ελληνίδων Αδελφών.

3) Να κατατεθή στέφανος επί της σορού του μεταστάσης.

4) Να επιδοθή το παρόν εις την οικογένειαν αυτού.

Αθήναι 4 Νοεμβρίου 1987

Ο Πρόεδρος
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΤΙΝΗΣ

Ο γεν. Γραμματέας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΡΙΜΕΝΗΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με πολλή επισημότητα και παρουσία μεγάλου πλήθους προσκεκλημένων, εορτάσθηκε στη Θεσσαλονίκη η Ημέρα του Ερυθρού Σταυρού. Η αίθουσα του Θεάτρου Μακεδονικών Σπουδών ήταν υπερπλήρης, αποδεικνύοντας για μία ακόμη φορά, πόσο ο λαός της συμπρωτεύουσας εκτιμά το έργο του ΕΕΣ και περιβάλλει το Ίδρυμα με την αγάπη

Στη συνέχεια, απονεμήθηκαν τα πτυχία στις νέες εθελόντριες αδελφές του ΕΕΣ Θεσσαλονίκης και στους νέους εθελοντές Σαμαρείτες και Σαμαρείτισσες.

Εν τω μεταξύ, σε μεγάλη εφημερίδα της Θεσσαλονίκης και με την ευκαιρία του εορτασμού και του εράνου του ΕΕΣ δημοσιεύθηκε ένα σχόλιο αληθινός ύμνος για τον Ερυθρό Σταυρό. Το εξής:

Σπάνιο είναι το φαινόμενο της συμφωνίας όλων των κρατών της γης, ακόμα και σε περιπτώσεις κοινωφελών οργανισμών και ιδρυμάτων. Πολιτικές τοποθετήσεις, φυλετικές διακρίσεις, θρησκευτικές διαφορές, ήθη και έθιμα, συντελούν στην διατήρηση του διαχωρισμού θέσεων μεταξύ των κρατών στις περισσότερες προσπάθειες εφαρμογής και σεβασμού διεθνών δεδομένων. Ακόμη και τεράστιοι διεθνείς οργανισμοί, παραμένουν τέτοιοι μόνον κατ' όνομα εφ' όσον και το συμφέρον κάθε μέλους

προτάσσεται ενίοτε, διατηρώντας κατ' ουσίαν, την ξεχωριστή θέση των ημισφαιρίων. Μια σπάνια περίπτωση, όμως, που κατόρθωσε και εξακολουθεί να είναι πάνω απ' όλες τις διαφορές των λαών της γης είναι ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός. Η υγειονομική και φιλανθρωπική αυτή οργάνωση, που ιδρύθηκε από τον Ερρίκο Ντυνάν, στη Γενεύη το 1864 έχει υπό την αιγίδα της όλα τα κράτη της γης και απολαμβάνει παγκοσμίως πολλών προνομίων. Η ανάγκη συλλογής και περίθαλψης των τραυματιών του πολέμου, οδήγησε στην δημιουργία της, η οποία εν καιρώ, επεκτάθηκε και στον τομέα της φιλανθρωπίας. Νοσοκομεία, οχήματα, άνθρωποι, που φέρουν το σημείο της οργάνωσης, τον Ερυθρό Σταυρό, τυγχάνουν σεβασμού, ακόμα και σε καιρό πολέμου και είναι απρόσβλητοι. Ο παραγμένος κόσμος μας, που συνεχώς ταλαιπωρείται από βίαιες συγκρούσεις, έχει ανάγκη από την ύπαρξη αυτής της οργάνωσης και οφείλει πολλά στις υπηρεσίες της,

του και την συμπαράστασή του. Ο Πρόεδρος του Τοπικού Τμήματος του ΕΕΣ Καθηγητής κ. Παπαγεωργίου και τα άλλα μέλη του Δ.Σ. επέτυχαν μια άψογη διοργάνωση. Μετά την ανάγνωση των πεπραγμένων του 1987, εκφωνήθηκε ομιλία με θέμα «Ο Ερυθρός Σταυρός στην ειρηνική διευθέτηση διαφορών», που παρουσίασε εξαιρετικό ενδιαφέρον.

που αποτελούν τη μόνη εγγύηση σωτηρίας σε καιρό πολέμου. Και σε καιρό ειρήνης όμως, η προσφορά είναι μεγάλη στον τομέα της φιλανθρωπίας, αλλά και της εκπαίδευσης εθελοντών. Στην ουσία, ο Ερυθρός Σταυρός, αποτελεί τη μόνη κοινή «σκέπη» του κόσμου και το γεγονός της αλλαγής του ονόματος, όπως στην Τουρκία που αποκαλείται «Ερυθρά Ημισέληνος», δεν αλλάζει την έννοια της ένωσης. Είναι δε, τόσο μεγάλες οι ανάγκες που έχουν οι λαοί της γης από τον οργανισμό αυτό, ώστε στα περισσότερα αναπτυγμένα κράτη να ιδρύθούν παραρτήματα, τρόπο τινά, για την δυνατότητα καλύτερης λειτουργίας και μεγαλύτερης και συντομότερης προσφοράς. Η ενίσχυση τέτοιων πρωτοβουλιών, που γίνονται με την μορφή εράνου, όπως αυτός των τελευταίων ημερών, που διοργάνωσε ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, αποτελούν υποχρέωση των πολιτών και ελάχιστο φόρο τιμής στο τεράστιο έργο που προσφέρεται.

Ανάλογο ψήφισμα εκδόθηκε και για έναν ακόμη εκλεκτό Ερυθροσταυρίτη, τον επί σειρά ετών διευθυντή γιατρό του νοσοκομείου του ΕΕΣ Παναγιώτη Νασούφι, που πέθανε επίσης τον Νοέμβριο.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ δια μέσου του ΕΕΣ Νεότητας ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Η Μαθητική Κοινότητα Ελληνογαλλικής Σχολής Ιωάννας ντ' Αρκ, 1 χαρ-

τοκιβώτιο με είδη βοήθειας στο Δημοτ. Σχολείο Παπαδάτων Πρεβέζης.

ΑΘΗΝΑ

Το Νηπιαγωγείο Δόμνας Νικολαΐδου-Λουδάρου, 43 χαρτοκιβώτια με είδη βοήθειας στον ΕΕΣΝ Περιστερίου.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Το Δημοτ. Σχολείο Βελεσιωτών Φθιώτιδος πρόσφερε 600 δρχ. για τον Έρανο του ΕΕΣ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Το Δημοτ. Σχολείο Λαμποκάμπου

ΚΡΗΤΗ

Το Δημοτ. Σχολείο Μυρσίνης πρόσφερε το ποσό των 1250 δρχ. για τον Έρανο του ΕΕΣ.

ΘΡΑΚΗ

Το Δημοτ. Σχολείο Χιονάδων πρόσφερε στον Έρανο του ΕΕΣ 1900 δρχ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Το 5ο Δημοτικό Σχολείο Νεάπολης Θεσσαλονίκης: — Πρόσφερε το ποσό των 16.700

δρχ. στο Ε Δημ. Σχολείο Καλαμάτας για την ενίσχυση των μαθητών του λόγω των καταστροφικών σεισμών. — Συγκέντρωσε το ποσό των 8.500 δρχ. για το Φιλόπρωχο Ταμείο της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Νεάπολης. — Συμμετέσχε στον έρανο του ΕΕΣ με το ποσό των 9.000 δρχ.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΕΕΣΝ

Ελένη Παπαλέξη Δρχ. 2.200, 85ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών 15.300, 119ο Δημοτ. Σχολείο Αθηνών 9.270, Δημοτ. Σχολ. Φιλοθέης 3.200, 6ο Δημ. Σχολ. Γαλατσίου 7.100, 4ο Δημ. Σχολ. Λαρίσης 13.400, δημοτ. Σχολ. Βουργαελίου 1.660, Δημοτ.

Σχολ. Καπελέτου 1.100, Δημ. Σχολ. Καστρίου Αβιάννου 1.500, Δημ. Σχολ. Πελλήνης Κορινθίας 1.390, 1ο Δημ. Σχολ. Αμπελοκήπων Θεσ/νίκης 5.000.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΙΔΩΝ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΕΕΣΝ

Το Δημοτικό Σχολείο Β. Σταυράκη πρόσφερε 13 χαρτοκιβώτια με είδη βοήθειας στο Ειδικό Σχολείο Άρτας.

ΧΟΡΟΣ ΜΕ ΣΥΝΘΗΜΑ «ΠΑΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ»

Με το σύνθημα «ΠΑΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ» και φέτος το 41ο σύστημα προ-

σκόπων Αμπελοκήπων Αθηνών, πραγματοποίησε πρόσφατα τον ετήσιο χορό του.

Στο χορό παρέστησαν και τίμησαν τους προσκόπους, ο πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Ανδρέας Μαρτίνης, η πρόεδρος του 7ου Δημοτικού Διαμερίσματος Αθηνών κ. Ευαγγελία Βελέντζα, ο περιφερειακός έφορος Αμπελοκήπων κ. Στέλιος Ρετσίλας και ο διευθυντής του 80ου Δημοτικού Σχολείου κ. Κ. Παππάς.

Στη διάρκεια της εκδήλωσης έγινε επίδοση ειδικών αναμνηστικών πλακετών του 41ου Σ.Π.Α. στον πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. κ. Α. Μαρτίνη, στην πρόεδρο του 7ου Δημοτικού Διαμερίσματος Αθηνών κ. Ευαγγελία Βελέντζα για τη μεγάλη προσφορά τους στο 41 Σ.Π.Α.

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Πολλά γεγονότα σημάδεψαν τον χρόνο που τελειώνει, αλλά αναντίρρητα το πιο σημαντικό, σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι η υπογραφή συμφωνίας μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων, για την καταστροφή των πυραύλων μέσου και μικρού βεληνεκούς.

Είναι αναμφισβήτητα μία μεγάλη προσφορά προς την κατεύθυνση της παγκόσμιας ειρήνης και τώρα όλοι ελπίζουν βάσιμα, ότι σύντομα, μέσα στον καινούργιο χρόνο, θα επιτευχθεί μία ακόμη πιο σπουδαία συμφωνία. Αυτή που θα αφορά την καταστροφή των διηπειρωτικών πυραύλων. Αλλά

και πέραν της υπογραφείσης συμφωνίας τους, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ Ρόναλντ Ρήγκαν και ο ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης, Μιχαήλ Γκορμπατσώφ, τροφοδότησαν ουσιαστικά την ελπίδα του κόσμου, ότι είναι δυνατή η απομάκρυνση της απειλής ενός νέου παγκόσμιου πολέμου, που θα οδηγούσε σίγουρα σε καταστροφή τη Γή μας και θα εξαφάνιζε την ανθρωπότητα. Το περιοδικό μας, δεν θα προβεί σε απολογισμό των γεγονότων του 1987.

Αλλά δεν μπορούσε να μη σταθεί μπροστά σ' αυτό το γεγονός, που σχετίζεται με την εδραίωση της ειρήνης στον πλανήτη μας.

Με αυτόν τον τίτλο οργανώθηκε στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά έκθεση για την καταπολέμηση της μαστίγας των ναρκωτικών, που οργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κύριος στόχος της έκθεσης αυτής, που πραγματοποιήθηκε και σε άλλες χώρες-μέλη της ΕΟΚ, ήταν η ενημέρωση των νέων για τις φριχτές συνέπειες από τη χρήση των ναρκωτικών και η σημασία της πρόληψης.

Η έκθεση βασίστηκε στα πορίσματα των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το πρόβλημα των ναρκωτικών. Στην εκδήλωση που οργανώθηκε για τα εγκαίνια, απήχθη χαιρετισμό ο δήμαρχος του Πειραιά **Ανδρέας Ανδριανόπουλος**, ο διευθυντής του γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα **Γεώργιος Παπαδόπουλος** και ο **Χρήστος Κηρόπουλος**, συνεργάτης της ευρωβουλευτή Μαριέττας Γιαννάκου-Κούτσικου, η οποία ήταν πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής του Κοινοβουλίου για το πρόβλημα των ναρκωτικών.

Διακίνηση

Στη συνέχεια ο εκλεκτός Ερυθροσταυρίτης και επικεφαλής

«Ναρκωτικά: Μας ενδιαφέρουν θανάσιμα!»

της «Κοινότητας μας» του ΕΕΣ Πειραιώτης ιατροδικαστής **Δημοσθένης Μπούκης** αναφέρθηκε επιγραμματικά στη μαστίγα των ναρκωτικών, ενώ παράλληλα προβάλλονταν διαφάνειες από το προσωπικό του αρχείο. Κατόπιν προβλήθηκαν αποσπάσματα από την εκπομπή για τα ναρκωτικά της ΕΤ-1. Στο τέλος της εκδήλωσης, οι παραβρισκόμενοι επισκέφθηκαν το φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου της πόλης, όπου είχε εγκατασταθεί η έκθεση.

Τα ναρκωτικά παρουσιάζονταν από την έκθεση σε όλες τις πτυχές τους: από την εμπορία και διακίνηση μέχρι τις επιπτώσεις των ναρκωτικών στον ανθρώπινο οργανισμό, ενώ υπάρχουν στοιχεία για τις χώρες παραγωγής τις οδούς διακίνησης τους, καθώς και για τις ποσότητες ηρωίνης και κοκαίνης, που ανακαλύφθηκαν και κατασχέθηκαν το

1986 (1.522 κιλά ηρωίνης και 1.206 κοκαίνης) στις χώρες της ΕΟΚ, που αυτή τη στιγμή έχει 1,5 εκατομμύριο χρήστες ηρωίνης. Παράλληλα, έχει αρχίσει να διαδίδεται και η χρήση της κοκαίνης, που αυτή τη στιγμή κάνει θραύση στις ΗΠΑ.

Θεραπεία

Επίσης, γινόταν αναφορά στα θέματα: παραγωγής και προσφοράς ναρκωτικών, νομικών μέτρων κατά της διακίνησης, μέτρων καταστολής της λαθρεμπορίας, επαναπροσαρμογής και θεραπείας των χρηστών, πρόληψης και εκπαίδευσης νέων και γονέων, ενώ προτείνεται η δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Κέντρου Έρευνας και ενημέρωσης για τα ναρκωτικά.

Κυρίαρχο, λοιπόν, στοιχείο στις

Το 1986 ανακαλύφθηκαν και κατασχέθηκαν από τις διωκτικές αρχές των κρατών-μελών της Κοινότητας συνολικά: 1.522 κιλά ηρωίνης και 1.206 κοκαίνης.

Στο παιχνίδι των ναρκωτικών χάνει κανείς την ελευθερία του.

«Ναρκωτικά: Μη γίνεστε υποχείριό τους» γράφει η γαλλική αφίσα.

μέρες μας η ενημέρωση για την αποφυγή της μαστίγας, τόσο των νέων ανθρώπων, όσο και των γονιών τους. Γι' αυτό ο δήμος Πειραιώς κάλεσε τους μαθητές των σχολείων και τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων να επισκεφθούν την έκθεση που στη συνέχεια μεταφέρθηκε στους δήμους Νέου Ηρακλείου, Νέας Χαλκηδόνας και Νέας Σμύρνης.

ΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ — ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Χιονισμένο το Καρπενήσι, μια από τις γραφικότερες ελληνικές πόλεις, είναι ό,τι πρέπει για «ντεκόρ» στις χειμερινές διακοπές μας. Αλλά και το Πάσχα είναι υπέροχο.

Τα τελευταία χρόνια, αυτονόμενες δεν θεωρούνται μόνο οι καλοκαιρινές διακοπές, αλλά και εκείνες των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Και λέγοντας διακοπές, δεν εννοούμε μόνο το σταμάτημα των μαθημάτων, αλλά την εκδρομή, το ταξίδι αναψυχής, την απομάκρυνση από το σπίτι. Ενώ δε καλοκαίρι σημαίνει, κατά κανόνα, θάλασσα, Χριστούγεννα και Πάσχα σημαίνει ύπαιθρο, βουνό, χωριό. Μερικές ιδέες που μπορούν να χρησιμεύσουν στον σωστό τωρινό ή μελλοντικό προγραμματισμό, είναι οι εξής:

Βόλος - Πήλιο

Η πρωτεύουσα της Μαγνησίας, είναι ένα μεγάλο και σύγχρονο αστικό κέντρο, που προσφέρει πολλές ανέσεις, διαθέτει καλά ξενοδοχεία και έχει άρτια οργάνωση για τον ξένο. Αλλά, κυρίως, έχει πολύ κοντά της το βουνό των Κενταύρων, το πανέμορφο Πήλιο, όπου, πέρα από τη φυσική ομορφιά του, προσφέρει και πολλές άλλες δυνατότητες για αναψυχή. Υπάρχει δυνατότητα για σκι και χιονο-

πόλεμο, ωραιότερες εκδρομές στα γραφικά χωριά του (τη γοητεία της Τσαγκαράδας, τη γραφικότητα της Ζαγοράς, την ομορφιά του Άη - Γιάννη και του Χορευτού, δεν τα βρίσκεις πουθενά) έξοχες τοπικές γεύσεις, φτηνές καμέλιες και γαρδένιες για το σπίτι κ.α. Επίσης, υπάρχουν ξενοδοχεία και στο βουνό (Πορταριά, Τσαγκαράδα, Ζαγορά, Μακρινίτσα κ.λπ.), αλλά εκεί πρέπει να φροντίσει κανείς από πολύ ενωρίς να κλείσει δωμάτια, γιατί η ζήτηση είναι μεγάλη και ο

αριθμός των κλινών όχι σημαντικός.

Δελφοί - Ιτέα

Ο ομφαλός της γης κατά τους αρχαίους, οι Δελφοί, επίσης έχουν αξιόλογη ξενοδοχειακή υποδομή, όπως άλλωστε και η Ιτέα. Οι δυνατότητες για χειμερινά σπορ είναι και δω σημαντικές, καθώς βρίσκονται κοντά οι καλύτερες «πίστες» για σκι. Η Αράχωβα και η Αγόριανη είναι χωριά με μοναδική φυσική χάρη, ενώ και μια εκ-

δρομή στην Άμφισσα παρουσιάζει ενδιαφέρον. Το κέντρο χειμερινών σπορ του Φτερόλακκου, είναι ίσως το καλύτερο στην Ελλάδα.

Ορεινή Κορινθία

Εδώ υπάρχει πρόβλημα ξενοδοχειακής υποδομής, καθώς, παρ' ότι υπάρχουν ωραιότερες πίστες για σκι (Ζήρεια κ.λπ.) δεν υπάρχει μεγάλος αριθμός προσφερόμενων κλινών. Μπορεί βέβαια να εξασφαλισθεί διαμονή στα Τρίκαλα, ή και στα παραλιακά κέντρα (Κιάτο, Ξυλόκαστρο κ.λπ.) και καθημερινή μετάβαση στις πίστες.

Βέρμιο ή Σέρρες

Στο Σέλι υπάρχουν πολλές δυνατότητες για χειμερινά σπορ, όπως και στο Λαϊλιά. Και στις δύο περιπτώσεις, οι εκδρομείς πρέπει να εξασφαλίσουν καταλύματα στις κοντινές πόλεις.

Καρπενήσι

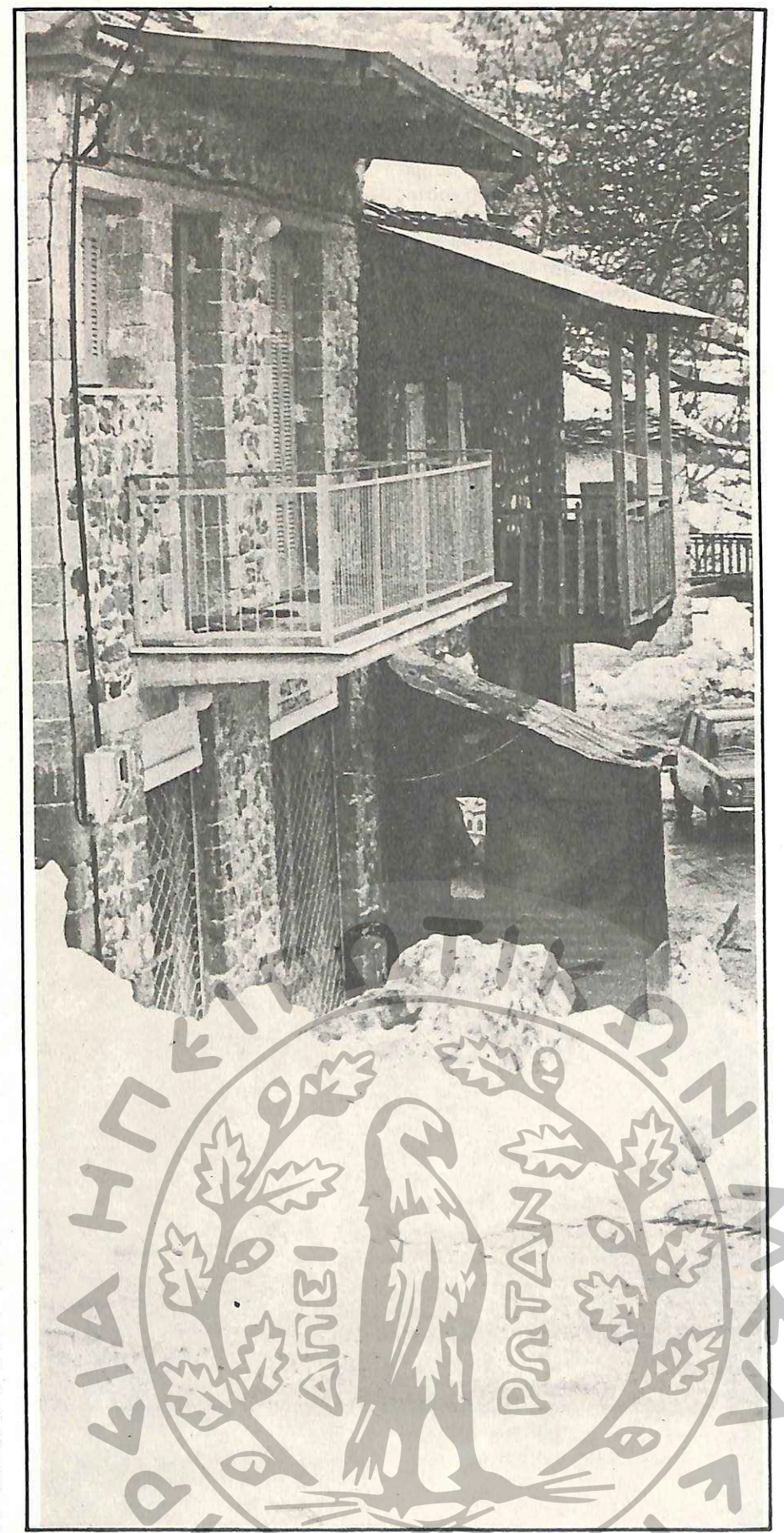
Το χιονοδρομικό κέντρο του Τυμφρηστού έχει καλές πίστες και το Καρπενήσι, όπως και το Μεγάλο και το Μικρό Χωριό, λίγο πιο πέρα, διαθέτουν εντυπωσιακή γραφικότητα. Μια εκδρομή στον Προυσό είναι επιπλέον, όπως κι ένα προσκύνημα στη Μονή Τατάρνας.

Βυτίνα

Ωραιότατο ορεινό χωριό στο κέντρο της Πελοποννήσου, με καλή ξενοδοχειακή υποδομή. Η Τρίπολη και το Λεβίδι είναι κοντά, αλλά και η Ολυμπία δεν απέχει ιδιαίτερα πολύ και επομένως η δυνατότητα για εκδρομές είναι μεγάλη.

Σπάρτη - Μυστράς

Η πρωτεύουσα της Λακωνίας έχει πολλά και καλά ξενοδοχεία και προσφέρει ένα πλούτο ευκαιριών: Μπορεί κανείς να δει τις βυζαντινές αρχαιότητες του Μυστρά, την έξοχη Παντάνασσα ή να κάνει τον περίπατό του στην παραλία του Γυθείου, όπου μπορεί να απολαύσει τα νοστιμότερα ελληνικά ψάρια. Μπορεί να δει τα σπήλαια του Δυρού ή να φτάσει και μέχρι τη Μονεμβασία. Είναι ίσως από τις καλύτερες χειμερινές διακοπές, γιατί εκεί στο νότο, το κρύο είναι πάντοτε λιγότερο. Πολύ καλά ξενοδοχεία έχει και το Γύθειο, για όποιον προτιμά μια παραθαλάσσια πόλη.

Το Πήλιο, δεν είναι απλώς ένα πολύ όμορφο βουνό. Παρουσιάζει και άλλου είδους ενδιαφέροντα, όπως ωραίες χιονοδρομικές πίστες, γραφικές αμμουδιές, ξεχωριστής γραφικότητας χωριά και πολλά άλλα.

Πάντα γοητευτική η πρωτεύουσα της Ηπείρου, με την παλιά συνοικία της την αξιόλογη τοπική αρχιτεκτονική της, το κάστρο και τη λίμνη της και την πολύ ενδιαφέρουσα αγορά ασημικών, προσφέρει πάντοτε αξέχαστες μέρες στον επισκέπτη της. Το σπήλαιο του Περάματος έχει ενδιαφέρον και μια εκδρομή στο Μέτσοβο είναι πάντοτε ελκυστική. Η επιστροφή, αν

ο δρόμος το επιτρέπει, μπορεί να γίνει από την Κατάρρα, ώστε να δει κανείς και τα Μετέωρα.

Καλαμπάκα

Τα Μετέωρα όμως αξίζουν για κάτι παραπάνω από μια ολιγόωρη επίσκεψη. Και ιδανική είναι γι' αυτήν την περίπτωση η Καλαμπάκα, που έχει ξενοδοχεία και δυνατότητες. Αλλά και τα Τρίκαλα δεν είναι μακριά, αν κανείς αποφασίσει να μείνει εκεί.

Νησιά

Πολλοί πιστεύουν ότι τα νησιά δεν ενδείκνυνται για χειμερινές διακοπές επειδή «υπάρχει ερημιά» ή επειδή «μπορεί ο καιρός να σε κλείσει». Δεν είναι απόλυτα αυτά όμως. Κατ' αρχήν υπάρχουν πολλά νησιά με αεροπορική συγκοινωνία, που δεν επηρεάζονται από τις φουρτούνες. Δεύτερον, υπάρχουν νησιά με μεγάλη τουριστική υποδομή, όπου πάντα μπορεί να βρει κανείς ένα καλό και ζεστό ξενοδοχείο

Η αγάπη για το περιβάλλον

Το περιοδικό μας, κάνει κάθε προσπάθεια, ώστε να ευαισθητοποιηθούμε όλοι απέναντι στο μεγάλο θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος και της αναβάθμισης της ποιότητας της ζωής μας. Και ο Ερυθρός Σταυρός γενικότερα μετέχει στη σχετική προσπάθεια, ώστε να γίνει πληρέστερη συνειδητοποίηση της ανάγκης να λαμβάνονται από όλους μας όλα τα μέτρα και να τηρούνται όλες οι αρχές, που θα συμβάλλουν στην αποτελεσματικότητα της προστασίας του περιβάλλοντος.

Αυτό το θέαμα στις ελληνικές παραλίες, δεν απειλεί μόνο την υγεία μας και δεν καταστρέφει απλώς το περιβάλλον. Μας προσβάλλει και σαν πολιτισμένους ανθρώπους. Χρέος μας είναι, να λείψουν τέτοιες εικόνες.

Πριν από λίγους μήνες, και το τμήμα Κατερίνης του ΕΕΣ οργάνωσε σχετική εκδήλωση και από την ομιλία που έγινε, συγκεντρώσαμε ορισμένα στοιχεία, που κρίναμε ότι πρέπει να καταστούν συνείδηση για κάθε χρηστό παλίτη, ο οποίος θα πρέπει να τα επαναλαμβάνει μέσα του κάθε μέρα, σαν προσευχή, ώστε να του γίνουν πίστη. Γιατί μόνο έτσι θα αποδειχθούν χρήσιμα και εποικοδομητικά, όσα σε τούτη τη φιλόξενη σελίδα του αγαπητού μας περιοδικού δημοσιεύουμε.

Σε έγκριτη ελληνική εφημερίδα διαβάσαμε πρόσφατα, ότι το εντομοκτόνο Ντι-Ντι-Τι ανιχνεύεται ακόμη και στους πηγκουίνους του Νοτίου Πόλου, χιλιάδες δηλαδή χιλιόμετρα μακριά από τον λεγόμενο πολιτισμένο κόσμο. Αυτό σημαίνει, ότι ο άνθρωπος, τις τελευταίες δεκαετίες, με την αλόγιστη χρήση ορισμένων προϊόντων και με την παντελή έλλειψη προσοχής, πετά δεξιά και αριστερά χιλιάδες τόννους δηλητήρια, από τα οποία περιτοιχίζεται. Έτσι, αποκτούν ιδιαίτερη σπουδαιότητα οι οδηγίες που έδωσε στη δημοσιότητα η Διεθνής Επιτροπή Προστασίας του Περιβάλ-

λοντος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που τονίζουν:

- Οι δηλητηριώδεις ουσίες πρέπει να συγκεντρώνονται με ιδιαίτερη επιμέλεια και να απορρίπτονται με προσοχή, ώστε να μην προκαλούν ζημία.
- Φροντίζε πάντα για τη σωστή ρύθμιση οποιουδήποτε καυστήρα, οποιασδήποτε μηχανής χρησιμοποιείς, ακόμη και του καυστήρα που θερμαίνει το σπίτι σου. Μην χρησιμοποιείς κακής ποιότητας καύσιμα. Το ακριβό καύσιμο είναι στη πραγματικότητα φθηνότερο από το φθινό, γιατί η διαφορά τιμής δεν είναι μεγάλη και γιατί του κακού καυσίμου γίνεται πάντοτε σπατάλη ενώ ταυτόχρονα μολύνεται ο αέρας. Να επιμένεις σ' αυτό το σημείο όχι μόνο για τον εαυτό σου αλλά και για τους φίλους σου και γείτονές σου. Προσπάθησε ώστε κάποιος αρμόδιος της κοινότητας να είναι υποχρεωμένος να ελέγχει μια φορά το χρόνο όλους τους καυστήρες.
- Όταν αγοράζεις ένα μεταφορικό μέσο ή οποιαδήποτε μηχανή εσωτερικής καύσης διάλεγε εκείνη που δίνει τα καθαρότερα καυσαέρια. Μην κάνεις περιττές διαδρομές με το αυτοκί-

νητο ή το τρακτέρ σου. Εάν κάνεις την ίδια διαδρομή συνεχώς κάνε την με άλλα άτομα που κάνουν την ίδια με σένα διαδρομή και έτσι αντί να μολύνουν τον αέρα 2-4 αυτοκίνητα θα τη μολύνει μόνο ένα. Είναι προτιμότερο να χρησιμοποιείς τα κοινόχρηστα μεταφορικά μέσα και να επιμένεις για τη βελτίωσή τους. Πρέπει να ξέρεις ότι όταν λειτουργεί ο κινητήρας σε στάση τα επικίνδυνα καυσαέρια είναι 5 έως 10 φορές περισσότερα από τα καυσαέρια του αυτοκινήτου εν κινήσει.

● Μην καις τα απορρίμματα του κήπου σου σε ανοικτές φωτιές. Τα πράσινα φύλλα είναι κατάλληλα για την παραγωγή λιπάσματος αν παραχωθούν στο χώμα. Τα πραγματικά απορρίμματα είναι πολύ λίγα. Τα περισσότερα υλικά που πετούμε έχουν αξιόλογες πρώτες ύλες, που η επανάκτησή τους αξίζει τον κόπο έστω και αν χρειάζεται κάποια δαπάνη γι' αυτό. Μην πετάς τα απορρίμματα σου όπου τύχει.

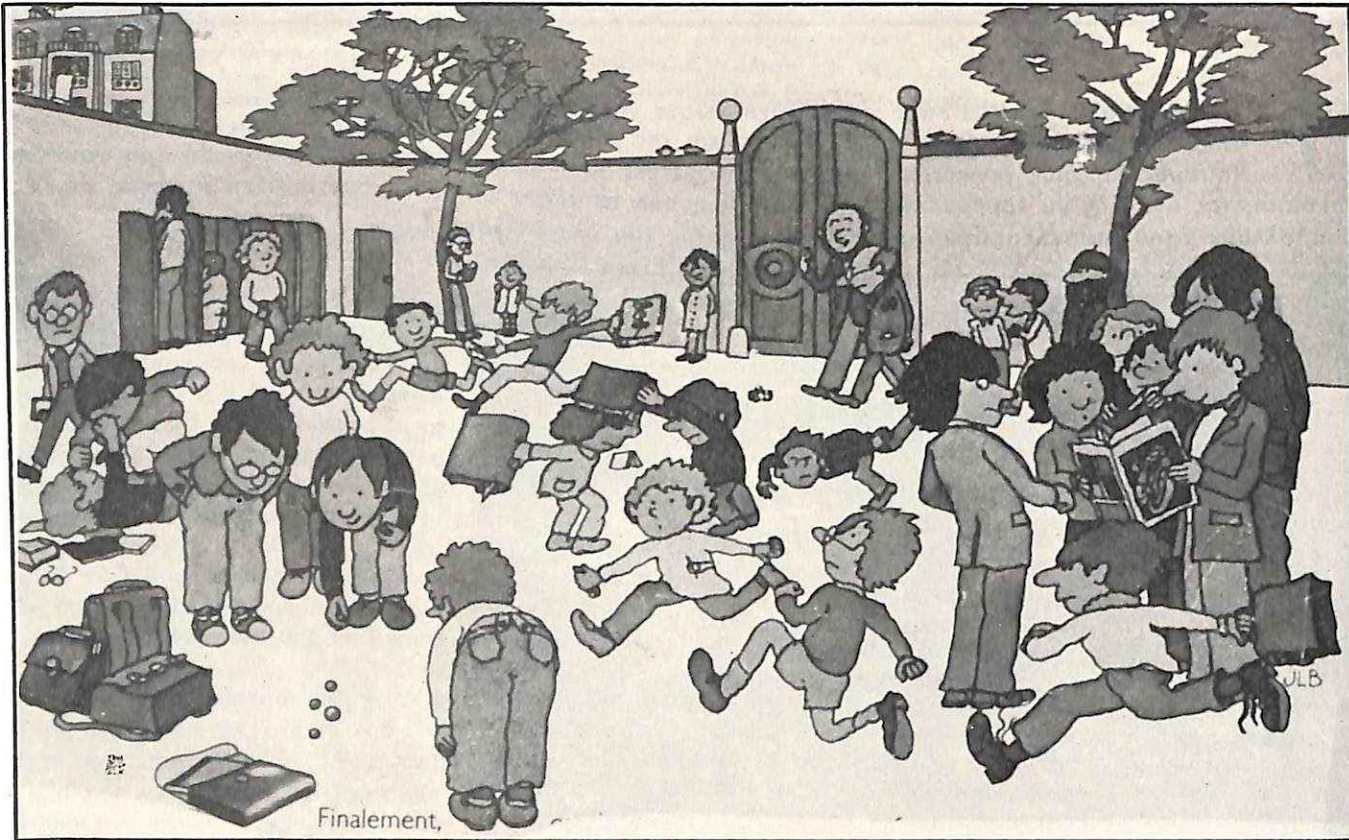
● Μη δέχεσαι προϊόντα σε συσκευασία που πετάγεται. Αγοράζε προϊόντα των οποίων η συσκευασία ξαναχρησιμοποιείται. Πιέξεις έτσι τους βιομηχάνους να χρησιμοποιούν δοχεία και υλικά συσκευασίας που ξαναχρησιμοποιούνται πολλές φορές. Το χαρτί αποσυντίθεται εύκολα, ο σίδηρος και ο τενεκές σκουριάζουν. Τα πλαστικά υλικά όμως παραμένουν στις όχθες των ρυακιών, στις ακτές της θάλασσας, στα δάση επί χρόνια ολόκληρα αμετάβλητα και αναλλοίωτα, με την καύση τους δε, γεμίζουν τον αέρα μας με επιβλαβή συστατικά.

● Να χρησιμοποιείς για τα ψώνια σου τη δική σου τσάντα, χάρτινες τσάντες, ακόμη και το δίκτυ της γιαγιάς.

● Έτσι ακολουθώντας όλες τις παραπάνω οδηγίες θα έχεις την ικανοποίηση πως έβαλες και συ ένα λιθαράκι στο μεγάλο αυτό οικοδόμημα που λέγεται προστασία του περιβάλλοντος.

Κλειώ Τσαχαλίνα
Τμήμα Κατερίνης ΕΕΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ολοι συνηθίζουμε στις μεγάλες γιορτές — ιδιαίτερα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς — να προσφέρουμε και να δεχόμαστε δώρα. Για τα μικρότερα παιδιά, τα δώρα αγοράζονται από τους γονείς, τους νονούς και άλλους

«Δεν ξέρω αν το έχετε προσέξει, όμως στις σελίδες όλων σχεδόν των περιοδικών γίνεται παρουσίαση κάποιων προϊόντων-δωρών, που κάνουν λέει, τη ζωή μας καλύτερη. Πράγματι, θαυμάσια φωτογραφημένα, τα καλλυντικά, οι ηλεκτρικές συσκευές, τα παιχνίδια (ηλεκτρονικά ως επί το πλείστον) βαφές για τα μαλλιά κι ακόμα έπιπλα, υφάσματα κι ό,τι άλλο βάζει ο νους σας.

Κάπου ανάμεσα στα σχόλια για την παρουσίαση των προϊόντων αυτών διάβασα και τη λέξη ευτυχία.

Κατανάλωση-ευτυχία, πόση διάσταση αλήθεια ανάμεσα στις λέξεις και το περιεχόμενό τους.

Κι επειδή ο Δεκέμβρης είναι ο κατ'εξοχήν μήνας των δώρων, αναρωτιέμαι μήπως θάπρεπε να ξανασκεφτούμε το πως και το γιατί είναι μια μάλλον δυσάρεστη ρουτίνα η εκλογή των δώρων-υποχρεώσεων. Ξέρουμε πια πως καμιά ευτυχία δεν βγαίνει απ'όλα αυτά, ευκαιρία λοιπόν να σκεφτούμε ξανά τα δώρα που θ'αγοράσουμε

ενήλικες συγγενείς. Η δημοσιογράφος Όλγα Αγοριανίτου-Θεοδωροπούλου, που είναι και η ίδια μητέρα, δημοσίευσε σε αθηναϊκό περιοδικό ένα άρθρο για τη σημασία των δώρων και τη στάση των γονέων απέναντι σ'αυτά. Αξίζει να το αναδημοσιεύσουμε:

για τα παιδιά μας.

Το μυστικό νομίζω πως βρίσκεται ακριβώς σ'αυτό, μπορούμε όλοι οι γονείς και οι συγγενείς μπορούν ν'αγοράσουν κάποιο δώρο στα παιδιά τους. Άλλωστε υπάρχουν δώρα για κάθε παιδί, για όλες τις ηλικίες, που απευθύνονται σε κάθε ενήλικα και κολακεύουν το γούστο του, την αισθητική του αλλά και την τσέπη του.

«Μονοδιάστατο καταναλωτή σε διαρκή σύγχυση», χαρακτηρίζει το σύγχρονο άνθρωπο ο συγγραφέας Φίλιππας Δρακονταειδής.

Το παιδί και το παιχνίδι

Δώρο για το παιδί σημαίνει παιχνίδι.

«Μαμά τα Χριστούγεννα να μου αγοράσεις το παιχνίδι της βιτρίνας».

Έχετε προσέξει πόσο λίγο παίζουν τα σημερινά παιδιά με τα παιχνίδια τους! Ευχαριστιούνται να τα καταστρέφουν, υποστηρίζουν ορισμένοι

γονείς. Όμως «το έσπασα για να δω τι έχει μέσα» — μια φράση που πολύ συχνά μεταχειρίζονται τα παιδιά μας όταν θέλουν να απολογηθούν — είναι πράγματι η αλήθεια! Η φαντασία και η περιέργεια ωθούν το παιδί να διαλύσει το παιχνίδι.

Μην τρομάζετε δεν είναι καταστροφές, η αναζήτηση το σπρώχνει αβίαστα στη μάθηση. Εμείς οι γονείς δεν πρέπει να εμποδίσουμε ποτέ το παίξιμο του παιδιού και ούτε πρέπει να μας εντυπωσιάσει το γεγονός ότι παρατάει τα ακριβά του παιχνίδια και ασχολείται ώρες μ'ένα κουτάλι, μια κουβαρίστρα και ό,τι άχρηστο βρίσκεται στο σπίτι. Όλος αυτός ο θησαυρός φυλάγεται προσεκτικά σ'ένα συρτάρι.

Ακόμα τα παιδιά μας, πληροφορημένα από πολύ νωρίς από τα διάφορα mass-media, δεν τρέφουν αυταπάτες για το ποιός φέρνει τα δώρα των ημερών, παρόλο που θάθελαν να πιστέψουν στον Αϊ-Βασίλη.

Τα μικρότερα το έχουν ανάγκη και μην κάνετε το σφάλμα να τα επαναφέρετε στην πραγματικότητα επειδή το «έχει καταλάβει το παιδί της γειτόνισσας».

Το πιθανότερο είναι ότι και το δικό σας παιδί το ξέρει, αλλά θέλει λίγο ακόμα να κρατήσει το παραμύθι.

Παραμύθια βέβαια δεν ακούνε τα παιδιά μας, γιατί δεν έχουμε χρόνο να τους τα διηγηθούμε, γιατί οι ίδιοι δεν ξέρουμε παραμύθια, γιατί οι γιαγιάδες του παλιού καιρού εξέλειπαν όπως και οι ραψωδοί.

Και όμως τι όμορφη προετοιμασία για το διάβασμα ήταν αυτά τα παραμύθια της γιαγιάς που έμοιαζαν να συμπυκνώνουν την πείρα των αιώνων και να ξεχωρίζουν απόλυτα το καλό από το κακό.

Κάποτε σκέφτηκα μέσα στα πακέτα των παιδιών μου να τους γράψω μια καρτούλα με λίγα λόγια αγάπης, απ'αυτά που ξεχειλίζουν την καρδιά μας, αλλά δεν έχουμε το χρόνο να τα πούμε. Τα παιδιά το διάβασαν και το έβαλαν στην άκρη λέγοντας «ευχαριστώ μαμά».

Την άλλη χρονιά μετά το μοίρασμα των δώρων στην θαλπωρή του ζεστού σπιτιού και γύρω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο αποφάσισα να τους διαβάσω ένα όμορφο παραμύθι.

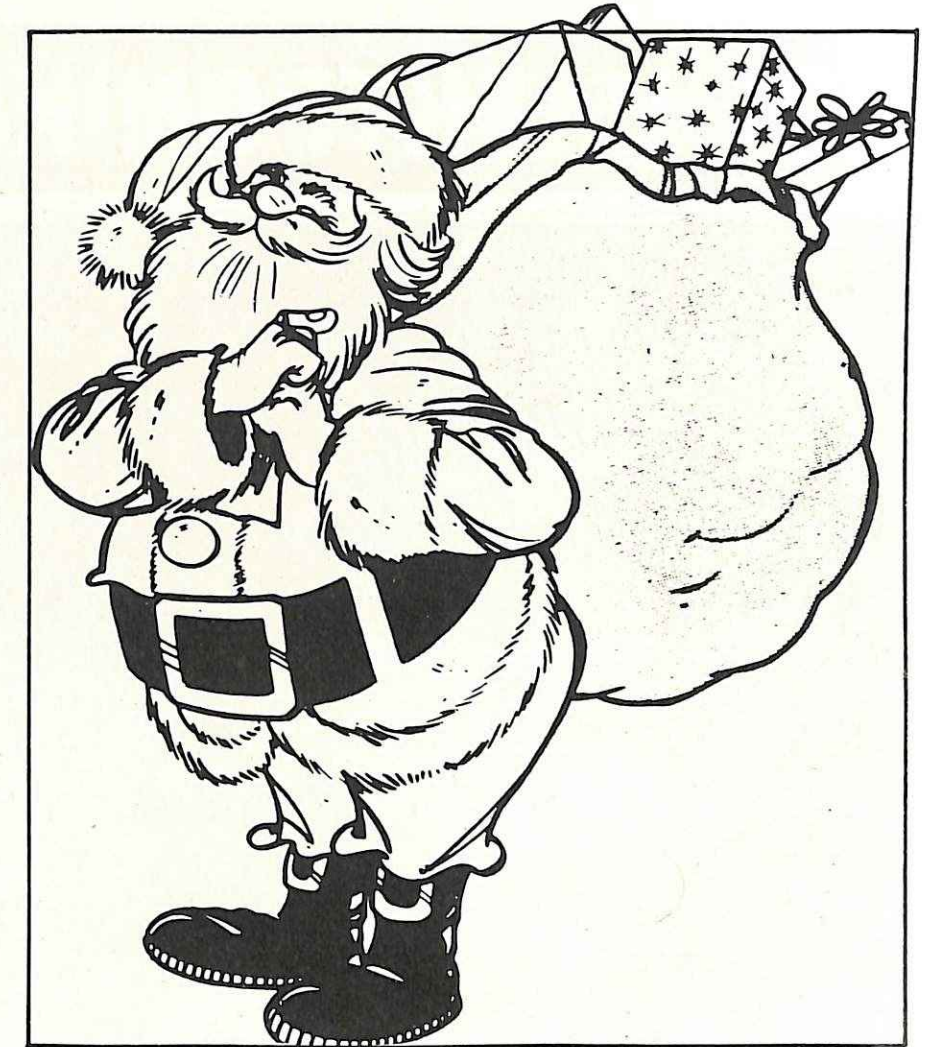
Ζήτησα απ'όλους να κάνουν ησυχία και όταν είδα τα ματάκια τους να λάμπουν από ενδιαφέρον, αφέθηκα κι εγώ στη γοητεία κάποιων Χριστουγέννων που δεν ζήσαμε ποτέ. Το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό.

Τα παιδιά θα θυμούνται για πάντα εκείνη τη νύχτα που οι γονείς τους δεν πήγαν στο ρεβεγιόν!.

Η αξία του δώρου

Σύμφωνα με το παλιό λεξικό του Ηλίου «δώρο είναι παν το διδόμενο εκουσίως άνευ αξιώσεως αντιπαροχής».

Καμιά φορά ακούω γονείς να σχολιάζουν τα δώρα που παίρνουν τα παιδιά από τους φίλους τους και να δίνουν σημασία στο ακριβότερο.

Να μια ασφαλής μέθοδος να μη χαρεί το παιδί ποτέ τα δώρα που του προσφέρουν. Ακόμα χειρότερα για το έξυπνο και ευαίσθητο παιδί ένας τρόπος να το πληγώσουμε, μια και τα παιδιά μας κρίνουν και μας βρίσκουν συχνά λιγότερους στην πράξη απ'ότι στην θεωρία.

Το να δίνεις δώρα είναι τέχνη, διάβαζε κανείς στα παλιά σαβουάρ-βίβρ.

Για μένα το να δέχεσαι ένα δώρο είναι τέχνη. Αν μάθει το παιδί να δέχεται τα δώρα με χαρά, θα μπορεί να την ανταποδώσει. Το «δέχομαι ένα δώρο» μπαίνει σ'ένα κύκλωμα ευρύτερο απ'αυτό που φανταζόμαστε συνήθως. Έχει σχέση με τη χαρά, την γενναιοδωρία, την ευγένεια, το ήθος, την αγωνή.

Σε μαθαίνει ότι αυτοί που σ'αγαπούν δεν χρειάζεται να ξοδέψουν ποσά, για να σ'εντυπωσιάσουν με ακριβά δώρα. Το σπουδαίο είναι να ξοδεύουν σε σκέψεις για να σε ευχαριστήσουν.

Πάρτε στα παιδιά ένα ζωό, σκύλο, γάτα, καναρίνι και αφεύστε το να το περιποιηθεί, τότε θα καταλάβει ότι αγάπη σημαίνει φροντίδα και προσφορά.

Πάρτε του μια γλάστρα για να δει πως μεγαλώνει ένα φυτό και ίσως να καταλάβει πόσο αργά και δύσκολα μεγαλώνει ένας άνθρωπος.

Τέλος ό,τι μπορεί να το ευχαριστήσει και βγαίνει από τη ψυχή σας είναι δώρο. Μάθετέ του ακόμα πως δώρο είναι η ζωή και δεν αξίζει να σπαταλάμε την αξία της σε μικροπράγματα ή μικροπρέπειες.

Κι αν δεν ευχαριστηθεί από την εκλογή σας μην του πείτε εγωϊστικά «εγώ φταίω που στο αγόρασα». Τα παιδιά σήμερα είναι κορεσμένα, αλλά μάθετέ του ότι ακόμα και αυτοί που μας αγαπούν δεν είναι σε θέση πάντα να προλάβουν τις επιθυμίες μας.

Αυτά τα λίγα για να μη παραμείνει το δώρον-άδωρον».

ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Σε λίγα χρόνια, αγράμμα-
τος δεν θα είναι ο αναλ-
φάβητος, αλλά εκείνος
που θα αγνοεί τη χρήση των
ηλεκτρονικών υπολογιστών. Έ-
χουμε μπει για τα καλά σε μία
καινούργια «επανάσταση», σε μία
περίοδο που θα μπορούσε να
χαρακτηρισθεί σαν η «επανάστα-
ση της πληροφορικής». Και κά-
που εκεί κοντά στις πύλες του
21ου αιώνα, δεν θα υπάρχει ί-
σως άλλη «διεθνής γλώσσα»,
από εκείνη των κομπιούτερς. Η
κοινωνία του πολύ κοντινού μέλ-
λοντος θα είναι διαφορετική,
ακόμη και εδώ στην Ελλάδα. Οι
ηλεκτρονικοί υπολογιστές, είναι
πλέον και στον τόπο μας μία
πραγματικότητα, έστω κι αν ακό-
μη η χρήση τους δεν είναι σε ό-
λους προσιτή. Σίγουρα όμως δεν
είναι μακριά η ημέρα, που ο ηλε-
κτρονικός υπολογιστής θα μπει
για τα καλά στην ελληνική εκπαι-
δευση, όπου ήδη έχει κάνει τα
πρώτα του δειλά βήματα.
Έτσι, το περιοδικό του ΕΕΣΝ,
έκρινε ότι μία εξοικείωση των
αναγνωστών του με το αντικεί-
μενο αυτό, είναι πιά σκόπιμη και,
ίσως αναγκαία. Με αυτό το σκε-
φτικό γράφηκε και δημοσιεύεται
αυτό το άρθρο.

Ας δούμε πρώτα με λίγα λόγια τι
είναι αυτός ο ηλεκτρονικός υπολογι-
στής. Είναι απλά μια εξέλιξη των
υπολογιστικών μηχανών που άρχισε
από τους αρχαίους χρόνους να επι-
νοεί ο άνθρωπος και να χρησιμο-
ποιεί σαν βοήθημά του. Πρώτοι οι

Κινέζοι κατασκεύασαν πριν από 2.000 χρόνια τον κινέζικο άβακα, αργότερα ήρθαν οι ράβδοι Napier και το 17ο αιώνα η αριθμητική μηχανή του Pascal. Οι δυνατότητες της τεχνολογίας του αιώνα μας, μας πρόσφεραν την πιο εξελιγμένη μορφή υπολογιστικής μηχανής, τον ηλεκτρονικό εγκέφαλο.

Εδώ, σ' αυτό το σημείο, θα πρέπει να διαλύσουμε την πιο διαδεδομένη αλλά και σοβαρότερη παρανόηση και προκατάληψη: Ο υπολογιστής δεν αντικαθιστά τον άνθρωπο αλλά υποκαθιστά την ανθρώπινη ανικανότητα σε πολύπλοκες ή χρονοβόρες υπολογιστικές πράξεις. Ο υπολογιστής δεν έχει δική του προκαθορισμένη λειτουργία.

Ο άνθρωπος είναι εκείνος που θα καθορίσει τη λογική, το «μυαλό» του υπολογιστή.

Αυτό είναι το κυριώτερο σημείο όσον αφορά τη σχέση υπολογιστή και ανθρώπου και είναι πολύ σημαντικό να κατανοήσουμε την αλήθεια αυτής της σχέσης επικοινωνίας ανθρώπου και μηχανής.

Ας ξανάρθουμε τώρα στο τι είναι ένας υπολογιστής. Είναι ένα μηχάνημα που δέχεται ορισμένα στοιχεία, τα επεξεργάζεται και μας δίνει τα αποτελέσματα της επεξεργασίας αυτής. Τη δουλειά αυτή μπορεί να την κάνει και ένας ανθρώπινος εγκέφαλος με τη διαφορά ότι το μηχάνημα την κάνει με μεγάλη ταχύτητα, και επίσης δεν κουράζεται ποτέ να επαναλαμβάνει την ίδια διαδικασία όσες χιλιάδες φορές θέλουμε. Τέλος το μηχάνημα μπορεί να μας δώσει τα αποτελέσματα της επεξεργασίας των στοιχείων με διάφορες μορφές: πίνακες, γραφικές παραστάσεις κ.λπ. Αυτά τα πλεονεκτήματα του υπολογιστή είναι που τον κάνουν ένα απαραίτητο εργαλείο που κάθε μέρα και πιο πολύ εισχωρεί στη ζωή μας.

Για να εκτελέσει ο υπολογιστής τη δουλειά που θέλουμε πρέπει να τον προγραμματίσουμε, δηλαδή να του αναλύσουμε την εργασία.

Το πρόγραμμα είναι μια σειρά εντολών σε διάφορες ειδικές «γλώσσες» τις οποίες μπορεί να καταλάβει το μηχάνημα, όπως η BASIC, η FORTRAN, η COBOL κ.ά.

Εδώ είναι το σημείο ενδιαφέροντος για τα παιδιά: να μάθουν από τώρα να χρησιμοποιούν τις γλώσσες αυτές, που θα τις βρίσκουν αύριο μπροστά τους σε κάθε βήμα της επαγγελματικής και ιδιωτικής τους ζωής. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί αυτό δείχνει η πραγματικότητα σήμερα σε

πολλές χώρες και γιατί αυτό εξασφαλίζει η πρόσδοος της τεχνολογίας των υπολογιστών.

Ας μη μιλήσουμε για τα αποτελέσματα της χρησιμοποίησης των ηλεκτρονικών υπολογιστών σε δημόσιες υπηρεσίες, τράπεζες, μεγάλες και μικρές ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά ας δούμε τις επιπτώσεις από τη χρήση των «προσωπικών υπολογιστών» μέσα στα σπίτια.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες ένας μεγάλος αριθμός σπιτιών διαθέτει σήμερα τον οικιακό του υπολογιστή, συνδεδεμένο μέσω τηλεφώνου με δίκτυα πληροφοριών, απ' όπου μπορεί ο κάτοχός του να έχει στην οθόνη της τηλεοράσεώς του ή σ' έναν εκτυπωτή:

- Πλήρη κατάλογο αεροπορικών πτήσεων, με ώρες αναχωρήσεως και αφίξεως και προσφερόμενο φαγητό.
- Οδηγό εστιατορίων.

- Μαθήματα ξένων γλωσσών μαθηματικών και γεωγραφίας.

- Πίνακα κολεγίων με διαδικασίες εγγραφής στο καθένα, δίδακτρα και εξετάσεις.

- Κατάλογο των καλύτερων βιβλίων που κυκλοφορούν.

- Πίνακα με κριτικές κινηματογραφικών έργων.

- Καθημερινή «ηλεκτρονική εφημερίδα» και δελτία καιρού.

Μπορεί επίσης με τον υπολογιστή αυτό να κάνει τα ψώνια του από το σπίτι (με πιστωτικές κάρτες), τραπεζικές συναλλαγές και να έχει δυνατότητες «ηλεκτρονικού ταχυδρομείου» στέλνοντας μηνύματα σε έναν ή πολλούς άλλους κατόχους οικιακών υπολογιστών.

Παρόμοια πράγματα συμβαίνουν στην Αγγλία, στη Γαλλία κ.ά. Δεν είναι τυχαίο ότι το περιοδικό TIME, που κάθε χρόνο σε ειδικό αφιέρωμα παρουσιάζει στο εξώφυλλο τον «άνθρωπο του χρόνου», για το 1982, μετά 55 χρόνια παράδοσης, έδωσε τον τίτλο στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, βάζοντας στο εξώφυλλο έναν υπολογιστή, επάνω σ' ένα τραπέζι, που παρουσίαζε γραφικές παραστάσεις ενώ σε μία καρέκλα καθόταν απαθής ένα ανθρωπόμορφο δημιουργημα.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η χρησιμοποίηση και εξάπλωση των υπολογιστών στην προσωπική, κοινωνική, οικονομική, πολιτική αλλά και εθνική ζωή του τόπου και των ανθρώπων είναι συνεχής και εμφανής πλέον.

Η χρήση της πληροφορικής στην Δημόσια Διοίκηση και οι ποικίλες εφαρμογές που έχει σ' όλες τις μορφές του ιδιωτικού τομέα, δημιουργήσαν νέες ανάγκες για την προσαρμογή στα επαγγέλματα του μέλλοντος.

Η πραγματοποιούμενη «επανάσταση στην εκπαίδευση» με αφορμή την πληροφορική είναι πολύμορφη, έτσι ώστε να καλύπτει όλες τις ανάγκες και ακόμα να προλαβαίνει τις εξελίξεις των αμέσως προσεχών ετών.

Μια συστηματική έρευνα στις αγγελίες των εφημερίδων θα ήταν αρκετή ν' αποδείξει τη συντελεσμένη διαφοροποίηση της ζήτησης στην αγορά εργασίας. Η ανάγκη εκπαίδευσης έχει γίνει συνείδηση σε πολλούς, κυρίως τους νέους, που θέλουν να βρεθούν στο επίκεντρο των εξελίξεων, αλλά και σε επαγγελματίες ή επιχειρηματίες που επιθυμούν να εκμεταλλευτούν τις υπάρχουσες ευκαιρίες και ν' αυξήσουν την παραγωγικότητα και αποτελεσματικότητά τους. Με βάση τα σημερινά δεδομένα έχουμε δημόσιους υπαλλήλους που εκπαιδεύονται στα κομπιούτερ μετά την απόφαση ένταξής τους στο δημόσιο, προσωπικό ιδιωτικών επιχειρήσεων που ειδικεύεται για ν' ανέλθει ή ακόμα και να διατηρήσει την εργασία του, η οποία παίρνει νέα μορφή, αλλά υπάρχουν ακόμα και επαγγελματίες, πολιτικοί μηχανικοί, δικηγόροι, γιατροί, δημοσιογράφοι, οικονομολόγοι, ακόμα και μικροεπιχειρηματίες, που έχουν διαβλέψει το άμεσο κέρδος από τη χρήση των υπολογιστών και εκπαιδεύονται ώστε να μπορούν να τους χρησιμοποιήσουν ο καθένας στο αντικείμενό του. Στην εκπαιδευτική επανάσταση της πληροφορικής τα κομπιούτερ είναι συγχρόνως αντικείμενο μάθησης, αλλά και μέσο μάθησης ή και επαγγελματικής επιτυχίας.

Η γνώση του χειρισμού των υπολογιστών, η κατάλληλη αξιοποίηση των αναλόγων με κάθε περίπτωση προγραμμάτων, η χρήση των διαφόρων γλωσσών που έχουν οι Η/Υ και η ευελιξία που παρέχουν, αποτελούν το αλφαριθμητικό του ανθρώπου του μέλλοντος.

Στην Ελλάδα τα πρώτα βήματα για την εκπαίδευση στα κομπιούτερ έγιναν στο τέλος της δεκαετίας του '60 με σεμινάρια από κάποιες πολυεθνικές επιχειρήσεις που είχαν αναλάβει την κατάρτιση των στελεχών και στη συνέχεια έκανα την εμφάνισή τους οι πρώτες ιδιωτικές σχολές, που παρείχαν κάποιες βασί-

κές γνώσεις της νέας επιστήμης. Η σημερινή πραγματικότητα παρέχει την ευχέρεια για εκπαίδευση στους υπολογιστές σε κάθε άτομο, ανεξάρτητα από ηλικία, επάγγελμα ή σπουδές.

Η πληροφορική σαν μάθημα, σαν επιστήμη και σαν επαγγελματική κατάρτιση έχει περάσει σε ιδιωτικό και δημόσιο εκπαιδευτικό τομέα και σε κάθε βαθμίδα. Όμως η νέα πραγματικότητα απαιτεί, προκειμένου να εξασφαλιστούν η λειτουργία και η αποδοτικότητα, συνεχείς προσπάθειες στους τομείς: οργάνωση υποδομής, επιστημονική στελέχωση, επαγγελματικές κατευθύνσεις και συγχρονισμός βάσει της εξέλιξης.

Κρατική εκπαίδευση

Η αποδοχή από την πολιτεία της νέας εκπαιδευτικής πραγματικότητας είχε σαν αποτέλεσμα τη βαθμιαία δημιουργία αναλόγων τμημάτων και σχολών σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας εκπαίδευσης, μέση, ανώτερα, ανωτάτη. Όμως ας δούμε αναλυτικά τη σημερινή πραγματικότητα στην κρατική εκπαίδευση κάνοντας αρχή από το Γυμνάσιο.

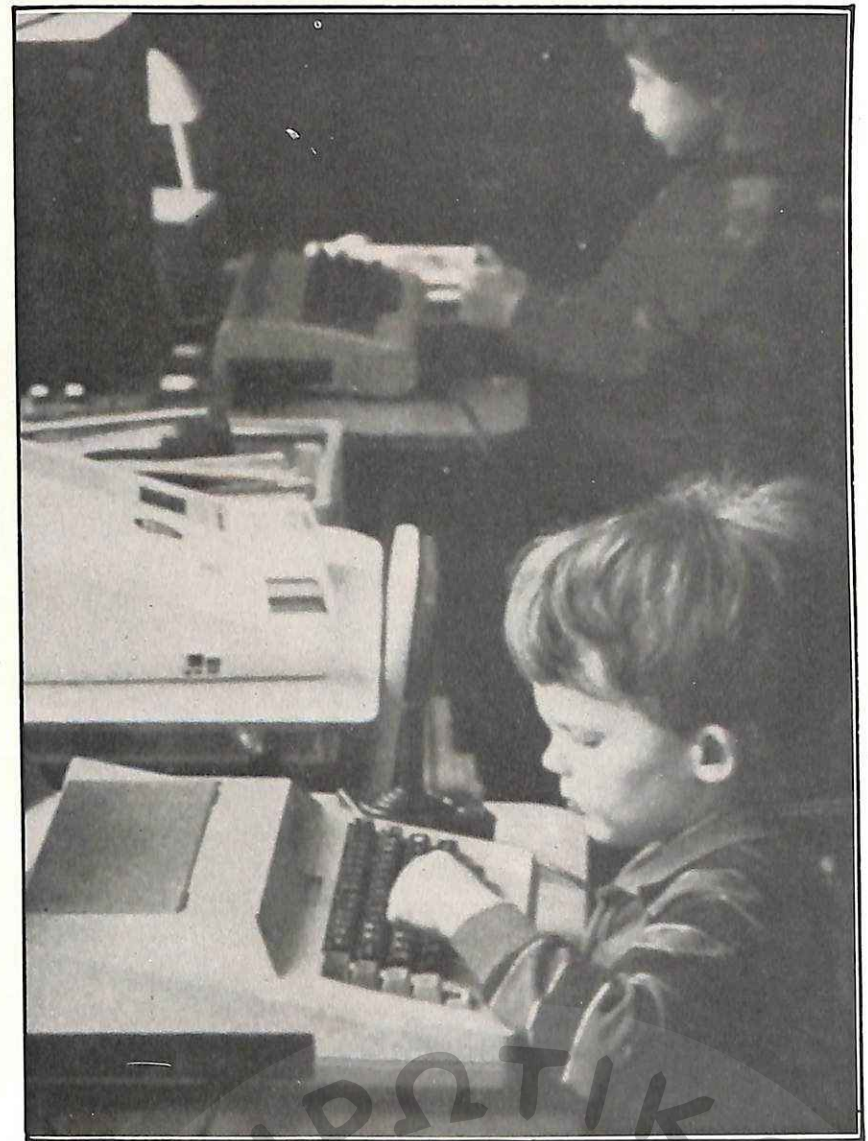
Η πληροφορική διδάσκεται στο βιβλίο μαθηματικών της Γ' Γυμνασίου.

Σε ευρεία έκταση η πληροφορική έχει περάσει στα πολυκλαδικά λύκεια.

Στα Τεχνικά Επαγγελματικά Λύκεια (ΤΕΛ) λειτουργεί από το 1984 — και ευρύτερα από το 1985 — τομέας της πληροφορικής όπου σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Παιδείας (ΥΠΕΘ) στη Β' Τάξη διδάσκονται 15 ώρες σε σύνολο 34 και στη Γ' τάξη 21 ώρες σε σύνολο 34, εβδομαδιαία εννοείται, μαθήματα Η/Υ. Ο σχετικός εργαστηριακός εξοπλισμός συμπληρώνει τη θεωρητική εκπαίδευση με την πρακτική εξάσκηση.

Η εισαγωγή της πληροφορικής θα συνεχιστεί σε Γυμνάσια και Λύκεια με στόχο να ολοκληρωθεί το 1991-92.

Στην ανώτερη κρατική εκπαίδευση τα ΤΕΙ Αθηνών και Πειραιώς προσφέρουν στους σπουδαστές τμήματα πληροφορικής. Το ΤΕΙ Αθηνών έχει τμήμα αναλυτών προγραμμάτων και το ΤΕΙ Πειραιώς τμήμα Η/Υ συστημάτων. Η διάρκεια των σπουδών είναι και στα δύο από έξι εξαμηνιαία τμήματα και η βαρύτητα δίνεται σύμφωνα με τη γνώμη αρμοδίων του ΥΠΕΘ κυρίως στην απο-

κόμιση γνώσεων και όχι στην απλή απόκτηση πτυχίου από τους σπουδαστές.

Σε πανεπιστημιακό εξάλλου επίπεδο, η πληροφορική έχει ήδη εισαχθεί σε πολλές σχολές που έχουν δημιουργήσει ανάλογα τμήματα, με τις ανάλογες βέβαια ειδικές κατευθύνσεις ανά κλάδο. Στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας, ήδη αποφοίτησαν οι πρώτοι Μηχανικοί Ηλεκτρονικών Υπολογιστών.

Αυτοτελή τμήματα Η/Υ και πληροφορικής λειτουργούν ακόμα: στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, τομέας πληροφορικής, τμήματα Ηλεκτρολόγων, στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, στη σχολή Θετικών επιστημών τμήμα «Επιστήμης Υπολογιστών», στην Ανωτάτη Εμπορική τμήμα «Στατιστικής και πληροφορικής οικονομικών επιστημών», στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, σχολή Θετικών επιστημών, τμήμα σε μεταπτυχιακό επίπεδο στην επιχειρησιακή έρευνα στην πληροφορική και τους Η/Υ.

στην Ανωτάτη Βιομηχανική Πειραιά και στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης τμήμα φυσικό, μαθηματικό και ηλεκτρολόγων.

Βέβαια υπάρχουν και ιδιωτικές σχολές που διδάσκουν σχετικά μαθήματα και προετοιμάζουν πολλούς νέους στη χρήση των κομπιούτερς. Τέλος, πολλά δημόσια και ιδιωτικά σχολεία έχουν ήδη προμηθευθεί ηλεκτρονικούς υπολογιστές και έτσι οι μαθητές τους εξοικειώνονται με την επιστήμη του μέλλοντος.

Τα «χομ-κομπιούτερς»

Υπάρχουν όμως πολλές ελληνικές οικογένειες, που διέβλεψαν έγκαιρα το τι πρόκειται να συμβεί, και αποφάσισαν την αγορά ενός μικρού ηλεκτρονικού υπολογιστή για το σπίτι. Είναι τα περίφημα «χομ-κομπιούτερς», που οι τιμές τους ποικίλουν, από μερικές δεκάδες, μέχρι μερικές εκατοντάδες χιλιάδες δρχ. Βέβαια είναι μία μεγάλη δαπάνη. Αλ-

λά όσοι την μπορούν και την αποφασίζουν, υποστηρίζουν ότι, εξ ίσου μεγάλα είναι και τα ωφέληματα.

Τέλος, πριν κλείσουμε αυτό το άρθρο, αξίζει να αναφέρουμε ότι το Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας, το γνωστό ΕΛΚΕΠΑ, είναι από τους πρωτοπόρους στη λειτουργία τμημάτων πληροφορικής και υπολογιστών, αφού τα πρώτα υποτυπώδη μαθήματα άρχισαν το 1968. Τα προσφερό-

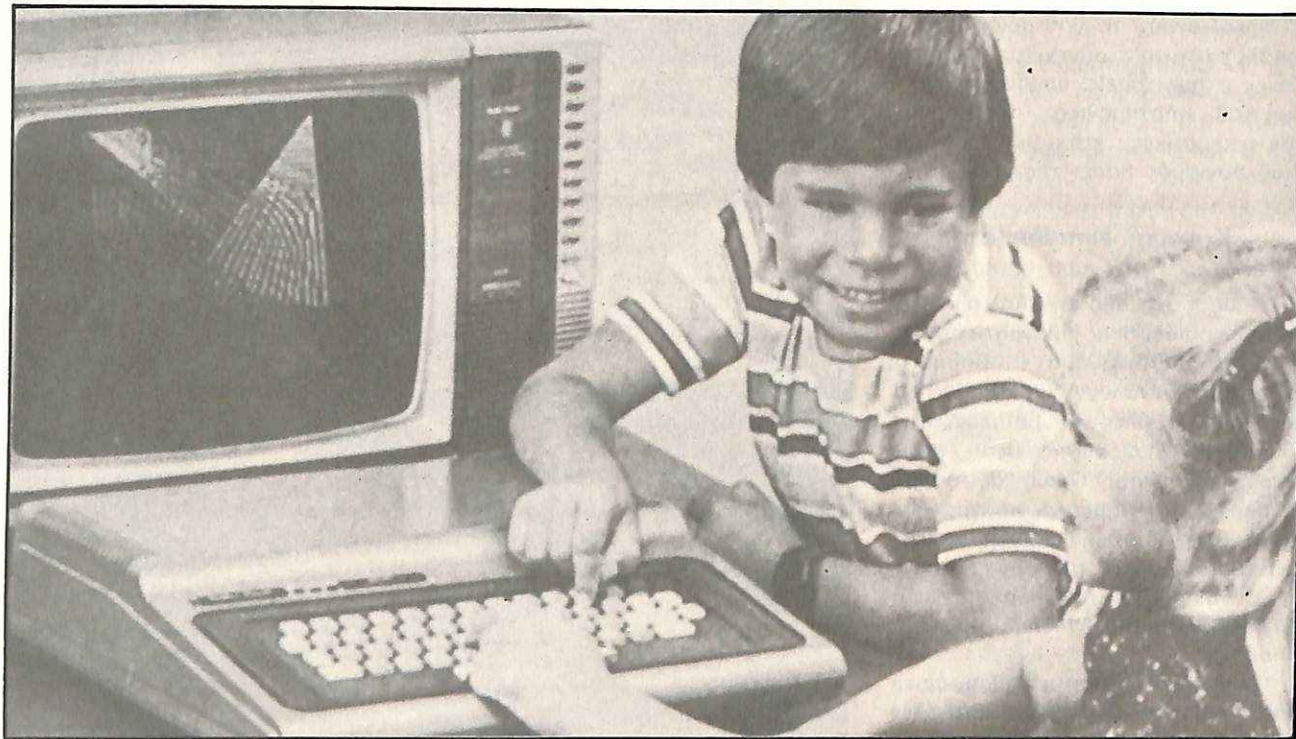
μενα από το ΕΛΚΕΠΑ προγράμματα προορίζονται για διάφορες κατηγορίες ενδιαφερομένων. Υπάρχουν τμήματα επιμόρφωσης στελεχών ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, τμήματα ανέργων, νέων και τμήματα αποφοίτων Λυκείου.

Τα τμήματα προγραμματιστών δέχονται αποφοίτους τουλάχιστον Λυκείου και η φοίτηση είναι διετής.

Αντίστοιχα το τμήμα αναλυτών απαιτεί πτυχίο ΑΕΙ ή προηγούμενη παρακολούθηση του τμήματος προγραμματιστών.

Οι Έλληνες νέοι — και ανάμεσά τους και οι νέοι του Ε.Ε.Σ.Ν., βρίσκονται στο κατώφλι μιάς νέας εποχής.

Και μακάρι να ανταποκριθούν στην προκλησή της.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ

Εκτός όμως από την σημασία των ηλεκτρονικών υπολογιστών που ήδη αναφέρθηκε στις προηγούμενες σελίδες, ας δούμε και μια άλλη... εφαρμογή τους, όπως δημοσιεύθηκε σε αθηναϊκή εφημερίδα:

Τα κλασικά μέσα καλλιτεχνικής δημιουργίας έχουν αρχίσει να εκτοπίζονται αργά αλλά σταθερά από τα ηλεκτρονικά μέσα καλλιτεχνικής έκφρασης. Η παλέτα και το πινέλο του ζωγράφου, τα παραδοσιακά μουσικά όργανα, οι μηχανές λήψεως εικόνας, τώρα αντικαθίστανται από ηλεκτρονικούς υπολογιστές.

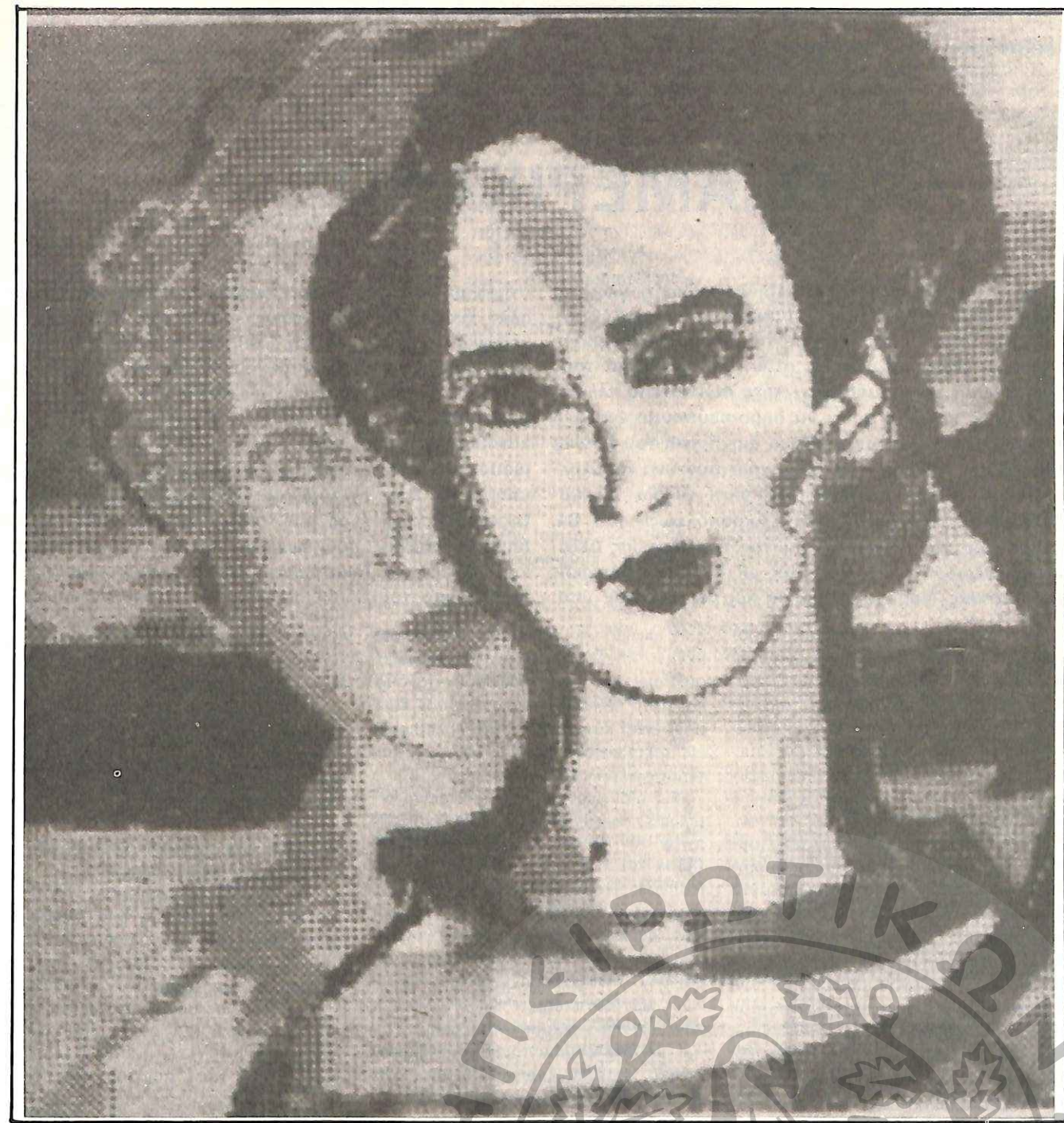
Όσο κι αν φαίνεται μακρινό και άγνωστο, ήδη η χρήση της τεχνολογίας

των κομπιούτερ περνά σε άλλα πολλά στάδια της τέχνης. Στο χώρο των εικαστικών οι σύγχρονοι δημιουργοί έχουν την ευχέρεια να χρησιμοποιήσουν τον προσωπικό τους υπολογιστή για να συνθέσουν την παράστασή τους, να απεικονίσουν την ιδέα τους. Τρόποι χρήσης της νέας τεχνολογίας, πολλοί και εντυπωσιακοί. Καταρχήν υπάρχει η γνωστή μέθοδος με το περιβόητο «ποντίκι», ένα μικρό χειριστήριο το οποίο επιτρέπει τη δημιουργία εικόνων αντικειμένων και την πλήρη ζωγραφική σύνθεση επάνω στην οθόνη του υπολογιστή.

Δεύτερη μέθοδος είναι το γνωστό στους καλλιτέχνες ηλεκτρονικό μολύβι, που λειτουργεί σαν ένα παραδο-

σιακό πινέλο που επιτρέπει το σχεδιασμό και τη χρωματική επιλογή των εικόνων.

Τρίτη μέθοδος η χρήση μικροϋπολογιστών με ειδικά προγράμματα στη γλώσσα BASIC. Ο ζωγράφος αφήνει το πρόγραμμα — που ο ίδιος έφτιαξε — να τρέχει, παρεμβαίνει, το διορθώνει και δημιουργεί τη σύνθεσή του, που δεν είναι πια μόνο μια στατική εικόνα αλλά ένα σύνολο παραστάσεων που διαδέχονται η μία την άλλη στην οθόνη του υπολογιστή. Βάσει των ανάλογων εντολών ο καλλιτέχνης οδηγεί το πρόγραμμά του και το καθιστά εργαλείο-μέσο έκφρασης, το οποίο μπορεί να λειτουργήσει σαν ένα ηλεκτρικό κολάζ. Με τους χαρα-

Η συνθετική εικόνα της φωτογραφίας έχει «ζωγραφιστεί» σε κομπιούτερ. Χρώματά και πινέλο του καλλιτέχνη τα πλήκτρα του προσωπικού του ηλεκτρονικού υπολογιστή.

κτηρισμούς στους αριθμητικούς δείκτες δίνει εντολές για την αλλαγή των χρωμάτων, το μέγεθος και το σχήμα των εικόνων.

Σε ένα άλλο ιομέα τώρα, την εικόνα, ο υπολογιστής γίνεται στα χέρια του ειδικού χρήστη εργαλείο για την κίνηση, το σύνδυασμό και τη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης παράστασης.

Η τεχνολογία της συνθετικής ή ψηφιακής εικόνας χρησιμεύει στην δημιουργία βίντεο κλιπ, κινηματογραφικών ταινιών, διαφημιστικών σποτ, δι-

νοντας μian άλλη διάσταση στο έργο του οπερατέρ, του σκηνοθέτη. Μηχανήματα ειδικά επιτρέπουν τη σύνθεση μιας εικόνας στην οθόνη κομμάτι-κομμάτι με τα PIXEL ή ακόμα και την απεικόνιση μιας παράστασης ενός προσώπου με τη χρήση του DICITIZING, δηλαδή του ηλεκτρονικού φωτογραφικού συστήματος, όπου μέσω της ηλεκτρονικής κάμερας, το αντικείμενο περνά στην οθόνη του υπολογιστή.

Τρίτος τομέας δραστηριοτήτων στο χώρο των τεχνών είναι η χρήση των

κομπιούτερ στη μουσική. Κατάλληλα επεξεργασμένα προγράμματα χρησιμοποιούνται στο συνθέτη, ώστε μέσω των Η/Υ να συνθέτει νότα-νότα το έργο του, να το διορθώνει, να το αποτυπώνει και να το μεταφέρει στην άλλη άκρη της γης ακόμα.

Η γλώσσα υπολογιστών MIDI ειδική για τη μουσική σύνθεση, δίνει τεράστιες προοπτικές σε όποιον τη χρησιμοποιεί.

Στο πέρασμα του νέου αιώνα ίσως μερικές από τις παραδοσιακές μορφές τέχνης να έχουν μετατραπεί σε εφαρμογές της νέας τεχνολογίας.

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Δύσκολη για τα σημερινά παιδιά η γλώσσα του «Αγίου των γραμμάτων» μας Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη, του «κοσμοκαλόγερου» από την Σκιάθο. Δύσκολη ήταν ακόμη και για τους παλιότερους, κι ας μάθαιναν τότε σωστότερα ελληνικά. Όμως κρίναμε ορθό να δημοσιεύσουμε ένα από τα καλύτερα χριστουγεννιάτικα διηγήματά του που το έγραψε το 1891 με τίτλο «Τα χριστούγεννα του Αμερικάνου» ή «Ο Αμερικάνος», γιατί δίκαια ο κυρ Αλέξανδρος, συντάκτης της «Ακροπόλεως» του Βλ. Γαβριηλίδη και τακτικός θαμώνας της πλατείας Δεξαμενής, θεωρείται από πολλούς ρίζα της νεοελληνικής γραμματείας. Υπάρχουν βέβαια και μερικοί, που υπο-

Του Δημήτρη του Μπέρδε το μαγαζί ωμοίαζε, την εσπέραν εκείνην, με βάρκαν, κατά το φαινόμενον φουρτουνιασμένην, δευτερόπυρμα πλέουσας, πληττομένην υπό των κυμάτων την μίαν πλευράν, με το ύδωρ εισπηδών από την κωπαστήν και περιρραντίζον τους δυστυχείς επιβάτας, όπου ο κυβερνήτης και ο ναύτης του φαίνονται περιφρόντιδες, δίδοντες και λαμβάνοντες προστάγματα εις ακατάληπτον γλώσσαν, ο μὲν ἰθύνων μετά βίας το πηδάλιον, ο δε λύνων και δέων τα ιστία, βοηθών δια της κώπης εκ του υπηνέμου, αμφοτέροι τρέχοντες από την πρύμνην εις την πρόραν, καταπτοούντες τους απειροτέρους των επιβατών, περιρραινομένους εγγύθεν και γευομένους την άλμην. Εξημέρωναν δε Χριστούγεννα, και ἑκαστος των πελατών επεθύμει να κάμη τα οψώνια του. Ο κυρ Δημήτρης ο Μπέρδες ἔτρεχεν εμπρός, οπίσω, ἐκέρνα νοθευμένα τους πελάτας, επώλει ξίκικα εις τους αγοραστάς, με την τρικυμίαν εσκορπισμένην εις την ὄψιν και την γαλήνην ταμειυμένην εν τη καρδία γοητευμένος από τας φωνάς των θαμώνων, ενθουσιών από τον κρότον των κερμάτων, των πιπτόντων δια της άνωθεν οπής, ως τα στρουθία εις της παγίδα, εις το καλώς κλειδωμένον συρτάρι του. Το παιδί, ο δεκαπεντούτης Χρήστος, ανεπιός του εξ αδελφής, δεν επρόφθανε να γεμίζη, φιάλας εκ του βαρελίου, να κακοζυγίζη βούτυρον εκ του πίθου, να κενώνη μέλι εκ του ασκού, με την πο-

διάν υψηλά εις το στήθος περιδεδεμένην, εξαλαργγίζετο να φωνάζη αμέσως! εις οκτώ διαφόρους τόνους και ύψη! λέξιν την οποίαν με τον καιρόν είχε κατορθώσει να κολοβώση εις αμές! είτε να συντάμη εις 'μες! και τέλος να αποποιήση εις ες!

Εις μίαν γωνίαν του μαγειρείου ὁμιλος εκ πέντε ανδρών εκάθηντο κ' ἔπιπιναν την μαστίχαν των, πριν διαλυθώσι και ἀπέλθωσιν οἰκαδε δια το δείπνον. Ἦσαν ὅλοι εμποροπλοίαρχοι του τόπου, περιμένοντες την κατάδυσιν του Σταυρού δια ν' αποπλεύσωσι, κ' εδεξιούντο ἕναν συναδέλφον των, εκείνην την εσπέραν φθάσαντα αἰσίως με την σκούναν του, τον καπετάν Γιάννην τον Ἰμβριώτην· ἔκαμαν ὅλοι με την σειράν τα μουςαφιρλίκια, είτε ο καπετάν Γιάννης ηθέλησε και αὐτός να τους κάμη τα σαλαμετλίκια*. Εἴτα εις ἕκαστος των φίλων επροθυμοποιήθη να κάμη κ' εκ δευτέρου τα μουςαφιρλίκια, και πάλιν ο καπετάν Ἰμβριώτης εξανάκαμε τα σαλαμετλίκια. Ἐως ἐδὼ ευρίσκοντο και ωμίλουν ζωηρώς περί πραγμάτων του επαγγέλματός των, περί ναύλων, κεσατίων, περί σταλίας, περί φορτώσεων κ' εκφορτώσεων, περί ναυαγίων και αβαριών. Ο καπετάν Γιάννης διηγείτο δια μακρῶν τα του τελευταίου ταξιδίου του, και εἶπεν ὅτι, ακουσίως του, ἔνεκα δυστροπίας των τουρκικῶν αρχῶν, ηναγκάσθη να διατρίψῃ επί ημέρας εν Βόλῳ όπου είχε προσεγγίσει προς μερικὴν εκφόρτωσιν.

— Α! δεν σας εἶπα και για ἕνα

στηρίζουν ὅτι δεν υπήρξε μεγαλοφυῆς συγγραφέας, ἀλλὰ ἕνας καλὸς ηθογράφος, που περιγράφει φωτογραφικὰ τη φύση και τη ζωὴ του νησιού του, στό δεύτερο μισό του περασμένου αἰῶνα. Οι ισχυρισμοὶ ὅμως αὐτοί, εἶναι τουλάχιστον ἀφελείς, για να μη χαρακτηρισθῶν και βλάσφημοι. Ο Παπαδιαμάντης εἶναι καταξιωμένος σαν ἕνας από τους μεγαλύτερους δημιουργοὺς της ελληνικῆς πεζογραφίας. Παράλληλα, υπήρξε και ἕνας αγιασμένος τύπος της ελληνορθόδοξης παράδοσης, ἕνας από τους ελάχιστους Ἑλληνες δημοσιογράφους που ἔψελνε, νήστευε, κοινωνοῦσε και δίδασκε ὄχι μόνο με το λόγο του, ἀλλὰ και με το παράδειγμά του).

γιουλιτζή που πήρα απ' το Βόλο, εἶπε.

— Ἐπήρες κανέναν επιβάτη απ' το Βόλο; ηρώτησεν εις των φίλων του.

— Δεν ηθέλησε να ξεμπαρκάρῃ, ἔμεινε μες στη σκούνα. Του εἶπα να τον πάρω μ' αἰσφίρη στο σπῖτι, και δε θέλησε.

— Και για πού πάει;

— Ἐως ἐδὼ, κατὰ το παρόν. Τον ηρώτησα, δεν ηθέλησε να μου πῇ.

— Και τί δουλειά ἔχει ἐδὼ;

— Τί ἄνθρωπος εἶναι;

— Πως σου φάνηκε; διεσταυροῦντο αἱ ἐρωτήσεις των πλοιάρχων.

— Εἶναι ἄνθρωπος που ἔχει ζουραφισμένο το μουςτάκι και τα γένεια, κ' ἔχει ἀφημένες μόνον τρίχες ἀποκάτ' απ' το σιαγόνι και στο λαιμό. Μου φάνηκε σαν Ἐγγλέζος, σαν Αμερικάνος, μα ὄχι πάλι σωστός Ἐγγλέζος, οὔτε σωστός Αμερικάνος· τα ὀλίγα λόγια που μου εἶπε ρωμέικα, τα εἶπε μ' ἕναν τρόπο δύσκολο και συλλογισμένο, ὄχι και πολύ ξενικό, σαν να ἤξερε μια φορά ρωμέικα και τα ξέχασε. Τες πλειότερες φορές συνεννοηθήκαμε με κάτι λίγα ἰταλικά που ξέρω κ' ἐγώ.

— Σου εἶπε τ' ὄνομά του;

— Στα χαρτιά τον επέρασα ως Τζων Στόθισον, με αμερικάνικο πασάπορτι.

Τὴν στιγμὴν εκείνην ο καπετάν Γιάννης, ὅστις εκάθητο ερεῖδων τα νῶτα επί του τοίχου, προς την θύραν βλέπων, ακουσίως ἀνέκραξεν:

— Α! νά το!

Ὅλοι εστράφησαν προς την θύραν.

★ ★

Εἶχεν εἰσέλθει ἄνθρωπος υψηλός, καλοφορεμένος, ως σαρανταπέντε ἐτῶν, ωραῖος, ανοικτοπρόσωπος, εξυρισμένος μύστακα και γένειον, πλην ὀλίγων τριχῶν υπό τον πῶγωνα και προς τον λαιμόν, με παχείαν χρυσὴν καδέναν επί του στήθους, ἀφ' ἧς ἐκρέμαντο μικρόν εγκόλπιον και τινες βῶλοι χρυσοῦ. Ποῖας φυλῆς, ποῖου κλίματος ἦτο, δυσκόλως ἠδύνατο να εἰκάσῃ τις. Εφαίνετο ἀποκτῆσας οἰονεὶ ἐπίχρισμα επί του προσώπου, ως προσωπίδα τινὰ ἄλλου κλίματος, ευζωίας και πολιτισμοῦ, ὑφ' ἣν ἐλάνθανε κρυπτομένη η ἀληθὴς καταγωγή του. Εβάδιζε με βῆμα ἀβέβαιον, ρίπτων βλέμμα ἐπὶ ἀβεβαιοτέρων προς τα περὶ αὐτὸν πρόσωπα και πράγματα, ως να προσεπάθει να κατατοπισθῇ ὅπου ἦτο.

Εὖν προ της δύσεως του ἡλίου ηρνήθη, ως διηγείτο ο πλοίαρχος Ἰμβριώτης, ν' ἀποβιβασθῇ εις την πολίχνην, ἅμα ἐνύκτωσε παρεκάλεσε τον ἐπὶ του πλοίου μέιναντα ναύτην, ὁστις, ἐπειδὴ δεν ἦτο ἐντόπιος, δεν εἶχε πού να υπάγῃ, κ' ἔμεινε φύλαξ της σκούνας, να τον ἀποβιβάσῃ εις την ξηράν. Ο ναύτης υπήκουσεν. Ο ξένος ἀφήσε την ἀποσκευὴν του, συγκεκριμένην ἀπὸ τρεῖς υπερμεγέθεις κασσέλας, εις τον θάλαμον της πῶρας, κ' ἐξήλθεν. Ἄμα ἀποβιβασθεὶς, ευρέθη εις την παραθαλάσσιον ἀγοράν, κ' ἐκοίταξε δεξιὰ-αριστερά, ως να μὴ ἐγνώριζε που ευρίσκετο. Ἐξω εις το ὑπαιθρον ἄνθρωποι δεν ἦσαν, διότι ἦτο ψυχὸς δριμύ· τα βουνὰ χιονισμένα ὀλόγυρα. Ἦτο τη 24 Δεκεμβρίου 187... Εκοίταξεν ἐντὸς εις δύο ἢ τρία καπηλεῖα και καφενεῖα, εἴτα εις δύο εμπορικο-παντοπωλεῖα διφυῆ, οἷα τα των χωριῶν. Ἀλλὰ δεν ἐφάνη ευχαριστημένος, ως μὴ ἀνεγνώρισας αὐτά, κ' ἐξηκολούθησε τον δρόμον του. Ἀνέβη εις την μικράν πλατεῖαν, ἐμπροσθεν του ναοῦ των Τριῶν Ἱεραρχῶν. Εκεί ἐφάνη ὅτι ἀνεγνώρισε το μέρος. Και δεν ἔκαμε μεν τον σταυρόν του, ἅμα εἶδε την ἐκκλησίαν, ἀλλ' εις το σκότος ἔβγαλε το καπέλον του, και πάλιν το ἐφόρεσεν, ως να συνήνησε παλαιόν φίλον και τον εχαιρέτα. Εἴτα προσέβλεψεν ἀριστερά, εἶδε το μικρόν οἰνοπαντοπωλεῖον του Μπέρδε, κ' ἐπλησίασεν. Εστάθη ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς κ' ἐκοίταξεν ἐντὸς. Τέλος εἰσῆλθεν. Εἶναι ἀληθές ὅτι δεν εἶχεν ἰδεῖ τον πλοίαρχον Ἰμβριώτην, ὅστις, καίτοι προς την θύραν βλέπων, ἐσκιάζετο ἐν μέρει ἀπ' αὐτοὺς τους συνα-

δέλφους του, μεθ' ὧν συνέπινε, τους στρέφοντας τα νῶτα προς την θύραν, κ' ἐπεπροσθεῖτο ἀπὸ ἄλλον τινὰ ὄμιλον ὀρθῶν ἱσταμένων και πινόντων παρὰ το λογιστήριον, ἐμπροσθεν του ὁποῖου ἴσαντο αἱ φιάλαι με τα ποτά. Εἴαν τον εἶχεν ἰδεῖ, ἴσως δεν θα εἰσῆρχετο.

— Να ο Αμερικάνος, ἐπανέλαβε ο πλοίαρχος Ἰμβριώτης δείξας τον εἰσαλθόντα προς τους συναδέλφους του.

Οι τέσσαρες εμποροπλοίαρχοι ἔστρεψαν τους ὀφθαλμούς προς τον νεωστὶ ἐλθόντα και τον ἐκοίταξαν ἀπλήστως.

— Μπόνο πράτιγο*, σινιόρε, ἔκραξεν ο Ἰμβριώτης· ἀπεφάσεις, βλέπω κ' ἐβγήκες.

Ο ξένος ἔκαμεν σημεῖο χαιρετισμοῦ με την χεῖρα.

— Πλῆιζ κάπτην (ορίστε καπετάνιε), εἶπεν εις των εμποροπλοιάρχων, ο καπετάν Θύμιος ο Κουρασάνος, ἰδιοκτῆτης μεγάλου βρικού, ὅστις εἶχε κάμει δύο ταξίδια εις τον ὠκεανόν, μέχρι Λονδίνου, και εἶχε μάθει οκτὴ ἢ δέκα ἀγγλικὰς φράσεις.

— Θέγκ-ιού σερ (ευχαριστῶ, κύριε), ἀπήντησεν ευγενῶς ο ξένος.

Και ἔρριψε μίαν δεκάρα, εις το λογιστήριον, εἰπὼν εις τον παῖδα μόνον την λέξιν ταύτην: «ρουμ!» Λαβὼν δε εις την χεῖρα του ποτήριόν του, δια να μὴ δεῖξῃ ὅτι ἀπέφευγε συστηματικῶς τους ἀνθρώπους, ἐπλησίασε προς τον ὄμιλον, και εἶπεν ἐλληνιστί, μετὰ τινος παχυστομίας και δυσκολίας περὶ την προφοράν.

— Ευχαριστῶ, κύριοι! δεν εἶμαι να καθίσω να κάμω τῶκ, και δύσκολο σ' ἐμένα να κάνω τῶκ ρωμέικα.

— Τί λέει; εἶπε συνοφρυωθεὶς ο καπετάν Θύμιος ο Κουρασάνος· δε θέλει να κάμη τόκα μαζί μας;

Ο ξένος ἤκουσε, κ' ἔσπευσε να ἐπανορθώσῃ την παρανόησιν.

— Με συμπάθειο, κύριε! εἶπα, να κάμω τῶκ, να κάμω κονβερσατσιόνε, πῶς το λένε;

— Θέλει να πῇ, δυσκολεύεται να κάμη κουβέντα στη γλώσσα μας, εἶπεν ἐννοήσας ο καπετάν Ἰμβριώτης.

— Α! ναι, κουβέντα, εἶπεν ο ξένος· ξέχασα τα λόγια ρωμέικα.

— Ἀντ χουέρ γιου κόμ; εἶπεν ο Κουρασάνος, σολοικίζων ἀγγλιστί το: πόθεν ἔρχεσαι;

— Στην ὥρα ἐδὼ ἦρθα, ἀπήντησεν ο Αμερικάνος· ὕστερα δεν ξέρω, κι ἄλλα ταξίδια θα κάμω.

Ο καπετάν Κουρασάνος τον ἐκοίταξε μὴδὲν ἐννοῶν.

— Δεν κάθεσαι σινιόρε; εἶπεν ο Ἰμβριώτης· πού θα βρῃς καλύτερα;

— Δεν κάθομαι, πάνω να κάμω γουῶκ, να φέρω γύρο, πῶς το λένε;

— Να κάμης σπάτσιο;

— Α ναι, σπάτσιο, εἶπεν ο ξένος· ναι, βλέπω, σαν δεν εἰπῇ ἕνας λόγια ἰταλικά, δεν καταλαβαίνει ἄλλος ρωμέικα.

Ἐκαμε νεύμα ἀποχαιρετισμοῦ, κ' ἐστράφη προς την θύραν. Οι πέντε πλοίαρχοι ἔμειναν πλέοντες, μετὰ την συνδιάλεξιν ταύτην, εις μεγαλύτερον πῆλαγος ἀγνοίας, ἢ εις ὅσον πριν εἶχον ἀναχθῇ εκ των ἐξηγήσεων του συναδέλφου των Ἰμβριώτη.

★ ★

Εξελθὼν του καπηλείου ο ξένος, διηυθύνθη προς την Κολώναν, την ἱσταμένην ἀπέναντι των Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐξ ἧς ἔδενον το πάλαι τα πρυμνήσια των παραχειμαζόντων εις τον λιμένα πλοίων. Ἐστρεφε το βλέμμα δεξιὰ και ἀριστερά, και τέλος το προσήλωσεν ἐπιμόνως εις τινὰ μικράν οἰκίαν, την ὁποίαν ἐκοίταξεν ἐπὶ μακρόν, ως να προσεπάθει ν' ἀναμνησθῇ και ν' ἀναγνωρίσῃ τι.

Τέλος εἰσῆλθεν εις στενόν δρομίσκον διασχίζοντα την συνοικίαν, κ' ἐγένεν ἀφαντος.

Εἴαν ἐν τούτοις τον παρηκολούθει τις, θα ἔβλεπεν ὅτι, ἀφοῦ προέβη ὀλίγα βήματα, ἐστράφη υψηλότερα και ἀνῆλθε, τέσσαρας οἰκίας ἀνωτέρω του μικροῦ οἴκου, τον ὁποῖον ἐπιμόνως ἐκοίταξε πριν, ὅπου μεταξύ δύο οἰκιῶν ἐσχηματίζετο κενόν τι, ἐν μέρει θαπτόμενον ἀπὸ λειψανα δύο τοίχων.

Εφαίνετο ὅτι ἦτο χάλασμα, ἐρεῖπιον οἰκίας ου προ πολλοῦ κατεδαφισθείσης. Ο ξένος, ἀφοῦ ἐκοίταξε τριγύρω, να ἰδῇ μήπως τον παρητῆρει τις, εἰσῆλθε δειλὸς εις το χάλασμα ἐκεῖνο, όπου εις την γωνίαν των δύο τοίχων ἐφαίνετο κόγχη τις μαυρισμένη, ως να υπήρχεν ἐστία ἐκεῖ το πάλαι. Εἰσῆλθεν ἀσκεπής, κρατῶν τον πῖλον εις τας χεῖρας, ἐγονάτισε, κ' ἐστήριξε το μέτωπον ἐπὶ των ψυχρῶν λίθων της γωνίας ἐκείνης, και ἀφοῦ ἔμεινεν ἐπὶ τρία λεπτὰ γονυκλινής, ἠγέρθη, ἐσπόγγισε τους ὀφθαλμούς του, και ἀπεμακρύνθη βραδέως.

Επανελθὼν πάλιν χαμηλότερον, ἐστάθη εις το μέσον του δρομίσκου, ου μακράν της οἰκίας, την ὁποίαν πριν ἐφαίνετο ὅτι ἐκοίταξεν. Εστάθη, και ἀφοῦ ἔρριψε βλέμμα ὀλόγυρα, ἵνα ἰδῇ μὴ τις τον παρηκολούθει, ἔτεινε το

ους. Τί ήκουεν αρά γε; Ίσως ήκουε τα διασταυρωμένα και φεύγοντα κατά διαφόρους διευθύνσεις, ως λάλημα χειμερινών στρουθίων, άσματα των παιδών της γειτονιάς, οίτινες επισκεπτόμενοι τας οικίας, έψαλλον τα Χριστούγεννα. Εδώ μεν ηκούοντο οι στίχοι:

*Χριστούγεννα, πρωτούγεννα, πρώτη
γιορτή του χρόνου,
εβγάτ', ακούστε, μάθετε, τώρα Χρι-
στός γεννιέται.*

εκεί δε αντήχει:

*Κυρά μ', τη θυγατέρα σου, κυρά μ',
την ακριβή σου*

και αλλαχού:

*Ν'ασπρίσης σαν τον Έλυμπο, σαν τ'
άσπρο περιστέρι.
φωνάι αθώαι, άχροοι, χαρωπαί, φωνάι
παιδικής χαράς και ευθυμίας.*

Αίφνης ο ξένος ηναγκάσθη να παρμερίση, διότι ζευγος παιδιών, ων το έν εκράτει και φανάριον, αρτίως καταβάντα από μίαν κλίμακα, ήρχοντο προς τα εδώ. Επέστρεψε βήματά τινα οπίσω, προς το μέρος οπόθεν είχαν έλθει. Τα παιδιά ήλθαν πλησίον, και ουδέ τον παρετήρησαν καν. Ανέβησαν την κλίμακα εκείνης ακριβώς της οικίας, την οποίαν είχε κοιτάξει δια μακρών ο ξένος. Τούτο ιδών έκαμε κίνημα, κ'εστράφη οπίσω πάλιν, μετά ζωηρού ενδιαφέροντος. Εστάθη κ'έτεινε το ους.

Τα παιδιά έκρουσαν την θύραν.

— Να 'ρθούμε να τραγουδήσουμε, Θειά;

Μετά μίαν στιγμην ηκούσθη ένδοθεν βήμα, ηνοιχθη η θύρα, και γραία τις με μαύρην μανδήλαν προκύψασα, είπε με θλιβεράν φωνήν:

— Όχι, παιδάκια μ', τί να τραγ'δήστε από μας; Έχουμε μεις κανένα; Καλή χρονίτσα νά'χετε, κι σύρτε αλλού να τραγ'δήστε.

Τους έβαλε μίαν πενταρίσαν εις την χείρα, και τα παιδιά έφυγαν ευχαριστημένα, διότι, χωρίς άλλον κόπον, ειμή την ανάβασιν και κατάβασιν της κλίμακος, εκέρδισαν μίαν πεντάραν.

Ο ξένος, αόρατος από τινος γωνίας, είδε την ερρυτιδωμένη εκείνην μορφήν, και ήκουσε την πικραμένην φωνήν εκείνην. Περίεργον δε ότι αφήκε στεναγμόν ανακουφίσεως, εφάνη ως να εχάρη.

Του ήλθε τότε μία ιδέα, την οποίαν, χωρίς να συλλογισθή πολύ, έβαλεν εις ενέργειαν. Αφού εκλείσθη η θύρα και η γραία έγινεν άφαντος, τα παιδιά κατέβησαν την κλίμακα ανταλλάσσοντα λέξεις τινάς.

— Τώρα έχουμε, βρε Γληόρ', μια

κιεξηνταπέντε.

— Κι από πόσα κάνει να πάρουμε; είπεν ο άλλος, όστις ήτο κάσσα. Από ογδόντα λεπτά.

— Δε θε-μοιραστούμε κι τ'ν πεντάραν αυτ'νής τς γριάς;

— Ναι, θε-τ'νε-μοιραστούμε, βρε Θανάσ'· ογδόντα ου ένας κι ογδόντα ου άλλους.

— Τ'νε-παίρνουμε, βρε Γληόρ', καρύδια, και τα μοιραζόμαστε.

— Κι σα μας δώσ'νε πέντε καρύδια, από πόσα θε-πάρουμε;

Αίφνης ο ξένος επαρουσιάσθη ενώπιον των παιδιών, προτείνων την χείρα και δεικνύων αυτοίς εν τάλληρον.

Τα παιδιά, τα οποία δεν είχαν ιδεί άλλοτε άνθρωπον ξυραφισμένον γένεια-μουστάκια, εξαφανίστησαν, και το εν, το κρατούν το φανόν, αφήκε μικράν κραυγήν, ενώ το άλλο, του οποίου η τσέπη εβρόντα, ετρέπετο εις φυγήν. Τότε ο Θανάσης, υποπτεύσας ότι, αν έφευγεν ο Γληόρης, ίσως την επαύριον θα εκρύπτετο και δεν θα του έδιδε λογαριασμόν, αφήκε το φανάρι κατά γης, και ήτο έτοιμος να τρέξη, να κυνηγήση τον φεύγοντα. Μεθ'ετοιμότητος τότε ο Αμερικάνος επρόφθασε να δειξη εις το φως του φαναρίου το τάλληρον, το οποίον είχε εις την χείρα, και να ειπή:

— Στάσου· πάρε αυτό ντόλλαρ.

Διχαζόμενον μεταξύ δύο φόβων και δύο επιθυμιών, το παιδίον εστάθη απορούν τί να κάμη, και τα μεν γόνάτά του έτρεμαν, η δε όψις του εφαινετο κάπως φοβισμένη.

— Δυό λόγια να μου ειπής, θέλω, είπεν [ο] ξένος· αυτό σπίτι, επήγατε απάνου, ποιός ζη;

Το παιδίον δεν ηνόησε καλώς.

— Τί λες, μπάρμπ; είπεν αρχίσαν να λαμβάνη θάρρος.

Ο ξένος έβαλεν εις την χείρα του το τάλληρον, κ'επροσπάθησε να εξηγηθή ευκρινέστερα.

— Επήγατε τώρα απάνω σπίτι· η γριά στην πόρτα ήρθε, ποιός άλλος μαζί της ζη αυτοό σπίτι;

Ο παις εδυσκολεύετο να εννοήση. Εν τούτοις, αφού έλαβε το τάλληρον, πας φόβος έπαυσε παρ'αυτώ.

— Εδώ απάνου, είπεν, είναι η Θειά Κυρατσού· μας έδωκε κι μια πεντάρ. Είναι κι άλλη μια, δε ξέρου τί τ'ν έχει.

— Θυγατέρα της απάνου μαζί της είναι;

— Θυγατέρα της πρέπει νά'ναι, ναι.

— Είναι παντρεμένη θυγατέρα της;

— Δε ξέρου αν είναι παντρεμέν μα δε φαίνεται να'χη άνδρα.

— Και πόσα χρόνια είναι θυγατέρα της;

— Δε ξέρου πόσα χρόνια είναι· μα πρέπει νά'ναι καθώς γεννήθηκε ως τώρα.

Και ο παις, αναλαβών τον φανόν του έφυγε τρέχων, σφίγγων εις την παλάμην του το τάλληρον, μη εμπιστευόμενος να το βάλη εις την τσέπην· έτρεχε δε να εύρη τον Γληόρην, να του ζητήσει το μεριδιόν του. Ο ξένος δεν εδοκίμασε να τον εμποδίση.

*
* * *

Μετά ταύτα ο Αμερικάνος απεμακρύνθη, κατήλθε [εις] την παραθαλασσίαν αγοράν, όπου δύο ή τρία καφενεία είχαν φως, εκοίταζεν εις ποίον τούτων ήσαν λιγώτεροι θαμώνες, και εισήλθεν εις ένα, όπου ένα μόνον άνθρωπον είδε, τον καφετζήν. Ο γέρων, αρτίως ξυραφισθείς, με τον μύστακα στριμμένον, με την βράκαν κοντήν, με υψηλά υποδήματα, με την ποδιάν καθάριον, ητοιμάζετο, φαίνεται, να κλείση, αλλ' άμα είδεν εισελθόντα τον Αμερικάνον, τον εκοίταξε μετά περιεργείας. Ούτος παρήγγειλε να του δώση ρούμι, ρίψας δεκάραν επί του λογιστηρίου. Ιδών ο μπάρμπ' Αναγνώστης την δεκάραν, ηθέλησε να του επιστρέψη την πεντάραν, αλλ' ο άνθρωπος είπεν: «Νόου! νόου!», και τότε ο καφετζής του έβαλε κι άλλο ρούμι, δια να κλείση την πεντάραν, ως ενόμιζεν· αλλ' ο ξένος έρριπεν επί της τραπέζης και άλλην δεκάραν. «Δε θα ξέρη ρωμέικα, ως φαίνεται», εσυλλογίσθη ο μπάρμπ' Αναγνώστης, και δια να δοκιμάση του απέτεινε τον λόγον:

— Τώρα, νεοφερμένος είστε;

— Εγώ σήμερα έφθασα, με καπετάν Γιάννη γολέτα.

— Του καπετάν Γιάννη του Ιμβριώτη;

— Ναι, ημπορεί ελόγου σου να κάμης πόντς;

— Μετά χαράς, είπεν ο μπάρμπ' Αναγνώστης.

Και προσπαθήσας ν'ανακαλέση εις την μνήμην τας αρχαίας γνώσεις του, εδοκίμασε να κατασκευάση πόντσι, αλλά το ρούμι δεν ήναπτε, και ούτω το προσέφερεν όπως-όπως εις τον ξένον. Ούτος δεν έκαμε παρατήρησιν, κ'έρριπεν αργυρούν σελλίνι επί της τραπέζης.

Ο μπάρμπ' Αναγνώστης το έλαβε.

— Πόσα πάει αυτό;

— Δεν ξέρω εγώ μονέδα του τόπου, είπεν ο άγνωστος.

Ο γέρων ήνοιξε το συρτάρι του, κ'

εζήτηι αν θα είχαν αρκετά κέρματα δια να δώση τα ρέστα, αλλά δεν εύρισκε πλείονα των ογδοήκοντα λεπτών εις δεκάρες, πεντάρες και δίλεπτα. Εν τούτοις δεν του εσυγχώρει η συνείδησις να δολιευθή τον πελάτην, και είπεν:

— Σφάντζικο δεν σ'ας βρίσκειται, κύριε;

— Δεν έχω εγώ μονέδα άλλη από Αγγλία και Αμέρικα, είπεν ο ξένος.

— Δεν βγαίνουν τα ρέστα, κύριε. Πάρτε το ασημένιο σας. Αυτό θα πάη, πιστεύω, ως μια και τριανταπέντε, μια και σαράντα. Αύριον μου δίνετε είκοσι λεπτά.

— Κράτησε το σίλιν, δε θέλω ρέστα.

Ο μπάμπ' Αναγνώστης έμεινε χάσκων, θεωρών απλήστως τον ξένον. Αλλά την στιγμην εκείνην εισήλθεν όμιλος εκ τριών ανθρώπων, και σταθέντες έμπροσθεν του λογιστηρίου, διέταξαν να τους δώση από ένα ποτόν. Ο εις των τριών τούτων ανθρώπων, οινόφλυξ ετραγουδούσεν ατάκτως:

*Ντελμπεντέρισσα Βασίλω,
στρώσ' το μπράτσο σου να γείρω...*

Ο δεύτερος, γυμνός το στήθος και ανυπόδητος, με τοιούτον ψύχος, ήρχισε να κοιτάξη επιμόνως τον ξένον.

— Κάπου τον είδα εγώ αυτόν, εμορμύρισε μασημένα.

Ούτοι ήσαν οι αχθοφόροι της πόλεως, οι ίδιοι και διαλαληταί, τριμελής φαιδρά συντεχνία, περνώντες τον καιρό των να πίνωσι το βράδυ παν ό,τι εκέρδιζαν την ημέραν. Ο τραγουδιστής, αλλάζας αίφνης ρυθμόν και ήχον, επανέλαβεν:

*Έβγα να ιδής, έβγα να ιδής
σκύλα, κορμί που τυραγνείς.*

— Εβίβα, παιδιά! και συνέκρουσαν θορυβωδώς τα ποτήρια. Και ο άλλος, ο γυμνόστερνος και γυμνόπους, δεν έπαυε να κοιτάξη επιμόνως τον άγνωστον. Και ο πρώτος εξηκολούθησε να τραγουδή:

*Βασίλω μ' τα κουμπούρια σου
με τί τά'χεις γεμάτα;
βαριά, π'ανάθεμά τα!*

Την στιγμην εκείνην ηκούσθη βαρύ βήμα ένδοθεν της αγούσης άνω εις την οικίαν ξυλίνης κλίμακος, ήτις φρακτή με σανίδωμα έκοπτε μίαν των γωνιών του καφενείου. Και εις τα άνω του σανιδώματος υπό το πάτωμα ηνοιχθη θυρίς, και μία κεφαλή με άσπρον σκούφον, με λευκόν μύστακα και με χονδρούς χαρακτήρας επρόβαλεν εκ της θυρίδος.

— Μα πόσες φορές σ'το είπα, Αναγνώστη, εξήλθε δια της θυρίδος εκ της κεφαλής της επιφανείσης χονδρή φωνή συμπληρούσα τους χονδρούς χαρακτήρας· δε θα βάλης γνώση; Χαλνάς την ησυχία των νοικοκυραίων! Τί μέρα ξημερώνει αύριο, κ'έχουμε τραγούδια και φωνές πάλι; Και [τί] ώρα είναι τώρα;

Ήτο δε ογδόη και ημίσεια. Ο τραγουδιστής της αχθοφορικής τριανδρίας, λαβών τον λόγον, μετά κωμικής σοβαρότητος, είπεν:

— Τώρα θα φύγουμε, καπετάν Αναστάση· δεν το καταδεχόμαστε μεις να σας χαλάσουμε την ησυχίας σας.

— Σιώπα εσύ, ζω! έκραξεν ο Αναστάσης.

— Τώρα αμέσως, καπετάν Αναστάση, θα κλείσω. Δεν μπορώ, βλέπεις, να διώξω τους ανθρώπους, εφώνησεν ο καφετζής.

— Τέτοια τίμια μούτρα! ανεκάγχασεν απο της θυρίδος ο καπετάν Αναστάσης. Χρειάζονται μεγάλες σιριμόνιες μαζί τους.

— Α! εμείς δεν σας προσβάλαμε, καπετάν Αναστάση· η αφεντιά σου, βλέπω, μας προσβάλλεις, είπεν ο αχθοφόρος.

Και ταπεινή τη φωνή εμορμύρισε:

— Το νοίκι το θέλεις σωστό, και ξέρεις να το γυρεύεις και μπροστά· μα σα δε βγάλη κι αυτός ο φτωχός μια πεντάρ, πως θα σ'το πληρώση;

— Σιωπάτε, τώρα έχει δικιο, γιατί ξημερώνει Χριστούγεννα, είπεν ο ευσυνειδητος καφετζής· άλλες φορές φαίνεται σκληρός, ο βλοημένος.

Η κεφαλή με τον άσπρον σκούφον εν τω μεταξύ είχε γίνει άφαντος από την θυρίδα, ο δε μπάρμπ' Αναγνώστης ητοιμάσθη να κλείση. Οι τρεις

αχθοφόροι εξήλθον κρατούμενοι εκ των χειρών και άδοντες. Ο ξένος έκαμε νεύμα αποχαιρετισμού δια της κεφαλής και είχεν εξέλθει προ αυτών, αλλ' ο καφετζής τον ανεκάλεσε και του είπεν:

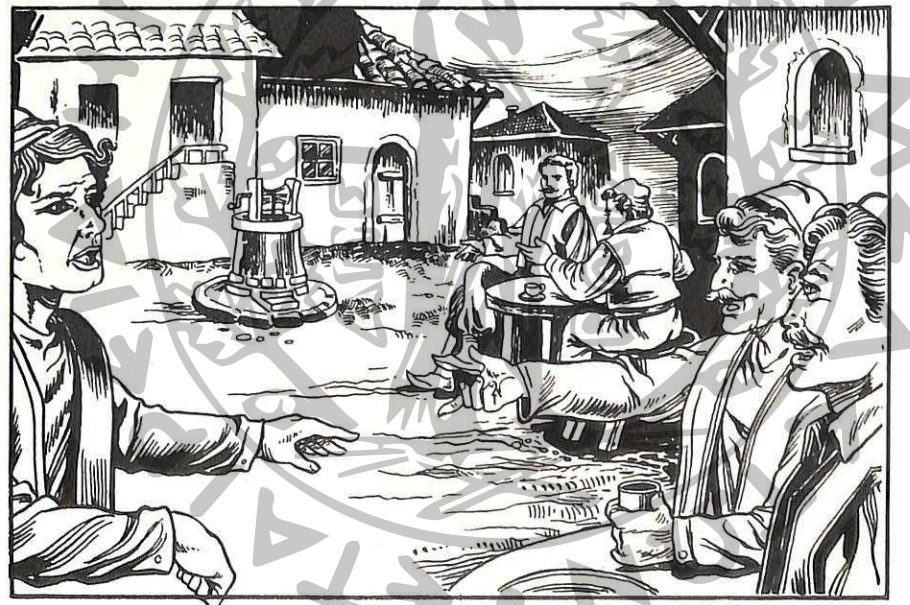
— Και που θα κοιμηθείτε απόψε; Έχετε μέρος να μείνετε; Πού είστε κύριε; εγώ εδώ θα πλαγιάσω. Αν θα πάτε μες στη σκούνα, καλά, ειδεμή, αν αγαπάτε, μείνατε εδώ, έχει ζέστη.

— Δεν έχω ύπνο, είπεν ο ξένος, εγώ θα φέρω γύρο, και ύστερα, βλέπουμε.

— Όποτε αγαπάτε, χτυπήστε μου την πόρτα, να σηκωθώ να σας ανοίξω. Έχω και ρούχα να σας δώσω.

*
* * *

Την φοράν ταύτην ο Αμερικάνος, διευθυνθείς εις την συνοικίαν εκείνην δι'άλλου μικρότερου δρομίσκου, έβλεπε την οικίαν εκείνην, ήτις ήτο το αντικείμενον της μερίμνης του, εκ της ετέρας πλευράς, της νοτιοδυτικής. Αντικρύ του μικρού οικίσκου, παρά τινα γωνίαν γειτονικής οικίας, υπήρχε σωρός τις ξύλων και πετρών, αποκείμενος εκεί τις οίide προ πόσων χρόνων ως εκ κατεδαφισθείσης οικίας ή ερειπίου καταρρευσαντος. Επί της προς τα εκεί προσόψεως του οικίσκου έφεγγε μικρόν παράθυρον, με το εν φύλλον κλειστόν, με το άλλο ανοικτόν, και δια της υέλου ηδυνάτο τις να ιδη το εσωτερικόν, ανερχόμενος επί τινος υψώματος. Ιδών ο ξένος ότι ο δρόμος ήτο έρημος, και ουδέ σκιά διαβάτου εφαινετο, ανέβη εις το ύψος του σωρού εκείνου, και με παλμόν καρδίας κατεσκόπευσε τα έσω του οικίσκου. Αντικρύ της υέλου του μικρού παραθύ-

ρου, του έχοντος το εν παραθυρόφυλλον ανοικτόν, ήτο η εστία, με ασθενές πυρ καίον, με ένα δαυλόν σπινθηρίζοντα, με το κανδήλι ανημμένον προ των ιερών εικόνων εκεί υψηλά. Παρά την εστίαν εκάθητο γυνή τις, νέα ακόμη, ως εφαινετο, στηρίζουσα την κεφαλήν της επί της χειρός, συλλογισμένη, θλιμμένη. Εκίνει δε τα χείλη, και η φωνή της επιθυρούσε κάτι, και ο ψίθυρος απετέλει ελαφρόν μινύρισμα άσματος, με ασθενή φωνήν, καθάραν μεν και παρθενικήν, αλλά μαραμμένην· και εις τα ώτα του ξένου έφθασαν ευκρινώς οι δύο ούτοι στίχοι:

*Αλλοίμονον κι αλλοί-καημός!
του γεμιτζή ξενιτεμός...*

Ο ξένος ησθάνθη πόνον εις την καρδίαν και δάκρυ εις το βλέφαρον. Του ήρθε τότε αποτόμως να καταβή από τον σωρόν, να τρέξη και να ανέλθω εις την οικίαν· δια να κάμη, τί; Κι αυτός καλά δεν εγνώριζεν. Εν τοσούτω εκρατήθη. Την ιδίαν στιγμήν ηκούσθη ελαφρός κρότος εις το πάτωμα, τριγμός, ως ν'ανέβαινέ τις εσωτερικήν κλίμακα, ως να εκλείετο κλαβανή τις. Δευτέρα γυνή, κυρτή, με μαύρην μανδήλαν, γερόντισσα, ήλθε πλησίον της εστίας, και γονατίσασα προ αυτής, έρριπτε ξυλάρια εις το πυρ. Ήτο αυτή εκείνη, ήτις είχε δώσει την πεντάραν εις τα δύο παιδιά και τα απέπεμψεν.

— Δε μαζώνεις το νουσ', θα πω, δυχατέρα; Ούλο θα κλαίς, πλιο; Τα! τί λογάτε;... Σας'ακούω, δυχατέρα!... ξεχωρίσαμε απ' τον κόσμο, πλιο.. Τί, μοναχή σ'είσι;... Όντις σ'εγυρεύανε, τότες πού ήτανε σ'νέχ*, που πήε σ'ν Αμέρिका ου προκομμένους, γιατί δε θέλησες κανένανε; Δε σ' τα'λεγά εγώ; Γιατί δεν ακούς τ'μάννα; Σ' τά'λεγα, ένα κιριμέ*. Τώρα, σα μεγάλωσες, ποιός φταίει; Κι μοναχή σ'τάχα είσι; Είν' άλλες μεγαλύτερις. Του Μυγδαλιώ τις Μάχους, κι του Κρουσταλλιώς τις Γιώργινας, τί σ'νέριο* τς έχεις εσύ; Ο ξένος ήτο όλος ώτα, κ'εφαινετο παραδόξως εννοών τί έλεγεν η γραία, μάλλον εξ επιπνοίας και συνειδήσεως, ή από τα ολίγα ελληνικά όσα εφαινετο να ηξεύρη.

Την στιγμήν εκείνην ηκούσθησαν βήματα και ομιλίες εις το άκρον της οδοϋ. Δύο άνθρωποι ήρχοντο προς τα εδώ. Ο ωτακουστής έσπευσε να καταβή από την σκοπιάν του και ν'απομακρυνθή. Έφθασεν εις το πέρας του δρομίσκου, και στραφείς δεξιά, ευρέθη πάλιν εις την μικράν πλατείαν προ του ναού των Τριών Ιεραρχών.

- * Κεράσματα για καλό κατευόδιο
- * Καλώς ξεμπάρκαρες
- * Όταν ακόμα ήταν νωρίς, όταν ήσουν νέα
- * Διαρκώς
- * Συνέριο. Δηλ. είσαι νεώτερη, δεν μπορούν να συγκιθούν μαζί σου.

*
*

Το μικρόν καπηλείον, εξ ου ήρχισεν η παρούσα διήγησις, ήτο ανοικτόν ακόμη. Ο Δημήτρης ο Μπέρδες δεν περιεφρόνει και τα μικρά κέρδη, δεν απηξίου καμμίαν πεντάραν ουδέ δίλεπτον. Ωνόμαζε τα τοιαύτα «μικρά δολώματα». Τα άλλα, τα αφ' εσπέρας, τα ωνόμαζε «παραγαδίσια». Ό,τι βγάλη κανείς, έλεγεν, ή με συρτή, ή με πεζόβολο, καλό είναι. Επεριποιείτο τον κλήτορα και τους χωροφύλακας, εκέρνα νερωμένο κρασί εις την περίπολον ή πολιτοφυλακήν της νυκτός, και του επέτρεπαν να έχη ανοικτά και ως τις ένδεκα, ευρίσκοντες μάλιστα μεγαλυτέραν ζέστην να κάθηνται εκεί, παρά να περιέρχωνται την πολίχνην και να κρυώνωσι.

Την ώρα εκείνην ο κάπηλος ίστατο εις το λογιστήριόν του, κ' έμέτρει δεκάρας, εικοσιπενταράκια του Όθωνος και σφάντζικα. Το παιδι ο Χρήστος, με την ποδιάν σχεδόν υπό τας μασχάλας περιδεδεμένην, εκοιμάτο όρθιον, νευστάζον την κεφαλήν, ως μικρά δίκωπος φελούκα, σαλευομένη υπό ελαφρού νότου εις την πλευράν της ηγκυροβολημένης βρατσέρας. Ενίοτε τον εξύπνα αποτόμως η κρούσις του ποδός του καπήλου, επαναλαμβάνοντας ηχηροτέρα τη φωνή τας διαταγάς των θαμώνων δια κεράσματα. Και τότε, ως εν υποβασία, εκινείτο εκέρνα ελάμβανε τας δεκάρας, τας έρριπτε μηχανικώς εις το λογιστήριον, κ' επιστρέφων εξηκολούθει την συνέχειαν του ύπνου.

Εν ορχηστικώ θορύβω, εν φωναίς και αλλαγαμώ, εισήλασεν εις το καπηλείον η εύθυμος συντεχνία των τριών αχθοφόρων της πόλεως, μετά την εκ του καφενείου του μπάρμπ' Αναγνώστη αποπομπήν της. Ο εις των τριών, ο Στογιάννης ο Ντόμπρος, σερβομακεδών την καταγωγήν, υπεκρίνετο την αρκούδαν, κ' εχόρευεν, ο δεύτερος εκείνος όστις πριν έλεγε τα τραγούδια, ο Παύλος ο Χαλιάς, είχε μουτζουρωθή κ' έκαμνε τον αρκουδιάρην. Απόκρεως, ναι μεν, δεν ήτο ακόμη, αλλ' αφοϋ αύριον εξημέρωναν Χριστούγεννα, μετά τα Χριστούγεννα

«Αις Βασίλης έρχεται», μετά τον Άι Βασίλη Φώτα, και μετά τα Φώτα εμβαίνει το Τριώδι. Ο τρίτος, ο και πρόεδρος της συντεχνίας, ο Βαγγέλης ο Παχούμης, λασιδόστηθος, γυμνός, με το παντελόνι συνήθως ανασηκωμένον μικρόν κάτω του γόνατος ίσως εκ της μακράς έξεως του να θαλασσώνη προς εκφόρτωσιν των πλοιαρίων, δεν έπαυε του να συλλογίζεται τον Αμερικάνον. «Μες στο νου μ' γυρίζει», έλεγε.

Αλλ' ιδού εισήλθε μετ' ολίγον κ' εκείνος όστις ήτο το αντικείμενον του διαλογισμού του. Διηυθύνθη εις το λογιστήριον, διέταξε ρούμι, κ' έρριπεν αργυρούν σελλίνιον επί του κασσιτέρου του λογιστηρίου. Ο Μπέρδες το έλαβε.

— Πόσα πάει αυτό;

Ο Αμερικάνος έκαμε χειρονομίαν αδιαφορίας και είπε:

— Δεν γνωρίζω του τόπου μονέδα εγώ.

—Αυτό δεν είναι σύμφωνο με την μονέδα μας και δεν περνάει, είπεν ο κάπηλος· αν θέλετε να σας το πάρω για δραχμή.

— Αι ντον'τ κέαρ, εμορμύρισεν ο Αμερικάνος. Και είτα ελληνιστί είπε:

— Δε με μέλει εμένα αυτό.

Ο Μπέρδες του επέστρεψεν ενενήντα πέντε λεπτά.

Εν τούτοις ο Βαγγέλης ο Παχούμης δεν έπαυσε να κοιτάζη τον άγνωστον. Την στιγμήν εκείνην εστράφη προς τους εν τω καπηλείω και είπε μεγαλώφως:

— Βρε παιδιά, θυμάστε, κανέναν από σας, το Γιάννη τ' μπαρμπα-Στάθη τ' Μοθωνιού, που λείπει στην Αμέρικα εδώ κ' είκοσι χρόνια;

*
*

Ακούσας το όνομα τούτο ο ξένος ανασκίρτησε κ' εστράφη άκων προς τον λαλούντα. Εν τούτοις εκρατήθη, προσεπάθησε να δείξη αδιαφορίαν, ελθών εκάθισε παρά τινα γωνίαν του καπηλείου. Ήναψε πούρον κ' εκάπνιζεν.

Ουδείς απήντησεν εις την ερώτησιν του αχθοφόρου, ης η υποκεκρυμμένη έννοια ελάνθανε πάντας. Ο Βαγγέλης εξηκολούθησε:

— Που να θυμάστε σεις! Είσθε όλοι μικρότεροί μου, εξόν απ' τον μπαρμπα-Τριαντάφυλλο, που δεν είναι ντόπιος, κ' εγώ κοντεύω τώρα να σαντίσω.

Ήμουν ως δεκαοχτώ χρονών όταν εξενιεύθηκε ο γυιός του Μοθωνιού,

κ' εκείνος τότε θα ήτον ως εικοσιπέντε.

Μα μου φαίνεται, να τον έβλεπα τώρα-δα, θα τον εγνώριζα. Απέθαναν με τον καημό του Γιάννη τους, κι ο καημένος ο μπαρμπα-Στάθης, κ' η γυναίκα του, Θεός σχωρέο' τους! Και το σπιτάκι τους απόμεινε ρείπιο και χάλασμα με δυό μισούς τοίχους εδώ παραπάνου στις εκκλησιάς το μαχαλά, και μ' ένα μαύρο βαθούλωμα στη γωνιά που ήτον έναν καιρό η παρασιτιά τους. Και ο γυιός τους έρριξε πέτρα πίσω του. Μα ως πόσος κόσμος χάνεται, ως τόσο, και στην Αμέρικα! Ξέρετε που ήταν και αρραβωνιασμένοι;

— Και ποιά είχε; ηρώτησε μετ' αδιαφορίας ο κλήτωρ της δημαρχίας, αρχηγός της πολιτοφυλακής της νυκτός.

Ο ξένος ήκουε μετά βαθυτάτης προσοχής, αλλ' εφυλάττετο να στρέψη [το] βλέμμα προς τον λαλούντα.

— Είχε το Μελαχρώ της θεια-Κυρατσώς της Μιχάλαινας. Και σαν έφυγε και απέρασαν δυό-τρία χρόνια, την εγύρεψαν πολλοί, γιατί το κορίτσι είχε χάρες κ' εμορφιές, και τιμημένη ήτον, και μορφοδούλα, η μόνη κεντήστρα του χωριού μας, και προικιά είχε καλά.

Μα το Μελαχρώ δε θέλησε κανέναν, όσο που απέρασαν τα χρόνια κ' έγινε κι αυτή γεροντοκόριτσο. Και με το αχ και με το βάχ, αδυνάτισε τώρα κ' εχλώμιανε, μα ως τόσο, όταν η γυναίκα έχη καλό σκαρί, δύσκολα γεράζει. Ακόμα το λέει, βρε παιδιά, θα είναι παραπάν' από τριανταπέντε, και φαίνεται να είναι ως εικοσιπέντε· έτυχε μιά μέρα να την ιδώ, που τους κουβάλησα ένα σακκί αλεύρι· όσο την κοιτάζης, τόσο νοστιμίζει!

— Έλα, άφ' σε τα αυτά, Βαγγέλη, είπεν αυστηρώς ο κλήτωρ της δημαρχίας· δεν πάει στα μαγαζιά μέσα να λέμε για φαμίλιες και για κορίτσα.

— Έχεις δίκιο, μπαρμπα-Τριαντάφυλλε, είπεν ο αχθοφόρος· μα δεν το είπα για κακό.

Η όψις του Αμερικάνου εφαιδρύνθη, και ακτίς ευτυχίας, διαπεράσασα το επίχρισμα εκείνο και την οιονεί προσωπίδα, περί ης είπομεν εν αρχή, ηγλάισε το πρόσωπόν του.

Ο μπαρμπα-Τριαντάφυλλος με τον χωροφύλακα και τους δύο πολίτας φρουρούς, με τα τουφέκια των, ηγέρθη και είπεν αποτεινόμενος προς τον κάπηλον:

— Έλα κάμε γλήγορα, Δημήτρη, κάμετε φρόνιμα, αφήστε τους χορούς και τα τραγούδια παιδιά, δεν είναι απόκριες. Τι μέρα ξημερώνει αύριο;

Κλείσε γλήγορα. Δημήτρη, να κοιμηθούν ο κόσμος, θα σηκωθούν τις δυό απ' τα μεσάνυχτα να παν στην εκκλησιά. Και ο κύριος έχει μέρος να κοιμηθή τάχα; ηρώτησε δείξας τον Αμερικάνον.

— Έννοια σ, μπάρμπα-Τριαντάφυλλε, είπεν ο Βαγγέλης του είπε ο μπάρμπ' Αναγνώστης ο καφετζής να πάη στον καφενέ του να πλαγιάση. Μα μη σε μέλη ως τόσο για τον κύριο, προσέθηκε παίξας την ματιά εις τον κλήτορα· αν θέλη μέρος να κοιμηθή, έχει και παρα έχει.

— Τι τρέχει; ηρώτησε μυστηριωδώς ο κλήτωρ.

— Είναι από δω, ντόπιος, του είπεν εις το ους ο Παχούμης.

— Και πως το ξέρεις;

— Είχα δεν είχα, τον γνώρισα.

— Και ποιός είναι;

— Εκείνος που σας έλεγα πριν, ο Γιάννης τ' μπαρμπα-Στάθη τ' Μοθωνιού. Όταν ήρθες κι αποκαταστάθηκες εδώ του λόγου σου, ήτον φευγάτος, και γι' αυτό δεν τον θυμάσαι. Μα τον πατέρα του, το μπαρμπα-Στάθη, τον έφτασες, θαρρώ.

— Τον έφτασα. Κάμε γλήγορα, Δημήτρη, επανέλαβε μεγαλώφως ο κλήτωρ, κ' εξήλθεν.

Οι δύο συναχθοφόροι του Βαγγέλη είχαν παύσει το άσμα και την όρχησιν, και ητοιμάζοντο ν' απέλθωσιν. Αλλ' αίφνης ο Βαγγέλης, ελθών πλησίον του Αμερικάνου, του λέγει ταπεινή τη φωνή:

— Τι μ' δίνεις, αφεντικό, να πάω να πάρω τα σ' χαρίκια;

Ο ξένος δεν έβαλε την χείρα εις την τσέπην. Αλλά μεταξύ του αντίχειρος, του λιχανού και του μέσου της δεξιάς ευρέθη κρατών μίαν αγγλικήν λίραν.

Την έρριψε πάραυτα εις την παλάμην του Βαγγέλη με τόσην προθυμίαν και χαράν, ως να ήτο ο λαμβάνων και όχι ο δίδων.

Όταν οι γείτονες της θεια-Κυρατσώς της Μιχάλαινας εξύπνησαν μετά τα μεσάνυχτα, δια να υπάγουν εις την εκκλησίαν, της οποίας οι κώδωνες εκλάγγαζον θορυβωδώς, πόσον εξεπλάγησαν ιδόντες την οικίαν της πτωχής χήρας, εκεί όπου δεν εδέχοντο τα παιδιά να τραγουδήσουν τα Χριστούγεννα αλλά τα απέπεμπον με τας φράσεις, «δεν έχουμε κανέναν», και «τι θα τραγουδήσετε από μας»;

κατάφωτον, με όλα τα παραθυρόφυλλα ανοικτά, με τās υέλους αστραπού-

σας, με την θύραν συχνά ανοικτοκλειομένην, με δύο φανάρια ανηρτημένα εις τον εξώστην, με ελαφρώς διερχομένας σκιάς, με χαρμοσύνους φωνάς και θορύβους. Τι τρέχει;

Τι συμβαίνει; Δεν ήργησαν να πληροφορηθώσιν. Όσοι δεν το έμαθαν εις την γειτονιάν το έμαθαν εις την εκκλησίαν. Και όσοι δεν υπήγαν εις την εκκλησίαν, το έμαθαν από τους επανελθόντας οίκαδε την αυγήν, μετά την απόλυσιν της θείας λειτουργίας.

Ο ξενιτευμένος γαμβρός, ο από εικοσαετίας απών, ο από δεκαετίας μη πιστεύοντας, ο από δεκαετίας μη αφήσας που ίχνη, ο μη συναντήσας που πατριώτην, ο μη ομιλήσας από δεκαπενταετίας ελληνιστί, είχε γυρίσει πολλά μέρη εις τον Νέον Κόσμον, είχεν εργασθή ως υπερβολάβος εις μεταλλεία και ως επιστάτης εις φυτείας κ' επανήλθε με χιλιάδας τινάς ταλλήρων εις τον τόπον της γεννήσεώς του, όπου επανέυρεν ηλικιωθείσαν, αλλ' ακμαίαν ακόμη, την πιστήν του μνηστήν.

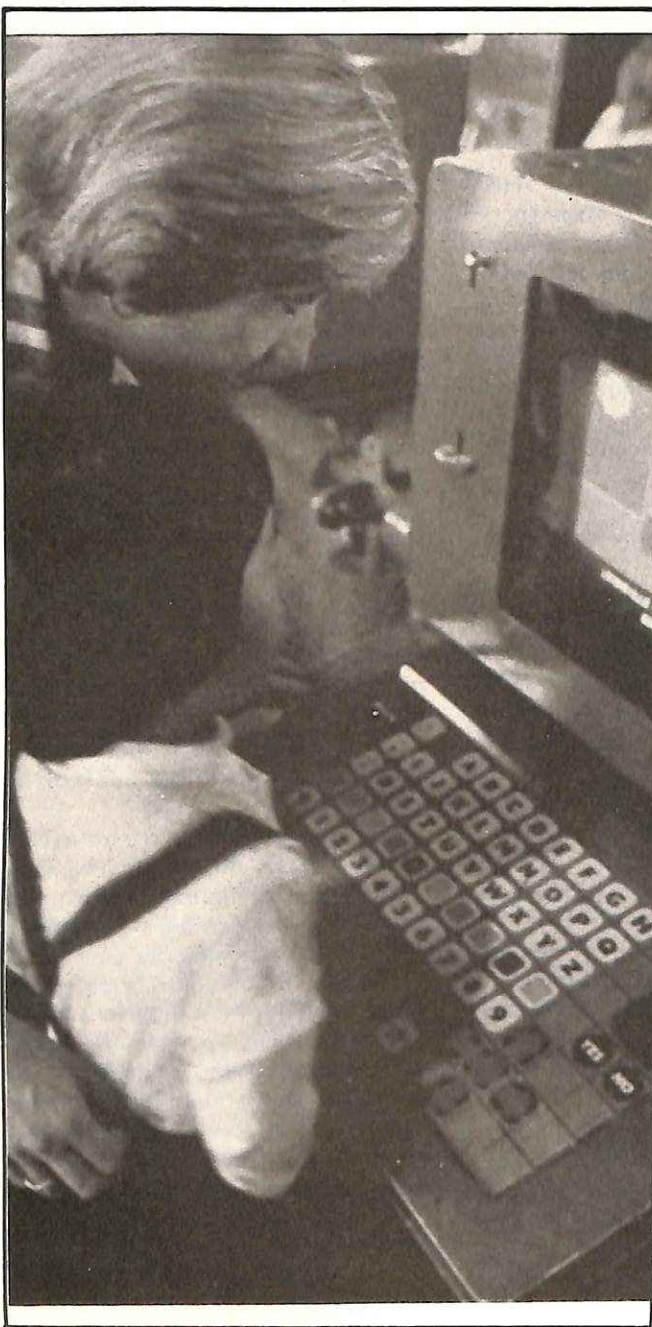
Εν μόνον είχε μάθει, προ δεκαπέντε ετών, τον θάνατον των γονέων του.

Περί της μνηστής του είχε σχεδόν πεποιθησιν ότι θα είχεν υπανδρευθή προ πολλού εν τούτοις διетήρει αμυδράν τινα ελπίδα. Εκ δεισιδαίμονος φόβου, όσον επλησίαζεν εις την πατρίδα του, τόσον edίσταζε να ερωτησθ απ' ευθείας περί της μνηστής του, μη δίδων άλλως γνωριμίαν εις κανένα των πατριωτών του, όσους τυχόν συνήντησεν άμα φθάσας εις την Ελλάδα. Επρωτίμα ν' αγνοή τι έγινεν η μνηστή του, μέχρι της τελευταίας στιγμής, καθ' ην θ' απεβιβάζετο εις τον τόπον της γεννήσεώς του και θα προσήρχετο εις ευλαβή επίσκεψιν εις το ερείπιον, όπου ήτο άλλοτε η πατρώα οικία του.

Μετά τρεις ημέρας, τη Κυριακή μετά την Χριστού Γέννησιν, ετελούντο, εν πάση χαρά και σεμνότητι, οι γάμοι του Ιωάννου Ευσταθίου Μοθωνιού μετά της Μελαχροινής Μιχαήλ Κουμπουρτζή.

Η θεια-Κυρατσώ, μετά τόσα έτη, εφόρεσεν, επ' ολίγας, στιγμάς, χρωματιστήν «πολίτικην» μανδήλαν, δια ν' ασπασθή τα στέφανα. Και την παραμονήν του Αγίου Βασιλείου εσπέρας, ισταμένη εις τον εξώστην, ηκούσθη φωνούσα προς τους διερχομένους ομίλους των παίδων:

— Ελάτε, παιδιά, να τραγ'δήσετε!

COMPUTERS IN EDUCATION

During the recent years, informative courses are introduced in the Greek education and efforts are made for familiarizing the students with computers. Many Greek Universities have Informative Departments now and a number of computers Engineers have already graduated from Patras University. Anyhow, Greece is not on the same level with the most developed countries in this field, as Japan, United States, Germany etc., but efforts are made so that the Greek education not to be very inferior. In many schools computers have been installed, whereas, the sales of home-computers are continually increased among young people. Finally many computers are already used by public Services and private Enterprises.

THE HELLENIC RED CROSS FUND RAISING CAMPAIGN

The Hellenic Red Cross Annual Fund Raising Campaign was held in November 1987. The response of the people was considerable again. Many groups of the Fund Raising were headed by well-known Greek actors and singers and these groups succeeded the best results.

THE BYZANTINE MONASTERIES ON SANTORINI ISLAND

One of the most beautiful islands in the Aegean Sea of Greece is Santorini. It is a small volcanic island where there are a lot of antiquities and many people believe that it is a part of the lost Atlantis. On this island which is very well-known to tourists, there are also very important Byzantine Monasteries about which the Greek journalist Dem. Stamelos writes an article in this issue.

THEY "ADOPTED" THEIR SCHOOL-FELLOW

Among the students of a night High-School in Athens, attended by working young people, there is a girl suffering from Thalassaemia. Their school-fellows decided to "adopt" this girl and offer her the blood needed for her continuous blood transfusions.

REFORESTATION IN CRETE

Last Summer many fires occurred in Crete, the largest Greek island especially in the area of the town Chania. The local Red Cross Branch decided to take the initiative for the reforestation of the burnt areas. Thus, they organized teams for the planting of new trees. This effort was seconded by many inhabitants of Chania.

HELLENIC RED CROSS ACTIVITIES

Many pages of this issue also are dedicated to the rich activity developed by the Hellenic Red Cross during the months of November and December 1987. The social and humanitarian work of the Hellenic Red Cross, covers a lot of domains and will extend more.

"THE AMERICAN"

One of the best Greek prose-writers, Alexandros Papadiamantis has written nice Christmas narratives, but in a dialect which is not taught and spoken today. Papadiamantis who was a journalist during the early years of our century, is considered the "Saint of Greek Letters". One of these narratives, bearing the title "The American" is published in this issue. The story is referred to a Greek emigrant who left for America and when he came back after 20 years, he found his fiancée still waiting for him.

COMPUTERS A L'EDUCATION

Dernièrement, des leçons informatiques sont introduites dans l'Education Grecque et on fait un effort pour que les élèves puissent se familiariser aux computers.

Quelques Facultés grecques disposent déjà des Sections d'Informatique et beaucoup d'ingénieurs des computers ont fini leurs études à la Faculté relative de Patras.

Il faut dire que la Grèce ne se trouve pas au même niveau avec des pays développés dans ce domaine comme le Japon, les Etats-Unis, l'Allemande, etc. mais plusieurs efforts se réalisent pour que l'éducation grecque ne soit inférieure sur ce point. Il y a une installation de computers dans plusieurs écoles et parallèlement sont augmentées les ventes "home-compuetrs", parmi les jeunes. La plupart des Services Publics comme aussi des Compagnies privées utilisent des computers.

REBOISSEMENT EN CRETE

Beaucoup d'incendies ont eu lieu de dernier été en Crète, la plus grande île grecque, particulièrement dans la région de la ville de Chania La Branche locale de la Croix-Rouge Hellénique, a décidé d'entreprendre une initiative de réboisement des régions qui ont été brûlées. Ainsi elle a organisé des groupes qui se sont occupés de la plantation de nouveaux arbres. A cette tâche ont participé aussi beaucoup d'habitants de Chania.

ILS ONT "ADOPTÉ" LEUR CAMARADE

Parmi des élèves d'un Gymnase d'Athènes, auquel suivent des cours des jeunes travailleurs il y a une jeune fille qui souffre de l'anémie méditerranéenne. Ses camarades ont décidé d'adopter cette jeune fille et lui offrir le sang dont elle a besoin pour ses transfusions continues.

ACTIVITIES DE LA CROIX ROUGE HELLENIQUE

Beaucoup de pages de cet exemplaire sont dédiées à la riche activité que la Croix Rouge Hellénique a développée les mois de Novembre et Décembre 1987. L'oeuvre sociale et humanitaire de la Croix Rouge Hellénique couvre plusieurs domaines et elle va être étendue encore davantage.

LA COLLECTE DE FONDS DE LA CROIX ROUGE HELLENIQUE

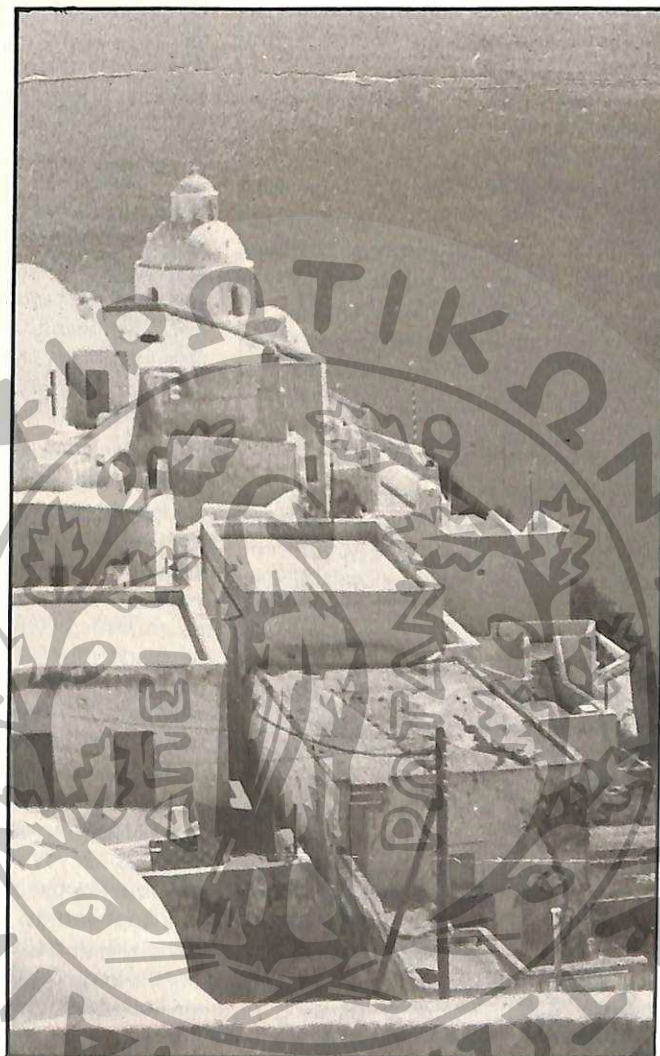
Au mois de Novembre 1987 a eu lieu la collecte de fonds annuelle de la Croix-Rouge Hellénique. La réponse de la part du peuple était considérable. En tête de beaucoup de groupes étaient des acteurs et des chanteurs grecs très connus, et ces groupes ont apporté les meilleurs résultats. Dans cet exemplaire nous publions des photos de cette tâche.

"L'AMERICAIN"

Un de nos plus grands auteurs est Alexandros Papadiamantis, qui a écrit beaucoup de belles nouvelles de Noël, dans une dialecte qui ne s'enseigne et ne se parle plus. Papadiamantis qui fut journaliste au commencement du siècle, il est aussi considéré comme "le Saint des Lettres Grecques". Une de ses nouvelles, sous titre "L'Américain" est publiée dans notre exemplaire. Il s'agit d'un émigré grec, du siècle passé, qui voyageait aux Etats Unis et quant il retourna après 20 ans, sa fiancée l'attendait encore.

LES MONASTERS BYZANTINS DE L'ILE SANTORINI

Une très belle île d'Egée, en Grèce, est Santorini. C'est une petite île volcanique où il ya beaucoup d'antiquités et ils croient que cette place est une section d'Atlantis perdue. Sur cette île, qui est très connue aux touristes, il ya beaucoup de Monastères Byzantins considérables pour lesquels Monsieur Dim. Stamelos, notre journaliste, a écrit un article.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ

Η Σαντορίνη είναι το νησί με την ιδιόρρυθμη φυσική έκφραση μέσα στον αιγαιοπελαγίτικο χώρο. «Τ' άλλα νησιά των Κυκλάδων, λίγο ως πολύ — λέει ο Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος — έχουν το ύφος της ειρηνικής ζωής, είναι πλασμένα με λυρική διάθεση. Τη Σαντορίνη την έχει πλάσει το πνεύμα της τραγωδίας, ένα πολύ πονεμένο και ωργισμένο πνεύ-

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΤΑΜΕΛΟΥ

Η Σαντορίνη ανήκει στις ιδιομορφίες, στις ιδιοτυπίες, στα παράδοξα της ελληνικής γης. Είναι ένας άλλος κόσμος. Με το δικό του ρυθμό, με το δικό του νόημα. «Ένας κόσμος, που περισσότερο από πολλούς άλλους ελληνικούς κόσμους, ζη πάντα με την αγωνία του απευκαίτου».

Μοναστήρια κ' εκκλησιές, σκαρφαλωμένες σε κακοτοπιές και βράχους, αναδίνουν τον ασίγηστο παλμό της πίστης, την ομορφιά του θρησκευόμενου ανθρώπου, όπως η εκκλησιά της Θεοσκεπάστης. Ο Ηλίας Βενέζης σ' ένα ταξίδι του στη Σαντορίνη, θ' ακούσει τον παλιό θρύλο για την εκκλησία, καθώς τον αφηγούνται οι ντόπιοι. Αναθυμιάται τα λόγια μιας κυρούλας που του ξομολογήθηκε καθώς ταξίδευαν στο εσωτερικό του νησιού:

«Στό Σκάρο πηγαίνετε; ρώτησε. Να πάτε στο Σκάρο, στη Ρόκκα. Εκεί ήταν το κάστρο, οι Φράγκοι. Στη ρίζα του βράχου από βοριά είναι σπηλιά. Εκεί κρύβανε τα κοντραμπάντα. Και πίσω απ' τη Ρόκκα, στο μέρος του πελάγου, θα βρείτε τη Θεοσκεπάστη. Κάποτε καράβι Σαντορινιό ήταν σε κίνδυνο, κι' ο καπετάνιος είπε: Θεοσκεπάστη μου, σώσε με, κι' εγώ κάθε φορά στη χάρη σου θα 'ρχομαι να βολτατζαίρνω από κάτω! Τ' άκουσε η Θεοσκεπάστη, γλύτωσε το καράβι. Κι' από τότες το καράβι, κάθε χρονιά, στη χάρη της, έρχεται και βολτατζαίρνει κάτω απ' το Σκάρο...».

Σ' αυτή την ταπεινή εκκλησούλα της Θεοσκεπάστης, ίσως ταπεινό απομεινάρι μοναστηριού, ο Βενέζης θα νοιώσει τη μεγάλη συγκίνηση που αποπνέει η ειλικρίνεια και η ομορφιά της χριστιανικής πίστης:

«Άξαφνα ψίθυρος σιγανότατος, ψαλμωδία κατανυκτική, φωνή ικέτις, μπερδεύοντας με τη φωνή της ερημίας και της θαλάσσης, έφτασε στ' αυτιά μας. Χείλη γυναικεία έφελναν ύμνους χριστιανικούς. Κάτω από τα ερείπια του κάστρου των Φράγκων, η ταπεινή μελωδία της Ορθοδοξίας, βεβαίωση της συνέχειας, τι συγκίνηση που ήταν!».

Σα να μας έσεισε αγέρας βίαιος. Κάμαμε ακόμη λίγα βήματα. Και τότε πρόβαλε μπρος στα μάτια μας, όραμα θαμπωτικό, αλησμόνητο για πάντα, άσπρο, πάλλευκο: Η Θεοσκεπάστη. Πάνω απ' τα κρεμαστά νερά, στον άγριο βράχο, πάνω απ' το ηφαίστειο.

Οι ύμνοι τώρα έρχονται πιο καθαροί. Προχωρήσαμε, μπήκαμε στη Θεοσκεπάστη. Κατακάθαρο, γυμνό, κατάγυμνο ήταν το ξωκκλήσι, καθώς όλα τα ξωκκλήσια των Ελλήνων. Μονάχα ένα ξυλόγλυπτο, παλιό, παμπάλαιο τέμπλο. Και μπρος στο ιερό, κάτω απ' το φαγωμένο τέμπλο, γονατισμένες πάνω στις πλάκες, με σκυφτό κεφάλι, αποτραβηγμένες στη δέησή τους, μονάχες με τον εαυτό τους και με το Θεό, ξυπόλυτες, οι μαυροφορεμένες γυναίκες που είχαμε δει από μακριά, έφελναν. Η μια διάβαζε τα τροπάρια απ' τη Σύνοψη, οι άλλες, οι αγράμματες, μουρμούριζαν μαζί της. Είχαν ανάψει τα καντήλια, έξω ήταν το πέλαγο, τα συστήματα των υδάτων, όλα ήταν κατάνυξη κ' ερημιά. Οι γυναίκες λέγαν την Ακολουθία του Μικρού Παρακλητικού Κανόνα.

«Προστασίαν και σκέπην ζωής εμείς τίθημι σε, Θεογεννήτορ Παρθένε, συ με κυβέρνησον προς τον λιμένα σου. Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν».

Άκουσαν τα βήματά μας, μα ήταν

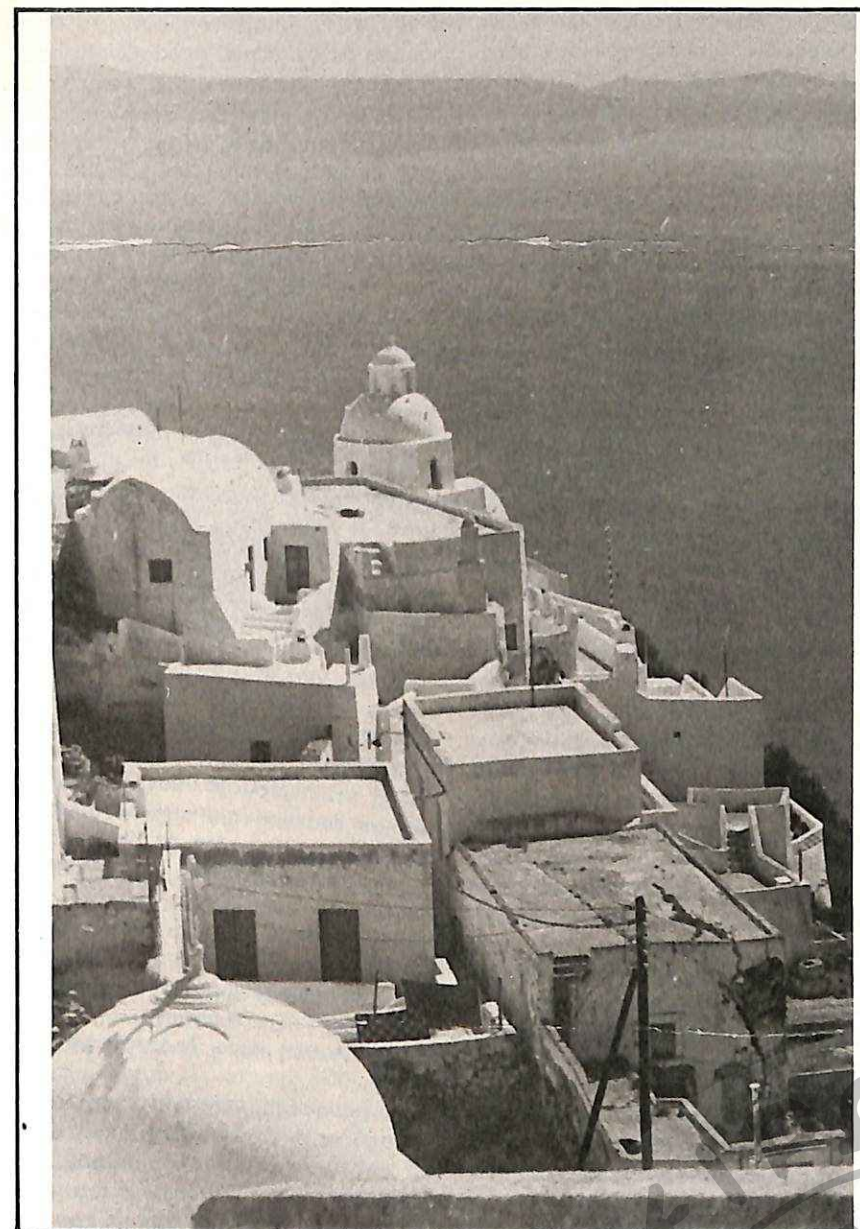
Ο εκλεκτός λογοτέχνης και δημοσιογράφος ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΜΕΛΟΣ που χρόνια τώρα υπηρετεί —εκτός από τα γράμματα— την ιστορία και την παράδοση του τόπου μας, ποτέ δεν αρνήθηκε την ευγενική προσφορά του στο περιοδικό μας.

σα να μην είμαστε, μήτε καν γύρισαν προς τα εμάς. Έτσι πάντα: σκυφτές, γονατισμένες, πνιγμένες στα μαύρα, ικέτιδες.

Μας συνέπηρε κ' εμάς το μυστήριο, η κατάνυξη, γινήκαμε σε λίγο μαζί τους ένα, προσευχηθήκαμε κ' εμείς για ό,τι αγαπούμε και για τους ανθρώπους.

Σαν τελείωσε η παράκληση κ' οι γυναίκες σηκωθήκαν απ' τις πλάκες, ωχρές, γαλήνη ήταν στο πρόσωπό τους πολλή. Μας τριγυρίσανε, είπαν τα δικά τους, είπαμε τα δικά μας. Η μια είχε παιδί σκοτωμένο στον πόλεμο, η άλλη έχει γιο στο στρατό, η άλλη έχει γιό που ταξιδεύει στη θάλασσα. Κάθε χρονιά έχουνε τάμα να πάρουν βόλτα όλο το νησί, με τα πόδια, ν' ανάψουν τα καντήλια στα ξωκκλήσια. Έτσι ξεκίνησαν και φέτος. Με τα χαράματα πέσαν στο δρόμο απ' τον Πύργο, ξυπόλυτες, κ' η σκόνη σκέπαζε τα σκληρά, τυραγνισμένα πόδια τους. Τώρα, ύστερα απ' τη χάρη της, μετά τη Θεοσκεπάστη, θ' ανηφορίζαν για τ' άλλα τα ξωκκλήσια κατά τα δυτικά.

Βγάλανε απ' το μπογαλάκι τους το γιόμα τους, ψωμί σταρένιο, τις μικροσκοπικές ντομάτες της Σαντορίνης, ψαράκια της τράτας τηγανητά. Άντλησαν νερό απ' τη μικρή στέρνα, νερό

βρόχινο, μας φιλέψαν νερό και ψωμί. Δε θέλαμε να τους στερήσουμε που το είχαν λιγοστό — το ψωμί και το νερό. Μα επιμένανε να το πάρουμε, κοιτάζοντάς μας παρακαλεστικά μες στα μάτια, σα να το γυρεύαν για χάρη. — Τώρα μας ένωσε η Θεοσκεπάστη, είπαν.

Αποχαιρετιστήκαμε. Εμείς μείναμε να ζήσουμε λίγο ακόμα στη Θεοσκεπάστη, μια ακόμα ελληνική περιοχή δύναμης κι ομορφιάς».

Από τα σπουδαιότερα μοναστήρια του νησιού είναι το μοναστήρι του Προφήτη Ηλία, χτισμένο σε ψήλωμα που δεσπόζει σ' ολόκληρο το χώρο του. «Μακρυά —γράφει σ' ένα προπολεμικό του κείμενο ο Κώστας Ουράνης— στο εσωτερικό του νησιού, διαγράφεται στον ουρανό η κορφή ενός βουνού, του Προφήτη Ηλία, που αποτελείται από τη μόνη φυσιολογική και προηφαιστειακή γη της Σαντορίνης.

Το βουνό αυτό είναι ο πανάρχαιος θεατής των πιο τρομερών γεωλογικών αναστατώσεων του πλανήτη μας. Σε μια εποχή απείρως μακρινή, ήταν μια από τις κορφές της ηπείρου που ένωσε την Ελλάδα με την Αφρική και την Ασία. Μια μέρα, η ήπειρος αυτή καταποντίστηκε από μια τεράστια καθίζηση, αφήνοντάς πάνω στη θάλασσα, σα λείψανα ναυαγίου, τα σημερινά νησιά των Κυκλάδων και την Κρήτη. Απ' την καθίζηση, ραγίσθηκε ο φλοιός της γης κι' από το ράγισμά του άρχισαν να ξεχύνονται στο βυθό της θάλασσας τεράστιες ποσότητες λάβας, που σιγά - σιγά, με την πάροδο χιλιάδων αιώνων, βγήκαν στην επιφάνεια των νερών και σχημάτισαν ένα στρογγυλό νησί που προσκολλήθηκε στο μόνο σε τούτο το σημείο προηφαιστικό υπόλειμμα της καταποντισμένης ηπείρου: το σημερινό βουνό του Προφήτη Ηλία».

Το μοναστήρι του Προφήτη Ηλία, σταυροπηγικό και πατριαρχικό, ιδρύθηκε από δυο αδελφια ιερομόναχους, τον Γαβριήλ και τον Ιωακείμ, στις αρχές του δεκάτου όγδοου αιώνα. Ανακαίνισθηκε στα μέσα του ίδιου αιώνα και συμπληρώθηκε με καινούργιες οικοδομές τον δέκατο ένατο αιώνα, οπότε και παρουσιάζει, ιδιαίτερη άνθιση και πνευματική δραστηριότητα. Η οικονομική του δραστηριότητα, ωστόσο, αρχίζει από το τέλος του δεκάτου όγδοου αιώνα και είναι συνάρτηση της πνευματικής του ακτινοβολίας και της φιλανθρωπικής του δράσης. Χαρακτηριστικό είναι και ένα έγγραφο του 1787, σύμφωνα με το οποίο καράβι με τη σημαία του μοναστηριού στα κατάρτια του, ταξιδεύει στον Εύξεινο Πόντο, μέσα σε μια πολεμική ατμόσφαιρα, καθώς ο ρωσοτουρκικός πόλεμος βρίσκεται στο κορύφωμά του. Λέει το έγγραφο αυτό, υπογραμμένο από τον τότε ηγούμενο του μοναστηριού Νεόφυτο:

«Επειδή και το ιερόν ημών μοναστήριον, συμνυνόμενον επ' ονόματι του Προφήτου Ηλίου έλαβε χρείαν δια να έχει εν παρτίδιον, δια να ταξιδεύει εις τε την Άσπρην και Μαύρην Θάλασσαν και εις άλλα ακόμη ταξίδια διαφόρων τόπων, οπού με αυτά τα ταξίδια να θεραπεύει τας χρείας και στεναχωρίας του ειρηνένου πτωχού ημών μοναστηρίου και των εν αυτώ ευρισκομένων πτωχών πατέρων, τούτου ένεκα, καταβαλόντες εξ ιδίων άσπρων από ελεημοσύνας των χριστιανών, συνηγμένων και άλλων ακόμη οπού περί τούτου εδανείσθημεν, ηγοράσαμεν το παρόν παρτίδιον πουλάκα, ονομαζόμενον του Αγίου Γεωργίου, όθεν και εβάλομεν εις αυτό καπιτάνιον ονομαζόμενον Αντώνιον Δανέζην με συντρόφους δεκαπέντε, και δίδοντές του την παντιέραν τού μοναστηρίου μας και μίαν εικόνα του Προφήτου μας Ηλίου και την παρούσαν ταπεινήν πατέντα μας, παρακαλούμεν ταπεινά και θερμότατα με αυτήν τους εκλαμπρότατους κυρίους καπιταναίους, οποίας δήποτε τάξεως και αρμαμέντου ήθελαν είναι, οπού όχι μόνον δια την αγάπην και το σέβας του Προφήτου μας Ηλίου και δια το χατήρι ημών των ταπεινών πατέρων να μην ήθελαν δώσουν καμμιάς λογής ενόχλησιν ή πείραξιν εις αυτό το παρτίδον μας, ούτε εις τον καπιτάνιον αυτού, ούτε εις τους μαρνέρους του, ούτε εις όποιον φόρτωμα ήθελαν έχει μέσα το αυτό παρτίδον, αλλά μάλιστα και βοηθούν αυτώ και να συνδράμουν εις τας τυχούσας θαλασσίους χρείας του, δια να έχουν τον Άγιον Θεόν και

τον Προφήτην μας βοήθειαν ως ζωντανόν άγιον και πανταχού προφθάνοντα, και ημάς θερμούς ικέτας προς αυτόν δια να τους χαρίξει αίσια κατευόδια και ευτυχίας μετά μακροβιότητος. Και τούτου χάριν εγένετο η παρούσα ημετέρα πατέντα υπογεγραμμένη παρ' ημών και ενεσφραγισμένη με την βούλαν του ιερού μάς μοναστηρίου εις ένδειξιν και ασφάλειαν.

Σαντορίνη, 1787 Μαρτίου 30
Νεόφυτος καθηγούμενος της ιεράς και σταυροπηγιακής μονής του Προφήτου Ηλίου και οι συν εμοί εν Χριστώ αδελφοί».

Στην πνευματική δραστηριότητα του μοναστηριού περιλαμβάνεται η ίδρυση και λειτουργία στο μοναστήρι σχολής των ελληνικών γραμμάτων στα χρόνια της σκλαβιάς, σε ειδικό κτίριο. Η σχολή αυτή προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στην εθνική εγρήγορση και την πνευματική ανύψωση του τόπου και λειτούργησε από το 1806 ως το 1845. Στα κειμήλια του μοναστηριού περιλαμβάνονται λείψανα αγίων, μέρος από το τίμιο ξύλο, αρχιερατικά άμφια ιδιαίτερης ιστορικής και καλλιτεχνικής αξίας, ασημένια εκκλησιαστικά σκεύη, εικόνες του δέκατου πέμπτου αιώνα που εντάσσονται στα πιο αντιπροσωπευτικά έργα της Κρητικής σχολής, άλλα αντικείμενα που είναι εντυπωσιακά και για την παλαιότητα αλλά και για την τέχνη που εκπροσωπούν. Τέλος ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν αυτά καθ'αυτά τα κτίσματα του μοναστηριού. Ο καθηγητής Ιωάννης Κουμανούδης που ασχολήθηκε ειδικά με την λαϊκή αρχιτεκτονική της Σαντορίνης, γράφει σχετικά:

«Εκ της μελέτης του Προφήτου πολλά πείθουν περί αρχιτεκτονικού αισθητηρίου των λαϊκών αρχιτεκτόνων. Κυρίως θαυμάζει τις την σύγχρονον επίλυσιν της ανάγκης με τον συνδυασμόν της ορθής αρχιτεκτονικής και στατικής μορφής και την αντίληψιν περί του χώρου και του όγκου. Ουδέν υπακούει εις κανόνας, ενώ όλα διέπονται υπό τούτων. Είναι έργα ανθρώπινα ταχθέντα εις την λατρείαν του Θεού, εις τα οποία είναι έκδηλος η κατασκευαστική και στατική διαίσθησις, το πρακτικόν πνεύμα, η αίσθησις του χώρου και κυρίως η ορθή αρχιτεκτονική αντίληψις. Δια τούτο τα νέα παρεκκλήσια δεν αποτελούν κλειστούς χώρους ανεξαρτήτους αλλήλων, αλλ' ανοίγονται προς τον μέγαν ναόν και επικοινωνούν μετ' αυτού, με σύνδεσιν του χώρου οργανικώς. Συνεχείς εναλλαγαι εντυπώσεων, δια της διαδοχής μικρών και μεγάλων χώρων,

αντιθέσεις φωτός, σκότους και γραφικών πορειών, αίτινες παρέχουν μεταπτώσεις συναισθημάτων του θεωρού. Πάντα ταύτα συνδέονται αρρήκτως και αποδίδουν εν θρησκευτικόν καθαρόν σύνολον».

Το μοναστήρι που ως το 1853 ήταν άβατο για τις γυναίκες, συνεχίζει και σήμερα την ευεργετική του πορεία.

Με το μοναστήρι του Προφήτη Ηλία συνδέεται και το λεγόμενο ασκηταριό σε απόκρημνο μέρος του Μέσα Βουνού, που έκτισαν ο ιερομόναχος του ιδίου μοναστηριού Πορφύριος Μηνδρινός, και ο αγιορείτης μοναχός Αγάπιος Μεταξάς, λίγα χρόνια μετά την επανάσταση του 1821. Το ασκηταριό είχε φρουριακή δομή και η κατασκευή του ολοκληρώθηκε σε δύο χρόνια. Οι δύο καλόγεροι που περπατούσαν ξυπόλητοι, άρχισαν να προκαλούν ευρύτερο ενδιαφέρον στο νησί και πολλοί, με ταλαιπωρίες και κινδύνους, έφταναν ως εκεί για να παρακολουθήσουν τις εργασίες, αλλά και τις ακολουθίες, που γινόνταν σύμφωνα με το τυπικό της αγιορείτικης πολιτείας, σε μια κοντινή εκκλησία. Οι δύο καλόγεροι ήταν πιστοί του λεγόμενου κινήματος των Κολυβάδων που ξεκίνησε από το Άγιον Όρος, κινήματος που από πολλούς χαρακτηρίστηκε σαν κακοδοξία. Στα 1844 πέθανε ο Αγάπιος κι' ένα χρόνο αργότερα ο Πορφύριος, με απόφαση της Ιεράς Συνόδου, εξορίστηκε στη Σκιάθο, όπου και πέθανε. Σχετικά με το ασκηταριό, που ερείπιά του διασώζονται και σήμερα διαβάζουμε σ' ένα παλιό χρονικό, πως γίνονταν ολονύκτιες αγρύπνιες τις οποίες παρακολουθούσαν πολλοί κάτοικοι της περιοχής. Το ίδιο αυτό χρονικό αναφέρεται στις δυσκολίες της οικοδομής, αλλά και στην επιμονή των δύο καλογέρων να πραγματοποιήσουν τ' όνειρό τους:

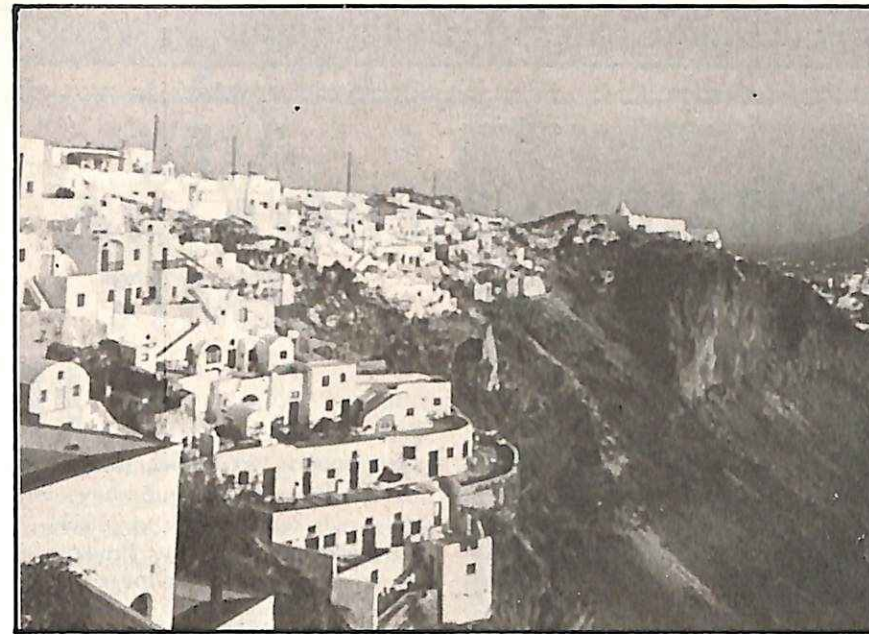
«Ήρξαντο οικοδομείν —γράφει— και το Ασκητήριον εις τόπον άβατον και κρημνώδη άνωθεν του ορμίσκου Κιόνι, καλούμένου, δι' ου μετεκμήζον άπαν το υλικόν της οικοδομής σύροντες αυτό δια σχοινίων και μακαράδων εις τον τόπον της οικοδομής. Η οικοδομή ετελειώθη μετά δύο έτη δαπανηθείσαι δραχμαί ως έγγιστα εκατόν χιλιάδες... Ήτο δε περιτοχισμένη με τείχη υψηλά ως φρούριον περιέχουσα ολίγιστα δωμάτια χωρητικότητας ενός μόνου ανθρώπου, άνευ επίπλων ή σκευών, μίαν αποθήκην εν η δύναται να εύρη τις παν ό,τι ζητήσει, μίαν δεξαμενήν ης το ύδωρ διέρχεται δια σωλήνων από τα όρη. Εις δε τας χαράμας των λίθων είχαν φυτεύσει διά-

φορα άνθη, υπήρχεν επίσης εν αυτή ιδιαίτερον δωμάτιον περιέχον εις τους τοίχους διαφόρους χαλκογραφίας αγίων εικόνων και ένα δίσκον με αντίδωρον, άπασα δε η οικοδομή εκλείετο υπό σιδηράς θύρας μικράς δι' ης ο εισερχόμενος ώφειλε να κλίνη το σώμα δια να εισέλθη. Εκатаσκεύασαν δε και πολυδάπανον οδόν από το Καμάριον μέχρι του Ασκητηρίου, αποστάσεως ημισείας ώρας, εφ' ης έθεσαν σημείον Σταυρού μέχρι του οποίου επιτρέπετο εις πάντα έκαστον να προχωρήσει».

Άλλο σημαντικό μοναστήρι της Σαντορίνης είναι του Αγίου Νικολάου, σταυροπηγιακό και πατριαρχικό και αυτό. Η ίδρυση του μοναστηριού τοποθετείται στα 1651 και οφείλεται στην πρωτοβουλία και την αφιέρωση στο μοναχικό βίο πλούσιας οικογενείας του τόπου, της οικογένειας Γύζη. Πέντε αδελφια δήλωσαν στον επίσκοπο την επιθυμία τους να μεταβάλουν την ιδιωτική τους εκκλησία σε μοναστήρι. Παράλληλα διέθεταν ολόκληρη την περιουσία τους για τη συντήρησή του και τρία από αυτά γίνονταν καλόγεροι. Ο τότε επίσκοπος Σαντορίνης Φιλόθεος δέχτηκε, με ενθουσιασμό, την προσφορά τους κι' έτσι ξεκίνησε η πορεία του μοναστηριού που ορίστηκε γυναικείο. Από τις πρώτες καλόγριες οι αδελφές Φλουριά και Μαρκέττα Γύζη. Η πρώτη πήρε τ' όνομα Φιλοθέη και η δεύτερη Μαγδαληνή.

Το μοναστήρι γρήγορα παρουσίασε απροσδόκητη άνοδο. Έτσι ώστε είκοσι χρόνια αργότερα ο αριθμός των καλογραιών να φθάσει τις είκοσι πέντε. Σύμφωνα με το κτητορικό του μοναστηριού που επεκυρώθηκε στα 1687 από τον Πατριάρχη Ιάκωβο, εκτός από την ηγουμένη που εκλέγεται με την γνώμη της Αδελφότητας, εκλέγονται επίσης μια κελάρισσα, μια σκευοφυλάκισσα και μια πορτάρισσα. Οι καλόγριες δεν επιτρέπεται να απομακρυνθούν από τα σύνορα του μοναστηριού χωρίς συγκεκριμένη και μεγάλη ανάγκη, κι αν καμιά από αυτές συμπεριφέρεται άσχημα και είναι ανεπίδεκτη φρονητισμού, εκδιώκεται από το μοναστήρι.

Στα 1816 το μοναστήρι μεταφέρθηκε στην καινούρια του τοποθεσία, όπου και σήμερα βρίσκεται. Για την κατασκευή των νέων οικοδομημάτων εργάστηκε σκληρά ο οικονόμος Νεόφυτος και χρειάστηκαν κάμποσα χρόνια και αρκετές χιλιάδες γρόσια για να ολοκληρωθεί το μοναστηριακό συγκρότημα. Παρά τις αρχικές απαγορεύσεις για την εκποίηση μοναστηριακών

κτημάτων, η πώληση στάθηκε αναπόφευκτη για την αντιμετώπιση των μεγάλων δαπανών. Στο καινούργιο μοναστήρι το Καθολικό είναι τρισυπόστατο. Ο κεντρικός ναός είναι αφιερωμένος στον Άγιο Νικόλαο και τα δύο παρεκκλήσια, στον Άγιο Παντελεήμονα και τη Ζωοδόχο Πηγή.

Το μοναστήρι διατηρήθηκε και μετά την διάλυση πολλών μοναστηριών στα 1834, αφού διέθετε τότε περισσότερες από δεκαπέντε καλόγριες, οι οποίες εκτός από τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, φιλοτεχνούσαν και ωραία υφαντά. Δεκαπέντε χρόνια αργότερα και αφού προηγήθηκε δικαστικός αγώνας ανάμεσα στο Κράτος και κληρονόμων των κτητόρων, το μοναστήρι κλείνει τον κύκλο του σαν ιδιωτικό, για να συνεχίσει την πορεία του ως τις μέρες μας.

Έδρα της Επισκοπής Σαντορίνης, η Παναγιά της Γωνιάς, καθώς λέγεται, βρίσκεται στους πρόποδες του Προφήτη Ηλία και θεωρείται από τα σημαντικότερα βυζαντινά μνημεία του τόπου μας. Σήμερα διασώζεται το Καθολικό του μοναστηριού, που σύμφωνα με την παράδοση ιδρύθηκε από τον Αλέξιο τον Πρώτο τον Κομνηνό, τον ενδέκατο αιώνα. Ο Αναστάσιος Ορλάνδος σε σχετική με το Καθολικό της Παναγιάς εργασία του που δημοσιεύτηκε το 1951 στο Αρχεόν των Βυζαντινών Μνημείων της Ελλάδος, γράφει για τις τοιχογραφίες της εκκλησίας:

«Αν και ολίγα σχετικώς διειρηθήσαν τοιχογραφία εις το καθολικόν της Επισκοπής, όμως και εξ αυτών ημπορεί κανείς να συναγάγη ότι ο εκτελέσας autas τεχνίτης ήτο περισσότερον δυνατός προσωπογράφος ή συνθέτης. Πράγματι των επί μέρους μορφών η

εκτέλεσις, μάλιστα δε των κεφαλών, παρουσιάζει και άρτιον σχέδιον με δύναμιν εκφράσεως. Άρωμα αγνότητος και ειλικρινείας αποπνέει όντως η κεφαλή του Αγίου Σαμωνά και του Αγίου Γουρίου, ρεμβώδη σοβαρότητα και βαθείαν πνευματικότητα η του Αγίου Κυρίλλου, δύναμιν θελήσεως και αυστηρότητα η του Αγίου Θεοδοσίου, πραότητα η του Αδάμ και του Αγίου Νικολάου, ευγένειαν και πίστιν αι κεφαλαί των προφητανάκτων Δαυίδ και Σολομώντος, περίσκεψιν τέλος η αυστηρά συριακή μορφή του Χριστού της Αναστάσεως. Το αυτό μπορεί να λεχθή και δια τας επί μέρους κεφαλάς των Αποστόλων εις την σύνθεσιν της Κοιμήσεως».

Ο Ορλάνδος επισημαίνει στη συνέχεια ορισμένα μειονεκτήματα στις τοιχογραφικές συνθέσεις του Καθολικού και καταλήγει σε βασικά συμπεράσματα για την τέχνη του ζωγράφου και την χρονολόγηση των τοιχογραφιών:

«Τον ζωγράφον μας —γράφει— διακρίνει μεγάλη φειδώ και σύνεσις. Αιστάσεις και αι κινήσεις των μορφών του είναι συγκρατημέναι. Καμμίαν υπερβολήν ή παραφοράν δεν παρουσιάζουν. Παντού μια ασκητική αυστηρότης τον χαρακτηρίζει. Οι άγιοί του, γενικώς εικονίζονται μελαχροinoί, με μεγάλους, μαύρους, αμυνδαλωτούς οφθαλμούς, μη ατενίζοντας τον θεατήν, με καμωρτά οφρύδια και καμπύλας ρίνας. Τα πρόσωπα των μορφών του είναι δουλεωμένα απλά σχεδόν επίπεδα, κατά λαϊκήν ανατολικήν τέχνην, τα δε ενδύματά των με λιτάς αλλά εντόνους πτυχώσεις εις βαθύτερον τόνον, εξαιρόμενον δια της παραθέσεως λευκής γραμμής και με χρώματα κατά το πλείστον φωτεινά

και πρόσχαρα (λευκόν, βερρυκοκί, ανοικτοπράσινον).

Πάντως αι ζωνταναί μορφαί της Σαντορίνης δεν δύνανται ν' ανήκουν εις τον 11ον αιώνα, διότι αι πτυχαί των ενδυμάτων των πίπτουν μαλακά, χωρίς τας πολλές θλάσεις ή τους κυματισμούς, τους οποίους τόσοσ αγαπά, ο αιών αυτός αλλ' ούτε και εις τον προχωρημένον 12ον αιώνα, όποτε, ως μας δείχνουν τα ψηφιδωτά της Σικελίας, αι μορφαί παρουσιάζουν αρκετήν ξηρότητα και η γραμμή χάνει την εκφραστικήν της δύναμιν. Θα πρέπει δια ταύτα να τας κατατάξωμεν μάλλον εις την καμπήν του 11ου προς τον 12ον αιώνα όποτε αι μορφαί, χωρίς να χάνουν ακόμη την έντονον ζωήν των ή την λεπτήν και επιμελή διάταξιν της πυχολογίας της σχολής Πρωτευούσης, από την οποίαν είναι προφανώς επηρεασμένοι, όμως έχουν αποβεί ήδη τυπικώτεροι, γραμμικώτεροι και σχηματικώτεροι εν μια λέξει ιερατικώτεροι. Συμφωνεί δ' η χρονολογία αυτή του 1100 και προς την κτητορικήν επιγραφήν, την μνημονεύουσαν ως κτήτορα της Επισκοπής τον αυτοκράτορα Αλέξιον τον Κομνηνόν (1081 - 1118), περί τα μέσα της βασιλείας του οποίου και δαπάναις του θα εξετελέσθησαν αι εξετασθείσαι τοιχογραφίαί».

«Η Σαντορίνη — γράφει ο Νίκος Αλιμπράντης — είναι μία μνήμη βυζαντινή, μία μορφή θρησκευομένη, ένας χώρος ψυχής, επί του οποίου έθεσαν τα σύμβολα της χριστιανικής βιώσεως των κατοίκων της οι τεχνίται του χρωστήρος, που δεν ήξεραν τίποτε άλλο να κάνουν ειμή να σύρουν γραμμάς και να απεικονίζουν τας αγίας μορφάς, αι οποίαι μοσιτεύουν δια την σωτηρίαν του κόσμου, προς τον φιλόανθρωπον Θεόν.

Επάνω εις τα άψυχα ξύλα ο ταπεινός καλλιτέχνης, ο γνωστός και ο άγνωστος, διηγείται θαύματα αγίων, παραθέτει ιδιάρas μορφάς συγκινούσας και αφηγείται τα θαύματα του Χριστού και τα πάθη του, την ζωήν της Παναγίας.....

Αναπολούμεν την εποχήν των, το περιβάλλον μέσα εις το οποίον έζησαν και έτσι, αθελήτως, λέτε από διαίσθησιν, αποκτούμε τη συνείδηση της αξίας του πολιτισμού που έζησεν εδώ, εις αυτόν τον βράχον της Σαντορίνης, σε μίαν ώραν μελαγχολικήν και άπελπιν, την ώραν της δουλείας και των σεισμών. Την συνείδησιν, ότι κάποτε εδώ ειργάσθη, με πίστιν και δάκρυα, η συντετριμμένη και τεταπεινωμένη ανθρωπινή ψυχή και εδημιούργησεν έργα δυνατά, μεστά από αωνιότητα και μεταφυσικόν νόημα».

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ολα τα παιδιά έχουν τις ίδιες ανάγκες και τα ίδια ακριβώς δικαιώματα. Η παιδική ηλικία είναι πολύτιμη και όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να ζήσουν σε ένα περιβάλλον που θα τους εξασφαλίζει πλήρη ανάπτυξη.

«Τα παιδιά αντιπροσωπεύουν το μέλλον της ανθρωπότητας».

Αυτές είναι οι κύριες σκέψεις που κρύβονται πίσω από την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού, μιά παράδοση που έχει ήδη πάνω από 30 χρόνια ιστορίας, που άρχισε τον Οκτώβριο του 1953, όταν 40 χώρες γιόρτασαν μια κοινή «μέρα του παιδιού» που είχε τεθεί υπό την αιγίδα της «Διεθνούς Ένωσης για την Προστασία του Παιδιού».

Την επόμενη χρονιά, τα Ηνωμένα Έθνη, έπαιρναν την απόφαση να καθιερώσουν την παγκόσμια ημέρα του παιδιού και ανέθεσαν στην UNICEF, να την οργανώσει και να την προβάλλει, κάθε χρόνο, σαν μια μέρα αφιερωμένη στην φροντίδα και την κατανόηση για τα παιδιά όλου του κόσμου.

«Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού» γιορτάζεται σε διαφορετικές ημερομηνίες και με διάφορους τρόπους, σε περισσότερες από 100 χώρες.

Στην Ελλάδα, η Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού γιορτάστηκε στις 11 Δεκεμβρίου.

Κι' αυτή η μέρα είναι κάτι πολύ περισσότερο από μιά απλή μέρα γιορτής.

Η μέρα αυτή, υπάρχει για να υπενθυμίζει, στην παγκόσμια κοινότητα ότι, τα δικαιώματα και οι ανάγκες των περισσότερων παιδιών στον κόσμο δεν έχουν ακόμα ικανοποιηθεί.

Η Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού δίνει την ευκαιρία, στα ελληνόπουλα να μάθουν και να κάνουν κι αυτά κάτι,

για τα παιδιά του αναπτυσσόμενου κόσμου.

Η παιδική θνησιμότητα, κάτω από αυτές τις συνθήκες, εμφανίζει τρομακτικά μεγάλα ποσοστά, που μέρα με την ημέρα, μεγαλώνουν όλο και περισσότερο.

Η UNICEF συνεισφέρει, προ πολλού ήδη στην προσπάθεια ενίσχυσης του δοκιμαζόμενου λαού της Μοζαμβίκης, με όλους τους δυνατούς τρόπους και όλα τα διαθέσιμα μέσα:

— Προμηθεύοντας σπόρους και αγροτικά εργαλεία, με στόχο την εξασφάλιση της στοιχειώδους διατροφής.

— Θέτοντας σε εφαρμογή, ένα επεί-

γον πρόγραμμα υγείας με άμεσο στόχο τον εμβολιασμό των παιδιών και των εγκύων γυναικών.

— Συνεργαζόμενη με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, ίδρυσε και στελέχωσε μονάδα ιατρικού ελέγχου, στην ύπαιθρο εξασφαλίζοντας συνεχή προμήθεια πόσιμου νερού, σε περιοχές της υπαίθρου.

Πολλά όμως πρέπει ακόμα να γίνουν. Σήμερα, ένα μόνο άτομο στα οκτώ, έχει πρόσβαση σε πόσιμο νερό, ενώ είναι επείγουσα η ανάγκη για την άμεση προμήθεια ιατρο-φαρμακευτικού υλικού που είναι απαραίτητο για την επιβίωση δεκάδων χιλιάδων παιδιών.

Αθλητισμός

ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΤΙΜΗ

Η κατάκτηση από την Εθνική μας ομάδα του μπάσκετ της πρώτης θέσης στο Πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα και η ξεχωριστή απόδοση του μπασκετμπωλίστα Νίκου Γκάλη σε κείνους τους αγώνες, οδήγησε στην ανάδειξη του Γκάλη σαν του καλύτερου μπασκετμπωλίστα της Ευρώπης για το χρόνο που πέρασε και στην υπερψήφιση της χώρας μας σαν της καλύτερης στον κόσμο για το μπάσκετ, το 1987.

Στην σχετική ψηφοφορία πήραν μέρος κορυφαίοι αθλητικογράφοι από όλον τον κόσμο, που συμφώνησαν ότι η εθνική Ελλάδα στο μπάσκετ, είχε την καλύτερη επίδοση από όλες τις εθνικές ομάδες του κόσμου, μέσα στη συγκεκριμένη χρονιά.

Είναι η πρώτη φορά στην αθλητική μας ιστορία, που το εθνικό μας συγκρότημα σε κάποιο σπορ καταλαμβάνει τόσο ξεχωριστή θέση σε παγκόσμιο επίπεδο. Όταν μάλιστα σκεφθεί κανείς, ότι δεν έχουμε ιδιαίτερες διασυνδέσεις στον παγκόσμιο αθλητικό χώρο και ότι ανταγωνιζόμαστε κολοσσούς του αθλητισμού, όπως η Αμερική, η Σοβιετική Ένωση, η Γερμανία, η Κίνα, η Ισπανία κ.λπ., τότε εύκολα αντιλαμβάνεται πόσο σημαντική είναι η κατάκτηση της πρώτης θέσης από την ομάδα μας.

Σημαντικό είναι εξ άλλου και το γεγονός, ότι ένας Έλληνας παίκτης, ο Νίκος Γκάλης, αναδείχθηκε πανηγυρικά ο καλύτερος μπασκετμπωλίστας της Ευρώπης. Βέβαια υπήρξαν μερικοί δημοσιογράφοι, που δεν ψήφισαν τον Γκάλη, όχι γιατί δεν τον θεωρούσαν τον πραγματικά καλύτερο, αλλά γιατί όπως είπαν, τον θεωρούν Αμερικανό. Αλλά ο Γκάλης μπορεί να γεννήθηκε στην Αμερική, όμως οι γονείς του είναι Έλληνες, ο πατέρας του έχει γεννηθεί στη Ρόδο και, εν πάση περιπτώσει, ο ίδιος είναι — όπως και χιλιάδες άλλα παιδιά ομογενών μας — Έλληνας εκατό τοις εκατό. Και είναι ανόητο να υποστηρίζει κανείς, ότι αυ-

Ο Νίκος Γκάλης, που εδώ φαίνεται να μονομαχεί με τον Μέμο Ιωάννου του ΠΑΟ, αναδείχθηκε καλύτερος μπασκετμπωλίστας της Ευρώπης για το 1987 και καλύτερος αθλητής της χρονιάς για δεύτερη φορά στην Ελλάδα. Ένας βιρτουόζος, που δίκαια τιμάται.

τός είναι Αμερικανός, όταν δεκάδες νέγροι και πραγματικοί αμερικανοί, έχουν πολιτογραφηθεί Ισπανοί, Γάλλοι, Ισραηλίτες κ.λπ. χωρίς να έχουν ρίζες σ' αυτές τις χώρες, δηλαδή να καταγονται οι οικογένειές τους από εκεί. Αλλά την καλύτερη απάντηση σ' αυτούς τους ισχυρισμούς, έδωσε ο ίδιος ο Νίκος Γκάλης, γράφοντας ένα άρθρο στην ιταλική εφημερίδα «Γκαζέτα ντε λο σπόρ» τονίζοντας: «Για την πατρίδα μου την Ελλάδα κι εμένα, χρέος μας είναι να υποστηρίξουμε τον τίτλο μας»!

Και στην Ελλάδα

Αλλά ο Γκάλης τιμήθηκε και από τους Έλληνες αθλητικογράφους, που τον ανέδειξαν «καλύτερο αθλητή του 1987». Είναι η δεύτερη συνεχής χρονιά που ο διεθνής μπασκετμπωλίστας αναδεικνύεται καλύτερος Έλληνας αθλητής του έτους.

Παράλληλα, τιμήθηκε — κι αυτή για δεύτερη συνεχής χρονιά — σαν η καλύτερη αθλήτρια του έτους στην Ελλάδα, η κολυμβήτρια Έλλη Ρουσάκη. Η εθνική ομάδα του μπάσκετ τιμήθηκε επίσης, ενώ διάκριση απονεμήθηκε — η τρίτη θέση — δόθηκε και στην εθνική του βόλλεϋ, η οποία μέσα στο

1987 πέτυχε αξιόλογες διεθνείς νίκες.

Κρίσιμη χρονιά

Εν τω μεταξύ, μπήκαμε στη χρονιά των Ολυμπιακών Αγώνων, που εφέτος θα γίνουν στην Σεούλ, πρωτεύουσα της Νότιας Κορέας. Και οι δύο αυτές εθνικές μας ομάδες, δεν έχουν εξασφαλίσει ακόμη την συμμετοχή τους στην Ολυμπιάδα, καθώς πρέπει να περάσουν πρώτα την δοκιμασία των προολυμπιακών τουρνουά για να προκριθούν, πράγμα που δεν μπορεί να θεωρηθεί και απόλυτα σίγουρο. Σίγουρο είναι μόνο το ότι οι Έλληνες διεθνείς μπασκετμπωλίστες και βολεϋμπωλίστες θα κάνουν κάθε προσπάθεια ώστε να μπορέσουν να εκπροσωπούν τα γαλανόλευκα χρώματα στη μακρινή Κορέα. Θα τα καταφέρουν; Ας το ελπίσουμε.

Το 1988, θα είναι έτος δοκιμασίας για τον ελληνικό αθλητισμό, σε κάθε έκφρασή του. Κλασικός αθλητισμός, ομαδικά σπορ, ναυταθλητισμός, κολύμβηση, τεχνικά αθλήματα (ξιφασκία, ενόργανη γυμναστική κ.λπ.) θα χρειασθούν μεγάλες επιτυχίες, για να μπορέσουν να διακριθούν, σε μια διοργάνωση, για την οποία οι αθλητές όλου του κόσμου προετοιμάζονται πυρετωδώς.

Οι νέοι της σήμερα ηγέτες του 21ου αιώνα

Ενα αρχαίον ρητόν λέει: «Αρχή άνδρα δείκνυσι». Και είναι αλήθεια ότι το άρχειν δεν είναι έργον του καθενός, ωστόσο όμως, είτε το θέλομεν, είτε όχι, όλοι οι άνθρωποι μικροί και μεγάλοι, μορφωμένοι ή αμόρφωτοι πάσης τάξεως και ηλικίας, έχουν κάποιον ηγετικόν ρόλον μέσα στον κόσμον, και την ζωήν, διότι κόσμος και ζωή στηρίζονται σε νόμους και αρχές, που ο άνθρωπος δε μπορεί να παραγνωρίσει άνευ συνεπειών.

Η αρχή δημιουργεί τους νόμους, οι νόμοι επιβάλλουν την πειθαρχίαν, η πειθαρχία επιφέρει την τάξη, η τάξη, την αρμονίαν, η αρμονία την ωραιότητα και όλα αυτά την πρόοδο και την ευχάριστη ζωή, εις τούτο τον κόσμον και αν θέλωμε να εκταθούμε περισσότερο και πέρα τούτου του κόσμου, διότι δεν πρέπει να αρνούμεθα την αιωνιότητα της ζωής του ανθρώπου.

Πόσο όμορφος είναι ο κόσμος! Άλλωστε τι σημαίνει η λέξη κόσμος; Νομίζω ότι αυτό θα πει ομορφιά που βγαίνει από την πειθαρχία, τους νόμους, την τάξη, την αρμονία, ομορφιά ευχαρίστησης, απόλαυσης, διαιώνησης. Ω! πόσο όμορφη που θα ήταν η ζωή του ανθρώπου αν θα μπορούσαμε όλοι να καταλάβωμε πόση μεγάλη σημασία έχει η πειθαρχία εις την εξουσία και τους νόμους της!!! Η παρανομία, η καταστρατήγησις και παράβασις των θείων νόμων δημιουργεί την ανταρσία, την επανάστασιν, την βία την αστάθεια, την συμφορά, όχι μόνον εις τον άνθρωπο, αλλά και εις όλα τα όντα.

«Οι νέοι της σήμερα ηγέτες του 21ου αιώνα». Να ένα θέμα που τίθεται από τον Ελληνικόν Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Διεθνούς εορτασμού του «Έτους Νεότητος» τώρα στα τελευταία έτη του δύνοντος 20ου αιώνα και του ανατέλλοντος 21ου αιώνα.

Να είναι άραγε τυχαίον ή μήπως είναι αποτέλεσμα ανησυχιών της ανθρωπότητας δια την μέλλουσαν ηγεσίαν της; Είναι πράγματι ανησυχητική η κατάσταση της σημερινής κοινωνίας των ανθρώπων, παρ' όλας τας επιστη-

μονικάς και τεχνικάς προόδους της ανθρωπότητας, διότι η υποβάθμιση των ηθικών αρχών και η υποτίμηση των αξιών, έχουν επιφέρει, εις τον κόσμον την αλλοίωση και χαλάρωση της εννόμου τάξεως και καλλιεργείται δυστυχώς, διεθνώς η επανάσταση και η ανταρσία εις τρόπον ώστε να ζη η ανθρωπότης, εις το άγχος την αβεβαιότητα και τον φόβον, αν θα προλάβει να χαιρετίση την ανατολή του 21ου αιώνα.

Οι νέοι σήμερα ζουν μέσα εις αυτό το άγχος του κυριολεκτικά επαναστατημένου κόσμου, και διαπαιδαγύονται με συνθήματα κάθε άλλο παρά παρήγορα δια το μέλλον.

Η ηγεσία της σήμερα εις ολόκληρον τον κόσμο αγωνίζεται να καλιτερεύση την ζωή του σύγχρονου ανθρώπου, δεν δημιουργεί αγαθές προϋποθέσεις δια το μέλλον, διότι η προσπάθεια της δεν στηρίζεται εις τον σεβασμόν των νόμων του Θεού, και την ειλικρινή απονομή του δικαίου, αλλά εις την εκμετάλλευση χρησιμοποιούσα ως όπλα και μέσα της επιβολής της την απειλήν, τον εκφοβισμόν, την βίαν, την νοθεία, την αλλοτρίωση, τον αποπροσανατολισμόν και κάθε άλλο που στρέφεται κατά της ηθικής τάξης και αρμονίας που έχει με τους νόμους του ο Μέγας Νομοθέτης και Πάνσοφος Δημιουργός ο Θεός. Όλοι οι άνθρωποι οπουδήποτε εις την ευρισκόμενοι και ζώντες, είμεθα πλάσματα του ενός και μόνου Θεού με κληρονομία αυτόν τον όμορφον κόσμον, τον οποίον έκαμε ο Θεός, για να τον απολαμβάνουν όλοι οι άνθρωποι, εξ ίσου, με ίσα δικαιώματα με αλληλοσεβασμό, αλληλοκατανόηση και αλληλοβοήθεια, εις τας ανθρωπίνους αδυναμίας και ελλείψεις. Προνομιούχους εις τον κόσμον αυτόν δεν εδημιούργησε ο Θεός. Ο πρώτος πρέπει να είναι ο έρχατος, να συναντιλαμβάνεται και να απονέμει το δικαίον κατά τον νόμον του Θεού και όχι κατά τον νόμον του ισχυροτέρου των ανθρώπων, δια να υπάρχει η αγάπη μεταξύ των ανθρώπων και η αρμονία εις τας μεταξύ των σχέσεις.

«Οι νέοι της σήμερα ηγέτες του 21ου αιώνα».

Να καταλάβουν από σήμερα ότι τη ζωή και η πρόοδος δεν είναι μόνο δικαίωμα, και καθήκον της σήμερα είναι ο καταρτισμός των νέων επάνω εις τον οποίον θα θεμελιωθώ το δικαίωμα του ηγετικού των ρόλου εις τον 21ον αιώνα.

Καθήκον των νέων είναι να γίνουμε ικανοί δια των ιδίων προσπαθειών μας να δημιουργήσωμε τας αναλόγους προϋποθέσεις και δυνατότητας, να οικοδομήσωμε επάνω εις τα ισο-

21ου αιώνα».

Όπως και στην αρχή γράφομε όλοι μας εις τον κόσμον αυτόν είμεθα υποχρεωμένοι να αναλάβωμε και ένα ηγετικόν ρόλον μικρόν ή μεγάλον μέσα εις το στενό ή το ευρύ περιβάλλον μας αναλόγως της θέσεως που κατέχομεν εις την κοινωνία, και να συμβάλωμε εις την πρόοδο και την καλλιτέρευση της ζωής.

Δια να το επιτύχωμε αυτό χρειάζονται πολλές προϋποθέσεις και αναλόγως προπαρασκευή.

Χρειάζεται το υπόβαθρο, το σταθερό θεμέλιο επί του οποίου θα στηριχθεί το όλον οικοδόμημα, αλλά και οι αρχιτέκτονες, και οι μηχανικοί που θα κάμουν τη μελέτη, θα κάταρτήσουν τα σχέδια, αλλά χρειάζονται και οι εργολάβοι, και οι ειδικοί οικοδόμοι και εργάται που θα εκτελέσουν το έργο, χρειάζεται όμως να υπάρχουν τα οικοδομικά υλικά και τα μέσα της δομής και προπάντων, το χρήμα και το σπουδαιότερο έλεγαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας το «Πάντων χρημάτων μέτρον άνθρωπος». Όλα μπορεί να υπάρχουν αλλά όταν λείπει ο άνθρωπος όλα είναι αν όχι άχρηστα, αλλά τουλάχιστον αδύνατα δια τον σκοπό που προορίζονται. Χρειάζεται λοιπόν ο άνθρωπος με τις πνευματικές και ηθικές αρχές με ικανότητες και δύναμη με συνείδηση υγιή, και με όρεξη για δουλειά για να βάλλη τα πράγματα στη θέση τους προς επίτευξη του προσδοκώμενου αποτελέσματος.

Πρέπει λοιπόν οι νέοι της σήμερα να φροντίζουν να γίνουν πρώτα άνθρωποι για να μπορούν ν' αναλάβουν επιτυχώς τον ηγετικόν ρόλον στον 21ον αιώνα.

Να καταλάβουν από σήμερα ότι τη ζωή και η πρόοδος δεν είναι μόνο δικαίωμα, και καθήκον της σήμερα είναι ο καταρτισμός των νέων επάνω εις τον οποίον θα θεμελιωθώ το δικαίωμα του ηγετικού των ρόλου εις τον 21ον αιώνα.

Καθήκον των νέων είναι να γίνουμε ικανοί δια των ιδίων προσπαθειών μας να δημιουργήσωμε τας αναλόγους προϋποθέσεις και δυνατότητας, να οικοδομήσωμε επάνω εις τα ισο-

πεδωμένα ερείπια που εδημιούργησε ο 20ος αιώνας.

Πρέπει δηλαδή ν' αρχίσουμε πρώτα από τον εαυτό μας. Να κουβεντιάσουμε στα σοβαρά με τον εαυτό μας να τον θέσωμε προ των σοβαρών προβλημάτων της ζωής, της παρούσης, και της μελλούσης.

Να σταθούμε με ηρωισμό πρό των ευθυνών μας και να λάβουμε σοβαράς αποφάσεις (δί' άσκνον) εργασία και με πνεύμα ηρωισμού και αυτοθυσίας ν' αναλάβουμε την διαδοχή και να την φυλάξουμε ως πολύτιμη κληρονομία αγώνων και θυσιών των προκατόχων μας, αγώνων προόδου και πολλών συμφορών, δια το άτομο, αλλά και δια το σύνολο.

Σύνθημα των νέων πρέπει να είναι τέρμα εις τους ανταγωνισμούς που οδηγούν εις τα μίση, τα πάθη, την κοινωνική και ατομική αδικία τους, εξοπλισμούς και τους καταστροφικούς πολέμους.

Αυτό πρέπει να γίνει πίστη μας, καθημερινό μέλημά μας, καλλιέργεια και επιδίωξή μας.

Τα σφάλματα του 20ου αιώνα θα πρέπει να μας διδάξουν ότι το πραγματικό μας συμφέρον επί της γης είναι η αγάπη, ο αλληλοσεβασμός, και η αλληλοβοήθεια.

Αν αυτές οι αρχές δεν επεκράτησαν μέχρι σήμερα εις τον κόσμο καλόν είναι να γίνη μιá έρευνα και να ανακαλύψουν που οφείλεται η κακοδαιμονία της ανθρωπότητας και να φροντίσουν να διορθωθή το κακό.

Ας το πάρουμε όλοι σοβαρώς υπ' όψιν, ότι ουδεμία μηχανή εις τον κόσμον αυτόν δεν είναι δυνατόν να λειτουργήση και να παράγη έργο, αν δεν είναι σωστά ρυθμισμένη και χρονισμένη, αναλόγως και συμφώνως προς τους νόμους της φύσεως, δηλαδή τους νόμους που αρχικά έθεσεν ο Θεός, δια την ρύθμισιν και αρμονίαν του σύμπαντος.

Καιρός πλέον για σοβαρότητα, για περισυλλογή, για τάξη, για δουλειά.

Η αταξία και τεμπελιά μόνον συμφορές δημιουργεί. Η έννομη τάξη και πειθαρχία φέρει την ασφάλεια της ζωής και την πραγματική πρόοδο και ευτυχία, εις τα άτομα, τα έθνη, και τους λαούς.

Αυτά και νομίζω ότι πολλά είναι. Ας τα έχουμε αυτά υπ' όψιν μας όλοι οι νέοι της σήμερα και οι ηγέτες του 21ου αιώνα.

Ευριπίδης — Κώστας Χαιρέτης
Μ. Παπαδοπούλου 13
Ηράκλειον Κρήτης
(Γ' έπαινος στον διαγωνισμό του περιοδικού μας).

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ 1988

Μια καινούργια χρονιά με υγεία, χαρά και προκοπή που θα την αγκαλιάζει η γλυκειά αύρα της γαλήνης και της ειρήνης εύχεται ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός Νεότητος στα Μέλη του και στους Ερυθροσταυρίτες όλου του Κόσμου που υπηρετούν τα πανανθρώπινα ιδανικά του Ερυθρού Σταυρού και πασχίζουν για να εξασφαλισθεί ένα καλύτερο μέλλον για τους Νέους όλου του Κόσμου.

Ελ. Περιμένη
Δ/ντρια Ε.Ε.Σ. Νεότητος

ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Η THEOBROMA CACAO

Υπάρχει άραγε κανείς μικρός ή μεγάλος που δεν γνωρίζει τον βασιλιά των γλυκών, την σοκολάτα; την ξέρουμε ασφαλώς όλοι σαν ένα συσκευασμένο μαύρο στερεό γλύκιμα που μπορούμε να το βρούμε σε κάθε ζαχαροπλαστείο ή και περίπτερο ακόμη.

Πόσοι από σάς όμως γνωρίζουν τι είναι ακριβώς η σοκολάτα πως γίνεται, από που βρίσκεται η πρώτη ύλη ή από την οποία κατασκευάζεται, είναι ή όχι χρήσιμη για τον ανθρωπινό οργανισμό και αν ναι τί περιέχει; Πολλά ερωτήματα στα οποία στη στήλη μου αυτή θα προσπαθήσω να δώσω απάντηση.

Και πρώτα ας δούμε από τι γίνεται η **Σοκολάτα**, τι περιέχει.

Η χημεία τροφίμων ονομάζει σοκολάτα ένα **βιομηχανικό** προϊόν που αποτελείται από μάζα κακάου-σακχάρως και διαφόρων αλυμάτων που μπορεί να είναι γαρύφαλλο, βανίλλα, μοσχοκάρυδο κ.λπ. ή και τα αιθέρια έλαια αυτών.

Η συνήθη αναλογία είναι 50% κασμάζα και 50% σακχάρως.

Η καλή ανάμειξη και η λεπτότητα των συστατικών επιδρούν σημαντικά στο προϊόν που λαμβάνεται.

Εάν στην μάζα προστεθεί και ποσότητα γάλακτος σε μορφή σκόνης, τότε το προϊόν που λαμβάνεται χαρακτηρίζεται σαν **σοκολάτα γάλακτος**, εάν φυσικά προστεθούν διάφοροι ξεροί καρποί τότε η σοκολάτα χαρακτηρίζεται σαν **σοκολάτα αμυγδάλου** κ.λπ.

Από τα πιά πάνω είναι φανερό ότι το κύριο συστατικό της σοκολάτας είναι το **κακάο** και γι' αυτό ακριβώς θα μιλήσουμε ευθύς αμέσως.

Το κακάο λαμβάνεται από τα σπέρματα του καρπού του δένδρου (theobroma cacao).

Το κακάο είναι εξαιρετικό πλούσιο

σε **λίπος-λεύκωμα** και **άμυλο** και επομένως δεν είναι μόνον ευφραντικό αλλά και τρόφιμο με μεγάλη θρεπτική αξία.

Στο κακάο συναντώνται επίσης ποσότητες **αλκαλοειδών** όπως είναι η **θεοβρωμίνη** και η **καφεΐνη**. Τα **αλκαλοειδή** αυτά περιέχονται σε μεγαλύτερες ποσότητες στους φλοιούς των σπερμάτων και σε πολύ μικρότερες **μέσα στην μάζα του καρπού**.

Η κόνις κακάου μορφή με την οποία μας είναι κυρίως γνωστό το «κακάο» παρασκευάζεται με βιομηχανική κατεργασία των σπερμάτων του η οποία είναι παρεμφερής μ' εκείνη της παρασκευής του καφέ δηλαδή.

α) Γίνεται προσεκτικός καθαρισμός των σπερμάτων από ξένες προσμίξεις.

β) Γίνεται διαχωρισμός σε μεγέθη κόκκων εφ' όσον έχει διαπιστωθεί ότι οι μεγαλύτεροι μεγέθους κόκκοι είναι αρωματικότεροι.

γ) Ακολουθεί «φρύξις» δια της οποίας επιτυγχάνεται πλήρης ανάπτυξη του αρώματος.

δ) Αποφλοιώση.

Μία πλήρης όμως εικόνα για τον κύκλο, κακάου-σοκολάτα δεν μπορούμε να έχουμε εάν δεν γνωρίσουμε και το δένδρο που μας δίδει τους καρπούς του κακάου το κακαόδένδρο η **THEOBROMA CACAO** όπως είναι το επιστημονικό λατινικό όνομα του.

Πρόκειται για ιθαγενές φυτό της τροπικής Αμερικής που καλλιεργείται κυρίως για τα σπέρματα του από τα οποία παίρνουμε, όπως πιά πάνω είδαμε το κακάο, αλλά και τα πολύτιμα **αλκαλοειδή**, **θεοβρωμίνη** και **καφεΐνη** που χρησιμοποιούνται ευρύτατα στην φαρμακευτική.

Στην Ευρώπη η χρησιμοποίηση των καρπών του φυτού έγινε γνωστή από τους Ισπανούς κατακτητές της Κεντρικής Αμερικής οι οποίοι και εδίδαν την χρήση του από τους ιθαγενείς του Μεξικού οι οποίοι μάλιστα σε αρχαίους χρόνους θεωρούσαν

το φυτό ιερό δένδρο και τα σπέρματά του τα χρησιμοποιούσαν σαν νομίσματα.

Σήμερα βρίσκουμε καλλιέργειες του φυτού στην Βραζιλία... καθώς και σε διάφορες Αφρικάνικες χώρες όπως η Γκάνα, η Νιγηρία, και το Καμερούν.

Το Κακάο είναι αειθαλές δένδρο ύψους 6-10 μέτρων που ανήκει στην **οικογένεια STERCULIACEAE** το γένος **THEOBROMA** που περιλαμβάνει 30 είδη με σπουδαιότερο το **THEOBROMA CACAO**.

Από τα δύο αλκαλοειδή του κακάο θα εξετάσουμε εδώ την **θεοβρωμίνη** αφήνοντας την **καφεΐνη** σε επόμενο άρθρο στο οποίο θα αναφερθούμε στον καφέ.

Η **θεοβρωμίνη** ευρίσκεται εκτός από το κακάο, στο τσάι και τον καφέ. Λαμβάνεται όμως κυρίως από τα σπέρματα του κακάο όπου και περιέχεται σε ικανή ποσότητα, όμως φυσικά παρασκευάζεται και συνθετικό.

Η φαρμακολογική δράση της **θεοβρωμίνης** είναι κύρια η διουρητική δράση που παρουσιάζει η οποία είναι ισχυρότερη από εκείνη της **καφεΐνης** επίσης παρουσιάζει αγγειοδιασταλτική δράση στις στεφανιαίες γι' αυτό και χρησιμοποιείται ως διουρητικό και αγγειοδιασταλτικό φάρμακο.

Βέβαια η κατανάλωση μίας γλυκιάς σοκολάτας, δεν σημαίνει εμφάνιση ενεργειών από την ύπαρξη **θεοβρωμίνης**, σημαίνει όμως κατανάλωση μεγάλης ποσότητας σάκχαρης, μ' όλες τις βλαβερές ανεπιείες της και φυσικά πρόσληψη μεγάλης ποσότητας θερμίδων από τα λίπη που σ' αφθονία περιέχονται στο κακάο, από το οποίο άλλωστε παράγεται και το βούτυρο κακάου.

Προσοχή λοιπόν όχι μεγάλη κατανάλωση, σοκολάτας που μπορεί μιν να είναι και τρόφιμο αλλά δεν μπορεί και δεν πρέπει να καταναλίσκεται για την ιδιότητα του αυτή αλλά μόνον σαν ευφραντικό.

Ψυχαγωγία και πνευματικά παιχνίδια

Βρείτε τις 7 διαφορές

Η παρατηρητικότητα οξύνεται με την άσκηση. Ασκηθείτε λοιπόν, προσπαθώντας να επισημάνετε μέσα σε δύο λεπτά τις 7 διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα σ' αυτά τα φαινομενικά ίδια σκίτσα της Χαράς Χρυσανθάκης. (Η λύση δημοσιεύεται ανάποδα).

1. Η ούλη στο στομάχι του αλφειού.
2. Ο κολοκύθας στο πλάι του αλφειού.
3. Το καρό στο στομάχι του αλφειού.
4. Η άκρη του δαχτύλου του αλφειού.
5. Η ζώνη του αλφειού.
6. Το βουβό στο στομάχι του αλφειού.
7. Οι ρίγες στο στομάχι του αλφειού.

Σύγχρονα αστεία

Ο μηχανικός στον πελάτη, ιδιοκτήτη «Ι.Χ.»:

— Πολύ φοβάμαι ότι η μπαταρία σας χρειάζεται καινούργιο αυτοκίνητο!

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΟΛΟΚΑΡΠΩΜΑ»

ΤΟΥ Π.Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Ακούραστος και δημιουργικός συνεχίζει την συγγραφική του πορεία ο γνωστός ποιητής και λογοτέχνης Π.Μ. Σωτήρχος με το νέο ποιητικό βιβλίο του, που εκκλήφθηκε με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Ολοκάρπωμα» (τρίστιχα αντίφωνα). Ο τίτλος αποκαλύπτει και τον χαρακτήρα της νέας του ποιητικής εργασίας, που κινείται στον χώρο του χριστιανικού λυρισμού και δίνει τα

παραδοσιακά βιώματα, σε σύγχρονη μοντέρνα εκφραστική διατύπωση. Μετά τις «Οχτάβες», την «Μετοικεσία» και την «Χρυσή βροχή» δίνει τώρα την ώριμη δουλειά του με το τέταρτο ποιητικό βιβλίο — ενώ έχουν προηγηθεί δέκα άλλα βιβλία πρόζας και μελετών. Το «Ολοκάρπωμα» (τρίστιχα αντίφωνα) χωρίζεται σε δύο κύκλους, ο πρώτος από τους οποίους περιλαμβάνει δεκατρία ποιήματα, σε τρίστιχες στροφές, ενώ ο δεύτερος μία σειρά αυτόνομα και αριθμημένα τρίστιχα, που καθρεφτίζουν τα βιώματα της ψυχής στην εσωτε-

ρική πορεία της μέσα στον κόσμο και την οδυνηρή αίσθηση της πραγματικότητας: «Δεν γνωρίζεις τις παγωμένες γειτονιές — γι' αυτό δεν ξέρεις πόσο είναι ζεστό — το χέρι εκείνου, που αγαπά». Το «Ολοκάρπωμα» (τρίστιχα αντίφωνα), με ωραίο καλλιτεχνικό εξώφυλλο της ζωγράφου Αλέξανδρας Σταμάτη-Γιαρμενίτη, ανήκει στον χώρο της χριστιανικής λογοτεχνίας, στον οποίον, ο Π.Μ. Σωτήρχος θεωρείται σαν μία από τις πιά αυθεντικές φωνές. Το βιβλίο πωλείται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Ψήγματα σοφίας

- Κανένας δεν είναι τόσο πλούσιος, ώστε να μπορεί να αγοράσει το παρελθόν του.
- Αν θέλεις να χορτάσεις ένα πεινασμένο, πρόσφερε του ένα ψάρι. Αν θέλεις να μη ξαναπεινάσει, μάθε του να ψαρεύει.

Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα

Σε ποιά γεωγραφικά διαμερίσματα ανήκουν οι νομοί:

1. Έβρου	3. Λάρισα	5. Αχαΐας
2. Κιλκίς	4. Ευρυτανίας	6. Ηρακλείου

(Η απάντηση ανάποδα)

Η Πλούμπω και η Μαλάμω

Ήταν το βράδυ της παραμονής του Χριστού κι όλες οι νοικοκυρές είχαν τελειώσει από το πρωί τις δουλειές τους. Μόνο η κυρά Λένη με την μοναχοκόρη της την Πλούμπω δεν κάνανε τίποτα όλη μέρα γιατί ξενοδουλεύανε. Το βράδυ ίσα - ίσα που μαζέψανε λίγες οικονομίες για να πάρουν ένα κομμάτι κρέας και λίγο σιτάρι για το χριστόψωμο. Όμως το σιτάρι ήθελε άλεσμα και η Πλούμπω παρόλο που έξω κρύωνε και χιόνιζε το έβαλε σε ένα σακί, το φόρτωσε στο γαϊδουράκι κι έφυγε.

Τουρτούριζε από την παγωνιά αλλά ο μύλος ήταν κοντά και δεν άργησε να φτάσει. Έδεσε το γαϊδουράκι σε ένα δέντρο και μπήκε μέσα. Γούρλωσε τα μάτια της και κύτταζε σαν μαρμαρωμένη. Τέτοιο πράγμα δεν είχε ξαναδεί! Ο μύλος ήταν γεμάτος Καλλικαντζάρους που βγαίνουν μόνο τη νύχτα της παραμονής των Χριστουγέννων και τα κάνουν όλα άνω - κάτω.

Άλλος ήταν μονοπόδαρος, άλλος στραβοχέρης άλλος καμπούρης, ο καθένας με ένα κουσουρί, όλοι με μεγάλα κόκκινα μάτια και μυτερά αυτιά. Και στη μέση ο κυρ Θανάσης ο μυλωνάς να μην μπορεί να κουνηθεί γιατί ήταν δεμένος χειροπόδαρος.

Έλα νύφη να χορέψουμε, άρχισαν να φωνάζουν τα ζωτικά μόλις την είδαν και στήσαν το χορό.

Η Πλούμπω συνήλθε γρήγορα από την πρώτη τρομάρα γυρίζει και τους λέει με θάρρος και πονηριά:

- Έτσι δα χορεύει η νύφη;
- Αμ πως χορεύει; την ρωτάν αυτοί.
- Θέλει φουστάνι μεταξωτό.

Αμέσως οι Καλλικαντζάροι εξαφανίστηκαν. Σκοτώθηκαν ποίος θα πρωτοπάει στο χωριό να φέρει το φουστάνι. Πάνω που πήγε η Πλούμπω να λύσει τον μυλωνά και ήταν στον πρώτο κόμπο νάτοι όλοι πίσω με ένα πανέμορφο άσπρο μεταξωτό φουστάνι.

- Έλα νύφη να χορέψουμε της λένε ξανά:
- Έτσι δα χορεύει η νύφη;
- Εμ πώς χορεύει;
- Θέλει και ζώνη χρυσή.

Στη στιγμή φεύγουν οι Καλλικαντζάροι στη στιγμή γυρ-

νάνε πίσω με τη ζώνη τη χρυσή. Άρχισε τότε η Πλούμπω να ζητάει με την σειρά ασημένια πασουμάκια, μαλαματένια σκουλαρίκια, χρυσοκέντητα μαντήλια και ότι της περνούσε από το μυαλό μήπως και τους κάνει και αργήσουν και προλάβει να λύσει τον μυλωνά. Στο τέλος τους ζητάει και άσπρα γάντια κεντητά που δεν είχε καμιά γυναίκα στο χωριό κι έπρεπε να πάνε στην πόλη να τα βρούνε και μόλις φύγανε λύνει μάνι - μάνι τον μυλωνά, αλέθουν το σιτάρι το κάνουν αλεύρι, το φορτώνουνε στο γαϊδάρo και δρόμο για το χωριό.

Μόλις την είδε η μάνα της ντυμένη νύφη τάχασε. Η Πλούμπω της εξήγησε, βάλανε το σταυρό πίσω από την πόρτα να κρατάει μακριά τα ζωτικά και αφού έβγαλε τα χρυσάφια και τα μεταξωτά με γέλια και χαρές τα 'κρυψε στο σεντούκι της.

Όμως η Μαλάμω η πλούσια αλλά αχόρταγη γειτόνισσά της που την είδε να γυρνάει στο σπίτι της ντυμένη στα ολόχρυσά της ζήλεψε. Και να την, πάει κι αυτή στο μύλο τάχα να αλέσει λίγο σιτάρι. Την βλέπουν οι Καλλικαντζάροι που σαν σβούρες γυρνούσαν εδώ κι εκεί και ανακατώνανε τα πάντα την βάζουνε στη μέση και αρχίζουν το χορό και τα τραγούδια.

- Έλα νύφη να χορέψουμε.
- Έτσι δα χορεύει η νύφη; ρωτάει η Μαλάμω.
- Αμ πως χορεύει;
- Θέλει τον ουρανό με τ' άστρα την θάλασσα με τα καράβια, την γη με τα λουλούδια, Χριστουγεννιάτικα δώρα.
- Οι Καλλικαντζάροι κατάλαβαν αμέσως τι είχε γίνει. Είναι πλάσματα που δεν συγχωρούν εύκολα όποιον τους κοροϊδεύει. Ντύνουν την Μαλάμω με παλιοκούρελα και με γέλια και φωνές, άλλος της κρεμάει βατράχια, άλλος σμιαμίδα, άλλος ζουζούνια.

- Να κι η γη με τα λουλούδια, να κι η θάλασσα με τα καράβια, να κι ο ουρανός με τ' άστρα.

Την φορτώνουν πάνω στο γαϊδάρo, της αδειάζουν και το σακί με το αλεύρι πάνω της και σ' αυτά τα χάλια την στείλανε πίσω στο χωριό.

1 τετράδιο = 5 εμβόλια

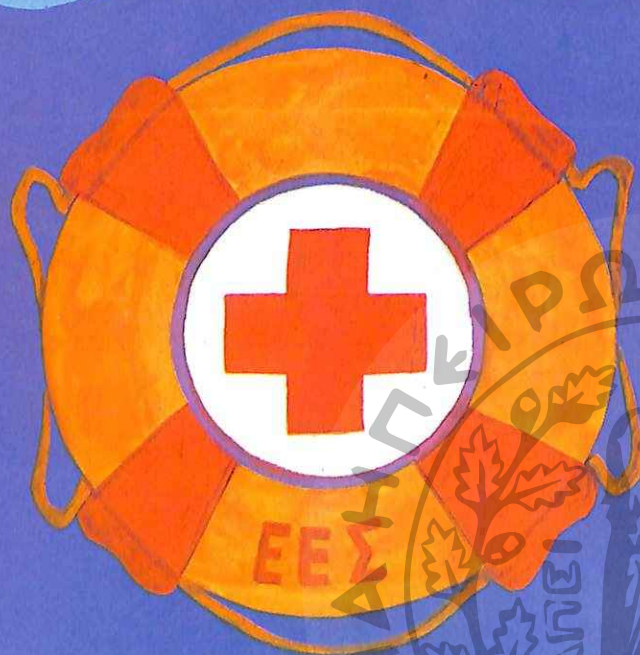
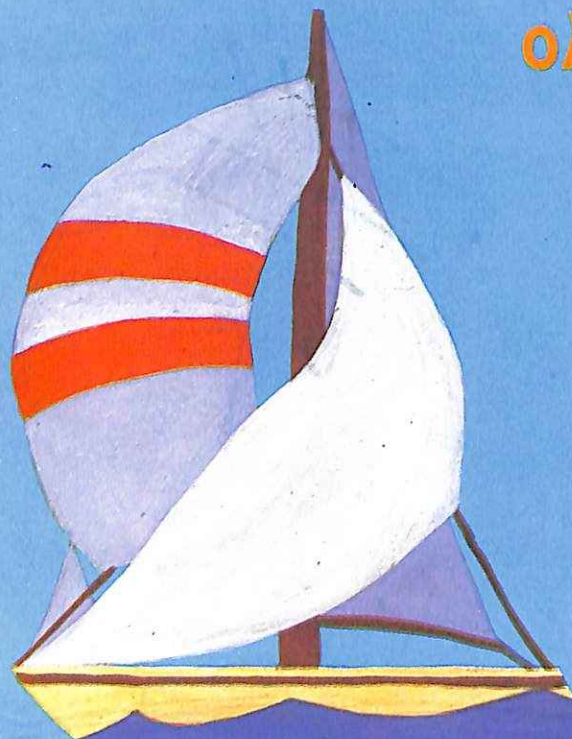
unicef

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕ ΤΗΝ UNICEF

ΞΕΝΙΑΣ 1 - 115 27 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 77.78.268 - 77.84.223

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ιατρικές οδηγίες στους ναυτιλλομενους
ολο το 24ωρο

MEDICAL ADVICE CENTER

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 21 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ: 5230880 - 5237515

ΤΕΛΕΞ: 22-6646